

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 29. – 30. 11. 2021, 1. a 7. 12. 2021 v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Zelenky a soudkyň JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph.D. a JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph.D., odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, obžalovaných 1. [titul]. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 2. [titul]. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 3. [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], narozeného [datum], 4. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 5. [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], narozeného [datum], 6. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 7. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 8. [titul]. [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], narozené [datum], 9. [jméno] [jméno], narozeného [datum], 10. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 11. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 12. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 13. [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], [datum narození], 14. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 15. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] a 16. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], zúčastněných osob 1. TAPPING Group, SE, § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku 1719, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00; 2. Varoxa, s.r.o., IČO: 29148341, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00; 3. Casa Company, s.r.o., IČO: 29147981, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00; 4. INGURON Invest, s.r.o., IČO: 24163503, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00; 5. Moladen, s.r.o., IČO: 29149215, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00; 6. MORTESS TRADE, s.r.o., IČO: 29258219, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00 a 7. DELSACO TRADE, s.r.o., IČO: 24767565, Opletalova 1015/55, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00, poškozených 1. insolvenční správkyň Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, IČO: 25571150, Balbínova 404/22, Praha 2 – Vinohrady, PSČ 120 00, JUDr. [jméno] [příjmení], LL. M a 2. Garančního systému finančního trhu, IČO: 49710362, Týn 639/1, Praha 1 – Staré Město, PSČ 110 00, proti rozsudku Městského soudu v Praze z 29. 11. 2019, č. j. 45 T 3/2016 – 34 396 a rozhodl 7. 12. 2021

takto:

A.

Z podnětu odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] a zúčastněných osob TAPPING Group, SE, § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku 1719, Varoxa, s.r.o., IČO: 29148341, Casa Company, s.r.o., IČO: 29147981, INGURON Invest, s.r.o., IČO: 24163503, Moladen, s.r.o., IČO: 29149215, MORTESS TRADE, s.r.o., IČO: 29258219 a DELSACO TRADE, s.r.o., IČO: 24767565, se napadený rozsudek podle § 258 odst. 2 tr. ř. částečně zrušuje, a to z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) – d), f) tr. ř. a podle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. b) tr. ř. se ohledně těchto obžalovaných ve výroku o vině a trestu a ohledně těchto zúčastněných osob ve výroku o zabránění věci věc vrací soudu prvního stupně.

B.**I.**

Z podnětu odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze a obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], se napadený rozsudek podle § 258 odst. 2 tr. ř. částečně zrušuje, a to

u obžalovaných: [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř., [jméno] [jméno] ve výroku o vině pod bodem III. /7., ve výroku o trestu podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř., [jméno] [příjmení] ve výroku o trestu v celém rozsahu z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř.; [jméno] [příjmení] ve výroku o trestu v celém rozsahu z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř.; [jméno] [příjmení] ve výroku o trestu v celém rozsahu z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř.; [jméno] [příjmení] ve výroku o trestu v celém rozsahu z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř. a za podmínek § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. se v této zrušené části rozhoduje

takto:

II.**Obžalovaná**

[titul]. [jméno] [příjmení]

rozená [příjmení], [datum narození] v [obec], bytem [adresa],

je vinna, že

spolu s obžalovaným [jméno] [příjmení] a nejméně dále svým otcem [jméno] [příjmení], narozeným [datum], který byl ve vztahu k ní iniciátorem dále popsaného jednání a rozhodujícím způsobem se s obžalovanou na něm spolupodílel a s vědomím, že nemají v úmyslu vyvíjet deklarovanou podnikatelskou činnost a ani jinou činnost, kterými by zákonným způsobem v souladu se smluvními podmínkami mohli zajistit splacení úvěru poskytnutého Metropolitním spořitelním družstvem, jako jediná jednatelka za TEVLIN s. r.o., IČ 24273520, požádala 23. 10. 2012 Metropolitní spořitelní družstvo o poskytnutí účelového podnikatelského úvěru na nákup nemovitosti, přičemž součástí žádosti byl podnikatelský záměr, ve kterém v rozporu se skutečností uvedla, že společnost se specializuje na nákupy pozemků, jejich stavebně technickou úpravu a následný prodej, přičemž obstarávání pozemků bude realizovat přes prověřeného zprostředkovatele a na potvrzení tohoto záměru následně předložila Rámcovou smlouvu o zprostředkování

nákupu nemovitostí, kterou uzavřela s Delsaco Trade, s. r. o, zastoupenou obžalovaným [jméno] [příjmení], ačkoli žádné nemovitosti neholdala zakoupit a stejně tak Delsaco, s. r. o. neholdala žádné obstarat a 1. 11. 2012 uzavřela s Metropolitním spořitelním družstvem Smlouvu o úvěru č. 508907025 ve výši 95 000 000 Kč na nákup nemovitostí, se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno Smlouvou o zřízení zástavního práva z 1. 11. 2012 uzavřenou mezi Metropolitním spořitelním družstvem na straně zástavního věřitele a PRILO INVEST s. r.o., IČ 24297674, zastoupeným obžalovanou coby jedinou jednatelkou na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivým znaleckým posudkem č. 135 82 2012 z 5. 10. 2012, se zástavou pozemků na LV č. 1602 k. ú. Kouřim ve skutečné hodnotě celkem 12 395 000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, PRILO INVEST s. r. o., za celkovou kupní cenu ve výši 12 750 000 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 120 000 000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 95 000 000 Kč, a

poté co byla 5. 11. 2012 ve prospěch bankovního účtu Tevlin s. r. o. č. [bankovní účet] u LBBW Bank a. s. připsána částka ve výši 95 000 000 Kč od Metropolitního spořitelního družstva, obžalovaná v rozporu s účelem úvěru a na základě výše uvedené Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřela s Delsaco Trade, s. r. o, zastoupenou obžalovaným [jméno] [příjmení], převedla z bankovního účtu TEVLIN, s. r. o. z přesně nezjištěných důvodů 12. 11. 2012 finanční prostředky ve výši 90 000 000 Kč na bankovní účet č. [bankovní účet] DELSACO Trade s. r. o., aniž by měla v úmyslu jakékoli nemovitosti prostřednictvím této společnosti nakupovat, a zbývající část finančních prostředků ve výši 3 250 000 Kč ve dnech 7. až 20. 11. 2012, opět v rozporu s účelem úvěru, převedla ve prospěch bankovního účtu č. [bankovní účet] Prilo Invest s.r.o. ve které byla jedinou jednatelkou, a její jednání vedlo ke způsobení škody ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, který představuje celkem 82 605 000 Kč, přičemž zčásti byly vyvedené prostředky původem z Metropolitního spořitelního družstva zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 tr. ř., a to na účtu Delsaco Trade s. r. o. ve výši 465 360 EUR a 4 945 969 Kč,

tedy

a) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použila prostředky získané účelovým úvěrem na jiný, než určený účel, spáchala čin uvedený v odstavcích 1 a 2 jako člen organizované skupiny, a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu,

b) zastírala původ věci, aby bylo znemožněno jeho zjištění, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a takový čin spáchala jako člen organizované skupiny ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a v hodnotě velkého rozsahu a takovým činem získala pro jiného prospěch velkého rozsahu,

tím spáchala

a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

b) zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 5 (pět) let.

Obžalovaný

[jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], bytem [adresa],

je vinen, že

s obžalovanými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a v mezidobí zemřelým [jméno] [příjmení] po předchozí dohodě o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků

10. 12. 2012 požádal jako jediný jednatel za GALBANI CAPITAL s. r. o., IČ 24156957, Metropolitní spořitelní družstvo v [obec] o poskytnutí úvěru na nákup nemovitostí, přičemž součástí žádosti byl podnikatelský záměr, ve kterém uvedl, že společnost se hodlá zabývat nákupem a prodejem nemovitostí, poradenstvím v oblasti developerských projektů včetně přípravy území na výstavbu a svůj záměr doložil Rámcovou smlouvou o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřel s Inguron Invest, s. r. o, zastoupenou obžalovaným [jméno] [příjmení], ačkoliv žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak Inguron, s. r. o. nehodlala žádné obstarat, a poté 13. 12. 2012 uzavřel Smlouvu o úvěru č. 509661020 ve výši 185 000 000 Kč na nákup nemovitostí se splatností dva roky, s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž poskytnutí úvěru bylo Metropolitním spořitelním družstvem odsouhlaseno na základě zajištění poskytnutých prostředků, které bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 509661020/1, 509661020/2 a 509661020/3 z 13. 12. 2012 uzavřenými mezi Metropolitním spořitelním družstvem na straně zástavního věřitele a MORTESS TRADE s. r. o., IČ 29258219, zastoupenou jediným jednatelem [jméno] [příjmení] na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 1111/196/ 2012, 1104/189 2012, 1115/200 2012, 1101/186 2012, 1102/187 2012 a č. 1100/185/ 2012 zpracovanými ve dnech 13. 11. až 6. 12. 2012, se zástavou pozemků na LV č. 7991 k. ú. Brandýs nad Labem, LV č. 901 k. ú. Záruby, LV č. 1321 k. ú. Libušín a LV č. 852 k. ú. Řevnice ve skutečné hodnotě celkem 27 590 000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, Mortess Trade s. r.o., jednatele obžalovaného [jméno] [příjmení] za celkovou kupní cenu ve výši 32 185 810 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 239 170 991 Kč k zajištění úvěru ve výši 185 000 000 Kč, a poté

obžalovaný [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s cílem zakrýt původ těchto prostředků využili předem připravených ready-made společností, které za tímto účelem nabyli, a to Inguron Invest s r. o., IČ 24163503 ([jméno] [anonymizováno]), a Tahoee s. r. o., IČ 24310603 ([jméno] [anonymizováno]) a umožnili další převody prostředků Metropolitního spořitelního družstva opatřených trestnou činností pomocí smluv s fiktivním předmětem plnění a předstíráním podnikatelské činnosti a to následovně:

poté, co byla 17. 12. 2012 ve prospěch bankovního účtu Galbani Capital s. r. o. č. [bankovní účet] připsána částka ve výši 185 000 000 Kč od Metropolitního spořitelního družstva, ještě též den byly finanční prostředky po odečtu odměny ve výši 1 000 000 Kč převedeny ve výši 184 000 000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. [bankovní účet] Inguron Invest s. r.o. obžalovaného [jméno] [příjmení] na základě výše uvedené fingované Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí, odkud byla část finančních prostředků ve výši 144 500 000 Kč konvertována na bankovní účet v měně EUR č. [bankovní účet] rovněž INGURON Invest s. r. o. a poté byla ihned v celkové výši

5 720 000 EUR poukázána ve prospěch zahraničního účtu č. [tel. číslo] -838 vedeného v HSBC [příjmení] [příjmení] [příjmení] [jméno] na základě fingované Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a zbývající část prostředků vyvedených z Metropolitního spořitelního družstva byla 17. 12. 2012 odeslána z korunového účtu společnosti Inguron Invest s. r. o. na bankovní účet č. [bankovní účet] u LBBW Bank a.s. majitele Tahoee s.r.o. obžalovaného [jméno] [příjmení] na základě fingované smlouvy, „O exklusivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developementu“, odkud byly tyto finanční prostředky původem zčásti odeslány v rámci České republiky a vybrány v hotovosti a z větší části konvertovány na bankovní účet v měně EUR č. [bankovní účet] Tahoee, s r. o. obžalovaného [jméno] [příjmení], odkud byly ihned 17.12.2012 v celkové výši 1 157 000 EUR poukázány ve prospěch zahraničního účtu č. [tel. číslo] -838 vedeného v HSBC Hongkong Elitecon Inc Limited na základě fingované, „Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“ s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti,

čímž byla Metropolitnímu spořitelnímu družstvu způsobena škoda ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, ve výši celkem 157 410 000 Kč,

přičemž zčásti byly vyvedené prostředky z Metropolitního spořitelního družstva zajištěny orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 tr. ř., a to na účtech Inguron Invest s. r. o. ve výši 5 835 567 EUR a 50 021 020 Kč,

tedy

a) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný, než určený účel, spáchal čin uvedený v odstavcích 1 a 2 jako člen organizované skupiny, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

b) zastíral původ věci, aby bylo znemožněno jeho zjištění, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny ve vztahu k věci pocházející ze zvláště závažného zločinu a v hodnotě velkého rozsahu a takovým činem získal pro jiného prospěch velkého rozsahu,

tím spáchal

a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

b) zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 7 (sedm) let.

Současně se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušuje výrok o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Krajského soudu v Praze z 20. 6. 2018, č. j. 5 T 11/2017 – 2765 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze z 25. 1. 2019, 3 To 112/2018 – 2815, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [anonymizováno], Slovenská republika, bytem [adresa],

je vinen, že

po předchozí dohodě s obžalovanými [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků

jako jediný jednatel TORRAUNEX CONSULT s. r. o., IČ 24158470, požádal 31. 1. 2013 v Metropolitním spořitelním družstvu o poskytnutí úvěru na nákup nemovitostí, přičemž součástí žádosti byl podnikatelský záměr, ze kterého vyplývá, že společnost hodlá investovat do developerských projektů, účastnit se nemovitostních transakcí a působit v oblasti poradenství a současně předložil Rámcovou smlouvu o zprostředkování nákupu nemovitostí, kterou uzavřel s Delsaco Trade, s. r. o, zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení], ačkoliv žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak Delsaco, s. r. o. nehodlala žádné obstarat, poté 14. 2. 2013 uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem smlouvu o úvěru č. 510948029 ve výši 199 000 000 Kč na nákup nemovitostí s investicí do developerských projektů, se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno smlouvou o zřízení zástavního práva ze 14. 2. 2013 uzavřenou mezi Metropolitním spořitelním družstvem na straně zástavního věřitele a MESKALERO s. r. o., IČ 24159085, zastoupenou obžalovaným jako jediným jednatelem na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivým znaleckým posudkem č. 1141/15/ 2013 z 23. 1. 2013, se zástavou pozemků na LV č. 324 k. ú. Drásov ve skutečné hodnotě celkem 19 615 000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, MESKALERO s. r. o., jednatele [jméno] [příjmení] za celkovou kupní cenu ve výši 26 817 700 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 249 400 000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 199 000 000 Kč, a

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] poté s cílem zakrýt původ a použití těchto prostředků využili společnosti Jana Vinše Delsaco Trade, s. r. o., IČ 24767565, a dalších předem připravených ready-made společností, které za tímto účelem nabyli, a to Inguron Invest s. r. o., IČ 24163503 ([jméno] [anonymizováno]), Meskalero s. r. o., IČ 24159085 ([jméno] [anonymizováno]) a Camillias Trade s. r.o., IČ 29364701 ([jméno] [anonymizováno]) a umožnili další převody prostředků z Metropolitního spořitelního družstva opatřených trestnou činností za současného podpisu smluv s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a to

poté, co byla 18. 2. 2013 ve prospěch bankovního účtu Torraunex Consult, s. r. o. č. [bankovní účet] připsána částka ve výši 199 000 000 Kč od Metropolitního spořitelního družstva, část finančních prostředků ve výši 157 000 000 Kč byla 19. 2. 2013 převedena na bankovní účet č. [bankovní účet] DELSACO Trade, s r. o. obžalovaného [jméno] [příjmení] na základě výše uvedené fingované,, Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí“, ihned konvertována na měnu Eur a týž den převedena na eurový účet Delsaco Trade, s. r. o. č. [bankovní účet], 20. 2. 2013 pak dále vyvedena ve výši 6 160 000 Eur na bankovní účet č. [tel. číslo] -838 vedený v HSBC Hongkong majitele [příjmení] [příjmení] [jméno] na základě fingované,, Rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“ s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a zbývající část prostředků z úvěru od Metropolitního spořitelního družstva ve výši 41 000000 Kč byla 19. 2. 2013 odeslána z účtu Torraunex Consult, s. r. o. na bankovní účet č. [bankovní účet] MESKALERO, s. r.o. obžalovaného [jméno] [příjmení], a odtud týž den na účet č. [bankovní účet] Inguron Invest s. r. o.

obžalovaného [jméno] [příjmení] na základě fingované smlouvy, „O úvěru“, dále 26. 3. 2013 ve výši 39 000 000 Kč na bankovní účet č. [bankovní účet] DELSACO Trade, s. r. o., obžalovaného [jméno] [příjmení], odtud byla 27. 3. 2013 odeslána na účet č. [bankovní účet] společnosti Camillias Trade s.r.o. obžalovaného [jméno] [jméno] na základě fingované, „Smlouvy o exklusivní spolupráci při prodeji pozemků a jejich následném developmentu“ s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a odtud téhož dne ve třech rozdělených platbách na účty advokátních úschov,

tedy

a) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný, než určený účel, spáchal čin uvedený v odstavcích 1 a 2 jako člen organizované skupiny, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

b) zastíral původ věci, aby bylo znemožněno jeho zjištění, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu a v hodnotě velkého rozsahu a takovým činem získal pro jiného prospěch velkého rozsahu,

tím spáchal

a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

b) zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 7 (sedm) let.

Obžalovaný

[jméno] [jméno],

[datum narození] v [obec], bytem [adresa],

je vinen, že

po předchozí dohodě s obžalovaným [jméno] [příjmení] o společném postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků, jako jediný jednatel společnosti VERACOR TRADE, s. r. o., IČ 29361885, požádal Metropolitní spořitelní družstvo 4. 4. 2013 o poskytnutí podnikatelského úvěru na nákup a prodej nemovitostí a svou žádost doplnil tzv. business plánem, ze kterého vyplývá, že společnost hodlá investovat do nákupu a prodeje nemovitostí včetně získání vhodných ploch k developování a Rámcovou smlouvou o zprostředkování v oblasti nemovitostí, z 4. 4. 2013, uzavřenou s Inguron Invest, s. r. o, zastoupenou jednatelem obžalovaným [jméno] [příjmení] a 15. 4. 2013 uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem smlouvu o úvěru č. 512124023 ve výši 199 000 000 Kč na nákup a prodej nemovitostí a financování developerské činnosti se splatností dva roky, a s jednorázovou splátkou jistiny v době splatnosti, ačkoli žádné nemovitosti nehodlal zakoupit a stejně tak Inguron Invest, s. r. o. nehodlala ani žádné obstarat, přičemž zajištění poskytnutých prostředků bylo provedeno smlouvami o zřízení zástavního práva č. 512124023/1 a č. 512124023/2 z 15. 4. 2013 uzavřenými mezi Metropolitním spořitelním družstvem na straně zástavního věřitele a CAMILLIAS

TRADE s. r. o. zastoupenou obžalovaným [jméno] [jméno], jako jediným jednatelem na straně zástavce, přičemž cena zástav byla záměrně nadhodnocena nepravdivými znaleckými posudky č. 4308/ 2013 z 23. 3. 2013, č. 4309/ 2013 z 24. 3. 2013 a č. 4310/ 2013 z 26. 3. 2013 se zástavou pozemků na LV č. 487 a 506 k. ú. [obec] u [obec] a LV č. 1040 k. ú. [obec] ve skutečné hodnotě celkem 15 430 000 Kč, které byly bezprostředně před uzavřením úvěrové smlouvy zakoupeny zástavním dlužníkem, společností Camillias Trade s. r. o., jednatele [jméno] [jméno] za celkovou kupní cenu ve výši 38 880 000 Kč, přičemž nadhodnocená cena nepravdivými posudky byla určena na 248 592 000 Kč, k zajištění úvěru ve výši 199 000 000 Kč, přičemž finanční prostředky na nákup pozemků získala Camillias Trade, s. r. o. účastí na jejich převodech popsanych u skutku pod bodem III., 4. výroku o vině napadeného rozsudku, a jednání obžalovaného vedlo ke způsobení škody ve výši rozdílu vyvedených úvěrových prostředků a skutečné hodnoty zástav, celkem 183 570 000 Kč.

Poté, co byly 17. 4. 2013 finanční prostředky ve výši 199 000 000 Kč převedeny na bankovní účet Veracor Trade, s. r. o. č. [bankovní účet], obžalovaný [jméno] [jméno] s [jméno] [příjmení] s cílem zakrýt původ a užití těchto prostředků využili předem připravené ready-made společnosti, kterou za tímto účelem [jméno] [příjmení] nabyli, a to Inguron Invest, s. r. o., IČ 24163503 a umožnili další převody prostředků z Metropolitního spořitelního družstva opatřených trestnou činností za současného podpisu smluv s fiktivním předmětem plnění pro účely předstírání podnikatelské činnosti a to následovně:

ještě týž den, kdy byly připsány finanční prostředky na účet úvěrového dlužníka Veracor Trade s. r. o., byly 17. 4. 2013 dále odeslány ve výši 198 000 000 Kč na bankovní účet č. [bankovní účet] INGURON Invest, s. r. o. na základě výše uvedené fingované, Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí“, z bankovního účtu č. [bankovní účet] INGURON Invest s. r. o. byla téhož dne částka ve výši 148 000 000 Kč konvertována na eurový bankovní účet č. [bankovní účet] INGURON Invest s. r. o., a odtud 19. 4. 2013 ve dvou platbách v celkové výši 5 835 567, 10 EUR (4 140 000 Eur a 1 695 567, 10 Eur) poukázána ve prospěch účtu č. [tel. číslo] -838 vedeného v HSBC [příjmení] [příjmení] [jméno] na základě fingované, smlouvy o úvěru“ a, rámcové smlouvy o zprostředkování podnikatelského záměru“, přičemž zčásti byly vyvedené prostředky původem z Metropolitního spořitelního družstva orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 tr. ř., a to na účtech Inguron Invest, s. r. o. ve výši 5 835 567 EUR a 50 021 020 Kč,

tedy

a) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný, než určený účel, spáchal čin uvedený v odstavcích 1 a 2 jako člen organizované skupiny, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

b) zastíral původ věci, aby bylo znemožněno jeho zjištění, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a takový čin spáchala jako člen organizované skupiny ve vztahu k věci pocházející ze zvláště závažného zločinu a v hodnotě velkého rozsahu a takovým činem získal pro jiného prospěch velkého rozsahu,

tím spáchal

a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

b) zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a za zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným napadeným rozsudkem pod bodem III. /4. podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 7 (sedm) let.

III.

Obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], při nezměněném výroku o vině, odsuzuje podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 7 (sedm) let.

Obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], se při nezměněném výroku o vině, odsuzuje podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 7 (sedm) let.

Obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], se při nezměněném výroku o vině, odsuzuje podle § 361 odst. 1 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Současně se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušuje výrok o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Krajského soudu v Brně z 23. 5. 2019, č. j. 50 T 3/2018 – 8385 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci z 6. 5. 2021, č. j. 1 To 25/2021 – 8884, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná [jméno] [příjmení], [datum narození], se při nezměněném výroku o vině, odsuzuje podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaný [příjmení] [příjmení], [datum narození], se při nezměněném výroku o vině, odsuzuje podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], se při nezměněném výroku o vině, odsuzuje podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) roků, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na 6 (šest) let.

C.

IV.

Odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], dříve [příjmení] a [jméno] [příjmení] a státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze ohledně těchto obžalovaných se podle § 256 tr. ř. zamítají.

V.

Odvolání poškozené insolvenční správkyňe Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, IČO: 25571150, Balbínova 404/22, Praha 2 – Vinohrady, PSČ 120 00, JUDr. [jméno] [příjmení], LL. M se podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítá.

Odvolání poškozeného Garančního systému finančního trhu, IČO: 49710362, se podle § 256 tr. ř. zamítá.

D.

Ve zbývající části zůstává napadený rozsudek beze změn.

Odůvodnění:

I.

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze z 29. 11. 2019, č. j. 45 T 3/2016 – 34 396 byli obžalovaní uznáni vinnými, a to [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku (ad I.); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (ad II. /1) a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku (ad II./2 a III. /1-7); [titul]. [jméno] [příjmení] (rozená [příjmení]) zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (ad III./1); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (ad III. /2) a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku (ad III./3); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (ad III./3); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (ad III./3) a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku (ad III./2); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (ad III./4); [jméno] [jméno] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2, odst. 5 písm. a) odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (ad III./7) a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku (ad III./4); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (ad III./5) a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku (ad III./6); [jméno] [příjmení] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku (ad III./5); [jméno] [příjmení] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku (ad III./5); [jméno] [jméno] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku (ad III./6); [příjmení] [příjmení] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku (ad III./6); [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2 odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě

let; [jméno] [příjmení] podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, a podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkcí v orgánech obchodních společností na dobu pěti let; [jméno] [příjmení] podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku v trvání čtyř let; [jméno] [příjmení] podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku v trvání čtyř let; [příjmení] [příjmení] podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku v trvání čtyř let; [jméno] [jméno] podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku v trvání čtyř let; [příjmení] [příjmení] podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let a šest měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou; [jméno] [příjmení] podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, a podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkcí v orgánech obchodních společností na dobu pěti let. U [jméno] [jméno] bylo podle § 44 trestního zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť soud měl za to, že trest uložený rozsudkem Krajského soudu v Praze z 21. 9. 2016, sp. zn. 2T 44/2016, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze z 2. 3. 2017, sp. zn. 7 To 119/2016 v trvání 19 let odnětí svobody je dostatečný.

3. Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku byly zabráný zajištěné nemovitosti a finanční prostředky: 1. nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 677, kat. území Třebestovice, okres CZ0208 Nymburk, obec 537896 Třebestovice, vlastníka obchodní společnosti LOVRENTA s r.o., usnesení SZ čj. VZV 9/2014-190 z 28. 4. 2014; 2. nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 510, kat. území Drásov u Příbrami, okres CZ020B Příbram, obec 540153 Drásov, vlastníka obchodní společnosti MOLADEN s r.o., usnesení SZ čj. VZV 9/2014-180 z 28. 4. 2014; 3. nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 901, kat. území 791016 Záryby, okres CZ0209 Praha-východ, obec 535362 Záryby, vlastníka společnosti Mortess Trade s.r.o., usnesení SZ čj. VZV 9/2014-355 z 30. 5. 2014; 4. nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 1719, kat. území 671215 Kouřim, okres CZ0204 Kolín, obec 533424 Kouřim, vlastníka společnosti Prilo Invest s.r.o., usnesení SZ čj. VZV 9/2014-310 z 30. 5. 2014; 5. nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 898, kat. území 791016 Záryby, okres CZ0209 Praha-východ, obec 535362 Záryby, vlastníka společnosti Ta s.r.o., usnesení SZ čj. VZV 9/2014-323 ze dne 30. 5. 2014; 6. nemovitosti zapsané na LV č. 11798, kat. území 685429 Litoměřice, okres CZ0423 Litoměřice, obec 564567 Litoměřice, a zapsané na listu vlastnictví č. 723, kat. území 623806 [obec], okres CZ020B Příbram, obec 540081 Čím, vlastníka společnosti Casa Company s.r.o. – usnesení SZ čj. VZV 9/2014-372 z 30. 5. 2014; 7. částka 31.923 Kč na bankovním účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele Casa Company s.r.o. – usnesení PČR OKFK -1998-10/ 2013 -251301-3 z 29. 4. 2013; 8. částka 5.835.567 EUR na bankovním účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele INGURON Invest, s.r.o. - usnesení PČR OKFK -1998-11/ 2013 -251301-3 z 29. 4. 2013; 9. částka 1.000 EUR na bankovním účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele Milson s.r.o. a 375.815 Kč na bankovním účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení] [jméno], majitele Milson s.r.o. - usnesení PČR OKFK -1998-9/ 2013 -251301-3 z 29. 4. 2013; 10. částka 38 130 696 Kč na bankovním účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele Rexiva s.r.o. - usnesení PČR OKFK -1998-8/ 2013 -251301-3 z 29. 4. 2013; 11. částka 1 000 000 Kč na bankovním účtu č. [bankovní

účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele Varoxa s.r.o. - usnesení PČR OKFK -1998-7/2013 -251301-3 z 29. 4. 2013; 12. částka 50 021 020 Kč na účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele společnosti Inguron Invest s.r.o. - usnesení SZ čj. 7 VZN 1532/2013 – 75 z 3. 5. 2013; 13. částka 180 000 000 Kč na účtu č. [bankovní účet] vedeného u [příjmení] [příjmení], majitele společnosti Tapping Group SE - usnesení SZ čj. 7 VZN 1532/2013 – 93 z 3. 5. 2013; 14. částka 4.945.969 Kč na účtu č. [bankovní účet] a ve výši 465.360 EUR na účtu č. [bankovní účet], vedených u [příjmení] [příjmení], majitele Delsaco Trade s.r.o. – usnesení SZ čj. 7 VZN 1532/2013 – 172 z 10. 5. 2013, prostředky odčerpány Finančním úřadem pro [část Prahy] rámci exekuce; 15. částka 24.356 EUR na účtu č. [bankovní účet], majitele Moladen s.r.o., vedeného u [příjmení] [příjmení] - usnesení SZ čj. 7 VZN 1532/2013 – 737 z 26. 6. 2013 a 16. částka 257.000 Kč na účtu č. [bankovní účet], majitele Dumico Trade s.r.o., vedeného u [příjmení] [příjmení] - usnesení SZ čj. 7 VZN 1532/2013 – 1853 z 28. 1. 2014.

4. Podle § 229 odst.1 tr. ř. byly poškozené Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, se sídlem v Praze 2 Vinohrady, Balbínova 404/22 a Fond pojištění vkladů se sídlem v Praze 1, Růžová 15, odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

5. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě stanovené v § 248 odst. 1 tr. ř. odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, všichni obžalovaní s výjimkou [jméno] [jméno], zúčastněné osoby TAPPING Group, SE, § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku 1719, Varoxa, s.r.o., IČO: 29148341, Casa Company, s.r.o., IČO: 29147981, INGURON Invest, s.r.o., IČO: 24163503, Moladen, s.r.o., IČO: 29149215, MORTESS TRADE, s.r.o., IČO: 29258219, a DELSACO TRADE, s.r.o., IČO: 24767565, a poškození insolvenční správkyň Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, IČO: 25571150, JUDr. [jméno] [příjmení], LL. M a Garanční systém finančního trhu, IČO: 49710362.

a)

6. V mezidobí od předložení trestního spisu Městského soudu v Praze vedeného pod sp. zn. 45 T 3/2016 do projednání vpředu specifikovaných odvolání ve veřejném zasedání Vrchní soud v Praze v souvislosti s úmrtími obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozhodl bez věcného přezkoumání napadeného rozsudku z podnětu jich se týkajících odvolání usneseními z 25. 2. 2021, č. j. 6 To 28/2020 – 25 910 a z 8. 9. 2021, č. j. 6 To 28/2020 – 36 136 podle § 257 odst. 1 písm. c), § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. e) tr. ř. o částečném zrušení napadeného rozsudku a v rozsahu zrušení dále o zastavení trestního stíhání těchto obžalovaných pro skutky, kterých se měli dopustit podle obžaloby státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188.

b)

7. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] (dále jen státní zástupkyně), která v nyní přezkoumávané části trestní věci podala odvolání v neprospěch obžalovaných specifikovaných v úvodní části tohoto rozsudku pod body 1. – 16. bezprostředně po jeho vyhlášení, svůj opravný prostředek zaměřila proti výrookům o vině a trestu napadeného rozsudku.

8. S rozhodnutím o vině u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], pokud byli uznáni vinnými zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku (bod I. rozsudku), vyjádřila státní zástupkyně nesouhlas předně odůvodněný právním výkladem zákonného ustanovení o trestném činu porušení povinnosti při správě cizího majetku na osoby, jimž bylo svěřeno opatrování nebo správa cizího majetku, a nebylo těmto prokázáno, že by ve své funkci obohatily sebe nebo jiného, ale prokáže se jen způsobení škody s tím, že ustanovení § 220 trestního zákoníku je subsidiární k ustanovení o trestném činu zpronevěry podle

§ 206 trestního zákoníku (viz NS ČR 11 Tz 276/2000; NS ČR 8 Tdo 1069/2015 a č. 21/2002-, II. Sb. rozh. tr.). Podle zevrubně vysvětleného právního názoru opírajícího se o její hodnocení provedených důkazů, jednání obžalovaných naplňuje znaky trestného činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku, i když se ho dopustili v rámci výkonu činnosti, kterou lze zároveň označit za správu cizího majetku. Uzavření úvěrových smluv a převod finančních prostředků třetím osobám, aniž by takový úvěr byl zajištěn a aniž by předmět smluv byl skutečný, je úkonem, kterým pachatel znemožňuje trvale navrátit věc k původnímu účelu, a sám o sobě znamená opatření prospěchu pro pachatele, neboť ten nakládá s věcí, jako by byla jeho vlastní (přisvojí si její hodnotu).

9. V jednotlivostech v tomto směru vyzdvihla coby klíčovou osobu původně spoluobžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], obsah jím archivované elektronické komunikace a listin, které používal pro kontrolu a plánování složitých převodů finančních prostředků ze záložny až ke konečným příjemcům a také k rozpočítání a přerozdělení zisku z této trestné činnosti, zajištěnou orgány činnými v trestním řízení, včetně rozsáhlé elektronické komunikace podrobně dokumentující především přípravu a realizaci trestné činnosti za aktivní spoluúčasti Redstone Advisory, a.s., řízené [titul]. [jméno] [příjmení], která měla fakticky sídlo a využívané kanceláře ve stejné budově a na stejném patře jako Metropolitní spořitelní družstvo (dále jen MSD). U [titul]. [jméno] [příjmení] upozornila, že se rozhodujícím způsobem podílel na spáchání jak predikativního trestného činu (zpronevěry) tak i následné legalizace výnosů z trestné činnosti, jestliže sám nebo na jeho pokyn jemu podřízení zaměstnanci Redstone Advisory, a.s., vyráběli žádosti o úvěr a přílohy (zejména podnikatelské plány) v univerzální podobě tak, aby po formální stránce byla v MSD založena úvěrová složka, zajistil od spolupracující Advokátní kanceláře Buchvaldek smlouvy k jednotlivým finančním tokům, jak mezi nastrčenými úvěrovými dlužníky, tak mezi nimi a dalšími subjekty, na jejichž účty byly finanční prostředky převáděny v úmyslu zastřít jejich původ a to včetně subjektů, na které byly vedeny účty v Hongkongu. Právě v důsledku jeho jednání byl způsob provedení trestné činnosti na vysoké úrovni plánovitosti a organizovanosti, jež umožnila prakticky okamžité vyvedení finančních prostředků do zahraničí a trvalé vytváření podmínek pro páčání dalších dílčích útoků, a to i s přihlédnutím ke zjištěným intelektuálním a organizačním schopnostem dalších pachatelů, nastrčených úvěrových dlužníků, v zásadě vylučujícím samostatnou dostačující disciplinovanost, aby si své přidělené role samostatně udrželi po celou dobu páčání trestné činnosti, případně nenaložili s výnosem z trestné činnosti jiným než dohodnutým způsobem, jako se o to pokusil obžalovaný [jméno] [příjmení]. Dále připomněla skutečnost, že smluvní dokumentace sepsaná z důvodu prokázání (falešného) právního důvodu převodu výnosu z trestné činnosti pocházejícího původně z MSD, byla vyhotovena jednou osobou, je prokazována rovněž znaleckým posudkem z oboru technického zkoumání písemností.

10. Vznik dokumentace s fiktivními předměty smluv i povaha vzájemného vztahu mezi [titul]. [jméno] [příjmení] a MSD, výroba falešných ekonomických plánů, stejně tak jako naprostá libovůle ve vytváření faktur a listin různorodé povahy podle potřeby a nikoli podle skutečných obchodních vztahů vyplývá dostatečným způsobem ze zajištěné Skype komunikace, odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a z mailů těchto obžalovaných. Povaha vztahu [titul]. [jméno] [příjmení] s dalšími spolupachateli je pak podle stanoviska státní zástupkyně zřejmá ze zajištěných fotografií ze společných rodinných dovolených v cílových destinacích (Thajsko, Dubaj, Hongkong) s obžalovanými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

11. Poté ve shodě se závěrečnou řečí státního zástupce na podkladě podrobné argumentace obsahující hodnocení významu jednotlivých konkrétně specifikovaných usvědčujících důkazů uzavřela, že obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], jako představenstvo a tedy statutární orgán záložny, úmyslně zajistili toliko formální kontrolní a řídicí systém záložny, a to pouze pro účely předstírání této kontrolní a řídicí činnosti s cílem minimálně v žalované části dílčích útoků toliko předstíranými úvěry

umožnit vyvedení finančních prostředků tvořených vklady členů záložny ve prospěch třetích osob, jestliže věděli velmi dobře, že poskytují úvěry nově založeným společnostem, bez jakéhokoliv konkrétního projektu, bez jakékoliv znalosti nákladů na případnou jeho realizaci, a proto se nejednalo o financování, které je v běžné praxi označováno za projektové či developerské financování, a na něž setrvali tito obžalovaní odkazovali. Jednalo se pouze o deklarované spekulativní podnikatelské aktivity, neurčité, konkrétně nedefinované záměry společností bez historie, bez jejich přímé finanční spoluúčasti, i bez toho, aniž by kdokoli předložil, hodnotil či ověřoval předpoklady takové záměry realizovat. Úvěry byly schváleny a poskytnuty toliko po doložení existence společnosti, zcela bezobsažného a v některých pasážích si i odporujícího, „podnikatelského záměru“ jak v podrobnostech vyplývá ze znaleckého posudku ústavu A- Consult plus, s. r. o., aniž by bylo ověřováno, na základě jakých předpokladů žadatelem uváděná čísla vznikla, ani zda je jejich naplnění reálné.

12. Stran rozsahu, jak časovému tak finančnímu, a soustavnosti takové činnosti MSD poskytující úvěry nastrčeným osobám a zcela mimo rámec deklarovaných účelů úvěru státní zástupkyně rovněž odkázala na řadu usnesení o zahájení trestního stíhání a další procesní úkony ve věci, množství dalších úvěrových případů dodaných v průběhu hlavního líčení, prokazující jasnou časovou linii od přípravy a důvodech vstupu obžalovaných do statutárního orgánu MSD, výběru osob do úvěrové komise a risk manažera, toliko formální nastavení úvěrového procesu a poskytování úvěrů od samého počátku bez jakéhokoli reálného podkladu a zlomkovým zajištěním, které postupně vygradovalo na přelomu let 2012 – 2013 do výše úvěrů a jejich počtu a následného okamžitého převodu do zahraničí, které vedly k zachycení tohoto jevu orgány činnými v trestním řízení i orgánem dohledu (ČNB) a odhalení této dlouhodobé trestné činnosti.

13. Na základě opatřených důkazů dospěla státní zástupkyně k závěru, že výše uvedení obžalovaní při schvalování úvěrů po vzájemné předchozí dohodě s [titul]. [jméno] [příjmení], jehož významný podíl na trestné činnosti opět charakterizovala, jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť sice nebylo prokázáno, že by měli přímý prospěch z této trestné činnosti, ale věděli, že uvolňují prostředky na toliko předstírané úvěrové případy nastrčeným osobám bez jakékoli jistoty návratnosti nadto s potřebou financovat účast celé řady osob participujících na trestné činnosti, postačovalo k naplnění všech znaků skutkové podstaty žalovaného trestného činu zpronevěry včetně způsobení škody zjištění, že úmyslným předáním finančních prostředků nastrčeným osobám na zcela fingovaný úvěr se naprosto vědomě zbavili jakékoli kontroly nad těmito penězi, čímž došlo ve smyslu § 206 trestního zákoníku k obohacení nastrčených úvěrových dlužníků, fakticky pak k obohacení osob, které tento způsob trestné činnosti zajišťovaly (samostatně trestně stíhaný [titul]. [jméno] [příjmení]) či objednali (samostatně trestně stíhaný [jméno] al [příjmení]). Na podkladě tehdy platné právní úpravy v § 243 obchodního zákoníku státní zástupkyně konstatovala, že představenstvo řídí činnost družstva a rozhoduje o všech záležitostech družstva, které nejsou zákonem nebo stanovami vyhrazeny jinému orgánu, a proto obžalovaní jsou osobami s povinností postupovat obezřetně a s náležitou péčí, zejména zajistit podnikání záložny způsobem, který neohrožuje návratnost vkladů jejích členů a její bezpečnost a stabilitu, při současném zákazu uzavírat smlouvy za nápadně nevýhodných podmínek, zejména takové, které zavazují družstevní záložnu k hospodářsky neodůvodněnému plnění nebo plnění nápadně neodpovídajícímu poskytované protihodnotě. Proto jednáním v rozporu s těmito povinnostmi po předchozím uvážení a, (fahr) plánu“ se jmenovaní dopustili manipulace se svěřenými finančními prostředky záložny v rozporu s účelem jejich svěřením, a jednalo se za daných skutkových okolností o zpronevěru podle § 206 trestního zákoníku (srov. např. rozh. NS 5 Tdo 94/2006, 8 Tdo 222/2006), jehož zákonné znaky v následující části opravného prostředku ve světle tvrzených skutkových zjištění vysvětlila. Teprve v případě, že by se nepodařilo prokázat, že obohatili sebe nebo jiného, bylo by možno kvalifikovat jeho jednání jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle §

220 trestního zákoníku, který je k trestnému činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku ve vztahu subsidiarity.

14. U rozhodnutí o vině obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří byli shodně uznáni vinnými zločinem úvěrového podvodu podle 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, u [jméno] [příjmení] ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a u [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, pokud u [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nebyl shledán kvalifikační důvod podle odst. 5 písm. a) a u obžalovaného ani podle odst. 2, § 211 trestního zákoníku, po úvodní parafrázi skutkových závěrů soudu prvního stupně a navazujících právních vývodů vysvětlených v odůvodnění napadeného rozsudku vyjádřila státní zástupkyně nesouhlas předně u výroků týkajících se [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] potud, že výrok rozsudku u nich neodpovídá jeho odůvodnění. [jméno] [příjmení] byl uznán vinným zločinem § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ale odůvodněna byla právní kvalifikace podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a [jméno] [příjmení] byl uznán vinným zločinem podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, odůvodněna byla právní kvalifikace podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku. U obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vysvětlila své stanovisko o naplnění zákonných znaků spáchání trestné činnosti členy organizované skupiny podle odst. 5 písm. a), § 211 trestního zákoníku tím, že bylo prokázáno, že se podíleli na součinnosti nejméně tří osob na provedení trestné činnosti, pro kterou byla charakteristická taková míra plánovitosti jejího průběhu a tomu odpovídající koordinace úloh jednotlivých účastníků, a tyto okolnosti zvýšily pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Poté státní zástupkyně obsáhle vysvětlila právní názor spočívající v přednosti právního posouzení jednání obžalovaných jako součinnosti při páchání zločinu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku podle obžaloby před právním posouzením v napadeném rozsudku.

15. U rozhodnutí o vině obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] legalizací výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku, státní zástupkyně zejména úvodem nesouhlasila s vypuštěním této právní kvalifikace u obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s odůvodněním, že se jedná o vícečinný souběh dvou trestných činů, a tedy neměl být popis skutku a právní kvalifikace vypuštěna, ale obžalovaní měli být soudem obžaloby zproštěni, přičemž není vyloučeno, aby pachatel byl postihnut jednak za spáchání predikativního trestného činu (zpronevěra či soudem kvalifikovaný úvěrový podvod) a za následné zakrývání získaného výnosu (legalizace). U obou skutků jednání všech těchto tří obžalovaných bylo u obou žalovaných trestných činů podle závěrů státní zástupkyně dostatečně prokázáno, která poté v jednotlivostech popsala zákonné charakteristiky skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku, v návaznosti na to související soudní judikaturu a skutkové okolnosti přezkoumávané trestní věci, z čehož dovodila, že došlo k naplnění kvalifikačního znaku jako člena organizované skupiny podle § 216 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a dále i ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech ve smyslu odst. 4 písm. a) tohoto ustanovení. U obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří byli uznáni vinnými legalizací výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, ale došlo u nich k vypuštění odst. 4 písm. a) – „ve spojení s organizovanou skupinou ve více státech“, státní zástupkyně zde odůvodnila nesouhlas s napadeným rozhodnutím soudu prvního stupně u všech těchto obžalovaných vědomostí o všech podrobně popsanych rozhodných skutečnostech tvořících podklad pro právní závěr, že se trestné činnosti dopustili jako členové organizované skupiny, dále nadto u [jméno] [jméno] dlouhodobou spoluprací s [jméno] [příjmení], u [jméno] [příjmení]

s poukazem na opakované zkušenosti s legalizací v rámci organizovaných skupin podle odsuzujícího rozsudku v jiné věci.

16. U rozhodnutí o trestech u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] státní zástupkyně v reakci na argumentaci soudu prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlila nesouhlas s těmito závěry předně jejich nesouladem se zásadami pro stanovení druhu trestu a jeho výměry a pro odložení výkonu trestu odnětí svobody. Nad rámec výše uvedeného státní zástupkyně u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [titul]. [jméno] [příjmení] vyzdvihla význam v jejím odvolání rozporované právní posouzení trestné činnosti jmenovaných pro výrok o trestu, jestliže podle § 220 odst. 3 trestního zákoníku jim hrozil trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let, přičemž podle trestní sazby § 206 odst. 5 trestního zákoníku přichází v úvahu uložení trestu odnětí svobody v rozpětí 5 až 10 let.

17. V jednotlivostech souhrnně u všech obžalovaných zdůraznila, že se dopustili zvláště závažného zločinu ve smyslu § 14 odst. 3 trestního zákoníku, jednáním provedeným zvláště sofistikovaným způsobem za vybudované hierarchie nastrčených osob nejméně ve dvou státech a elektronickými převody prostřednictvím převážně skrytých IP adres nebo zahraničních IP adres s cílem takto znemožnit zjištění skutečné identity osob, v jejichž prospěch bylo trestné jednání páčáno a dodávající obžalovaným jistotu, že nebude odhaleno, přičemž výše trestů nezohlednila skutečnost, že došlo ke vzniku škody větší než 1 miliarda Kč a i u jednotlivých obžalovaných, kteří byli obžalováni za podíl na jednom úvěrovém případě, se způsobená škoda pohybovala mezi 82 000 000 Kč až 180 000 000 Kč. U každého ze jmenovaných obžalovaných odmítla výrok o uložení trestu na podkladě stručné charakteristiky a závažnosti jejich podílu na spáchané trestné činnosti, jakož i s přihlédnutím k osobnostní charakteristice obžalovaných.

18. Státní zástupkyně závěrem stran výroků o trestu vyjádřila názor, že uložení podmíněného trestu odnětí svobody není trestem, ale svou povahou pouhou pohrůžkou trestem, která se naplní až při dalším závažnějším deliktním jednání odsouzeného. V případě obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se proto jednalo o zneužití alternativní sankce, která zcela nedůvodně pomíjí retribuční funkci trestu s jejím generálně preventivním účinkem. Uložení podmíněných trestů či trestů při samé spodní hranici zvolené právní kvalifikace v případě vysoké škody, při prokázání, že u obžalovaných vedle zajištění prospěchu pro třetí osoby sloužila v případě nastrčených osob (úvěrových dlužníků a osob zajišťující legalizaci) i jim samým nejen jako způsob obživy včetně pobytu v zahraničí, ale i podle vlastního tvrzení obžalovaného [jméno] [příjmení] k „výletům“, s přihlédnutím k natolik důkladnému a sofistikovanému modu operandi, který zmařil možnost objasnit všechny osoby, jež se zjevně na této trestné činnosti podílely, zejména tvůrce tzv. „fahrplánu“ spočívajícího v dosazení obžalovaného představenstva a vytvoření takových norem a fungování MSD, který tuto trestnou činnost vůbec umožnil, by pak nutně znamenalo, že páčání trestného činu se jednoznačně vyplácí a to tím víc, čím větší objem peněz se trestnou činností získá.

19. Státní zástupkyně závěrem navrhla, aby Vrchní soud v Praze rozhodl z podnětu jejího odvolání podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. ř. a zrušil napadený rozsudek ohledně všech obžalovaných s výjimkou obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ve výroku o vině a trestu a rozhodl znovu podle § 259 odst. 3 tr. ř. sám ve věci tak, že za popisu skutku z obžaloby státní zástupkyně, č. j. VZV 9/2014-2188 uzná obžalované vinnými, a to [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] pokračujícím zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaným a dílem u dílčího útoku č. 5 ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, [jméno] [příjmení] účastenstvím ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) ke

zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dále rovněž zločinem legalizace výnosu z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku k dílčím útokům č. 1 – 7 a zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě účastenství, pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku; [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 1, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 2, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 3, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 4, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 6, [jméno] [jméno] pro dílčí útok č. 7 a [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 8; zločinem legalizace výnosu z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku u [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pro dílčí útoky č. 1 – 7, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 1, [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 3, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 4, [jméno] [jméno] pro dílčí útok č. 4 a 7, [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 5 a 6, [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 5 a [jméno] [příjmení] pro dílčí útok č. 6.

20. Současně navrhla uložit tresty: [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] shodně trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 9, 5 roku se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, [titul]. [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 10 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, a to jako trest souhrnný k rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 49 T 10/2018 z 2. 4. 2019, který nabyl právní moci 7. 8. 2019 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp.zn. 5 To 41/2019 a jímž byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků za zločin úvěrového podvodu. Současně všem třem obžalovaným navrhla uložení trestu propadnutí veškerého jejich majetku podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku a dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu pracovní činnosti v sektoru bankovníctví a sektoru družstevních a spořitelních družstev na dobu 10 let a zákaz funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 7 let se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest v celkové výši 5 mil Kč, tj. 500 denních sazeb po 10 000 Kč s trestem náhradním, a podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku účinného k datu spáchání trestné činnosti v trvání 8 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou; [jméno] [jméno] podle stejného ustanovení v trvání 6, 5 roku se zařazením do věznice s ostrahou a oběma podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 7 roků se zařazením do věznice s ostrahou, dále peněžitý trest v celkové výši 5 mil Kč, tj. 500 denních sazeb po 10 000 Kč a podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku na samé spodní hranici trvání 5 roků se zařazením do věznice s ostrahou a dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 7, 5 roku se zařazením do věznice s ostrahou a dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 8 roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let, a to jako trest souhrnný k rozsudku Krajského soudu v Praze, sp. zn. 5 T 11/2017 z 20. 6. 2018, který nabyl právní moci 25. 1. 2019 a kterým mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let za zločin zkrácení daně; [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí

svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 7 let se zařazením do věznice s ostrahou a dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 7 let se zařazením do věznice s ostrahou a dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let; [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku účinného k datu spáchání trestné činnosti v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou; [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku účinného k datu spáchání v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou a [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku účinného k datu spáchání v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, a to jako trest souhrnný k rozsudku Krajského soudu v Brně, sp. zn. 50 T 3/2018 ze dne 23. 5. 2019, který nabyl právní moci ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 1 To 25/2021 6. 5. 2021.

21. Dále státní zástupkyně navrhla, aby podaná odvolání obžalovaných a poškozených byla jako nedůvodná zamítnuta podle § 256 tr. ř. Pokud jde o zúčastněné osoby Delsaco Trade, Varoxa, Casa Company, Mortess Trade, Inguron Invest, učinila návrh, aby byl rozsudek v části, jímž bylo rozhodnuto podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání, a to v celém rozsahu výroku, tedy i ve vztahu k dalším zúčastněným osobám pro zásadu beneficium cohaesionis, neboť ostatním zúčastněným osobám Lovrenta, Moladen, Prilo Invest, Tahoee, Milson, Rexiva, Dumico Trade pozbývá důvod, pro který byl změněn rozsudek ve prospěch osob, které odvolání podaly. V případě zúčastněné osoby Tapping Group, která se řízení účastnila, navrhla podané odvolání jako nedůvodné zamítnout.

c)

Odvolání obžalovaných

22. [titul]. [jméno] [příjmení], který podrobné odvolání odůvodněné obhájcem JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení], zaměřil proti výrokům napadeného rozsudku o vině a o jemu uložených trestech s tím, že předně odmítl odvolání státní zástupkyně na podkladě úvodního obecně formulovaného stanoviska, že neodpovídá výsledkům provedeního dokazování z hlavního líčení, pokud Vrchní státní zastupitelství se nadále snažilo propojit členy představenstva MSD s ostatními obviněnými stojícími za úvěrovými dlužníky ve snaze vykonstruovat komplexní zločinné spolčení a organizované vyvádění peněz z MSD, což neodpovídá výsledkům provedeního dokazování, ale ani skutečnosti. Konkrétně obžalovaný vysvětlil nesouhlas s tvrzeními odvolání státní zástupkyně, že si představenstvo přisvojilo prostředky vložené členy MSD na běžné a spořicí účty, že úvěry byly poskytovány, aniž by byly zajištěny, že takto poskytnuté úvěry znemožňovaly jejich splácení anebo navrácení, že představenstvo záměrně nastavilo toliko formální úvěrový proces, že elektronická komunikace a sešity používané [titul]. [jméno] [příjmení] pro kontrolu a plánování složitých převodů se týkají MSD, že, „Fahrplan“ obsahoval úkoly, které po svém nástupu prý museli členové představenstva MSD plnit, že se [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podíleli na výrobě předpisové základny MSD, že byl zadokumentován způsob a motivy výběru dalších zaměstnanců MSD a že společnost R Advisory a její zaměstnanci vzájemně spolupracovali a účastnili se i mimopracovních aktivit. Obdobně odmítl použití pojmu, „projekt MSD“ v odvolání státní zástupkyně a její závěry, že [titul]. [jméno] [příjmení] nechťe přispěl k usvědčení představenstva, že u něj zajištěné scany osobních dokladů členů představenstva, emaily a další doklady z roku 2010 svědčí pro vazby na tyto tři osoby z jejich předchozí kariéry, že záložna byla pokladnou třetích osob, že projekt byl realizován bez jakékoli přímé finanční spoluúčasti, že představenstvo postupovalo podle pokynů [titul]. [jméno] [příjmení] a že obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] využíval v roce 2011 osobní automobil Redstone Advisory. Obžalovaný rovněž zpochybnil státní zástupkyní tvrzený význam výpovědi [jméno] [jméno] pro usvědčení členů představenstva a možnost identifikovat některé vlastníky dotčených SPV jako bezdomovce a za záměrně zavádějící a spekulativní označil hodnocení

obsahu deníku [titul]. [jméno] [příjmení] s rozpisem plateb a prospěchu pro jednotlivé účastníky s odůvodněním, že se jména členů představenstva v deníku vůbec nevyskytují.

23. Poté obžalovaný obsáhle kritizoval posouzení významu postavení představenstva MSD v úvěrovém řízení státní zástupkyní, odkaz na údajně falešné znalecké posudky na cenu nemovitostí daných do zástavy a nepravdivé tvrzení, že v průběhu hlavního líčení byl proveden důkaz,, např. Skype mezi obžalovaným [titul]. Závřelem a p. [příjmení] o namočení do [anonymizováno] tunelů a ulívání peněz bokem,...".

24. V poslední části odůvodnění odvolání obžalovaný, který vyzdvihl, že se žádný člen představenstva neúčastnil vyvádění peněz z MSD, vyčetl státní zástupkyni, že v jejích podáních chybí údaje o tom, že byl vydán centrální pokyn ke zničení subjektů družstevního investování, což včetně trestních stíhání bylo realizováno, neboť MSD a obdobně veliké záložny byly významnou konkurencí malým bankám, jejichž české vlastnické struktury mají vliv na vládnoucí osoby.

25. Závěrem [titul]. [jméno] [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze podle § 258 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu k němu zrušil a podle § 226 písm. a) tr. ř. ho zprostil obžaloby státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014-2188.

26. Podáním z 22. 3. 2021 [titul]. [jméno] [příjmení] k podanému odvolání předložil jako přílohu článek ze zpravodajského portálu Ekonomický deník,, Kauza Metropolitního spořitelního družstva: Kam zmizelo 8 a půl miliardy? Nepomohli žalobci miliardáři k výjimečně výhodnému obchodu?“, věnovaný zejména zpeněžení majetkové podstaty v insolvenčním řízení.

27. [titul]. [jméno] [příjmení] napadl rozsudek ve výrocích o vině a o uloženém trestu, v jehož odůvodnění vyjádřil úvodem souhlas s napadeným rozsudkem potud, jestliže soud prvního stupně nehodnotil jednání obžalovaných z řad členů představenstva jako trestný čin zpronevěry, přičemž zde připomenul, že úvěrový systém byl v MSD nastaven a byl zcela odpovídající.

28. Naopak obžalovaný posoudil coby nesprávný napadený rozsudek potud, jestliže jednání členů představenstva hodnotil jako trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 3 trestního zákoníku s poukazem na chybné hodnocení skutkového stavu, který je nejasný, neboť se soud nevypořádal s důkazy a tvrzeními obhajoby a dospěl k nesprávným právním závěrům ohledně viny a následně i trestu s tím, že namísto bylo obžalované členy představenstva MSD obžaloby v celém rozsahu zprostit.

29. Ohledně problematiky porušení povinnosti při správě cizího majetku obžalovaný zejména v jednotlivostech odkázal na dřívější podání, stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, návrh na zastavení trestního stíhání, návrh na předběžné projednání obžaloby, předložené listinné důkazy, obsáhlé výpovědi a odvolání obžalovaných členů představenstva, pokud v tomto směru s poukazem na vnitřní předpisy a související zákonnou úpravu v § 220 odst. 1 trestního zákoníku vyzdvihl, že představenstvo jednotlivé úvěry neřešilo, neposuzovalo a nebylo obeznámeno s úvěrovými spisy a úvěrový proces, jenž následně detailněji v návaznosti na konkrétní důkazy zpochybňující závěry soudu popsal, včetně zajištění úvěrů fakticky vykonávaly jiné subjekty než představenstvo, jmenovitě úvěrová komise, které k předmětným osmi úvěrům nesdělilo představenstvu žádnou výhradu. Obžalovaný dále upozornil, že se sedmi předmětných úvěrů nijak neúčastnil a měl být proto v této části obžaloby zproštěn. V obecné rovině obžalovaný dále odmítl závěr soudu o odpovědnosti představenstva při řešení a schvalování úvěrů, jestliže sice připustil povinnosti představenstva vázané na systémové řízení finanční instituce, které ovšem podle jeho názoru byly splněny.

30. Obžalovaný rovněž obsáhle vysvětlil nesouhlas s případným právním posouzením jednání členů představenstva jako trestného činu zpronevěry, pokud výslovně vlastní osobě uvedl, že byly

zjištěny jeho kontakty a komunikace pouze ke členům představenstva a [jméno] [příjmení], k němuž svůj vztah označil pouze jako obchodně pracovní.

31. U skutku zařazeného pod bodem 8. obžalovaný zejména upozornil na jeho odlišnosti od zbývajících skutků a zevrubně zopakoval svou obhajobu z předchozího stadia trestního řízení, jestliže připomněl výpovědi informovaných svědků, důvody, pro které nedošlo k realizaci výroby, okolnost, že nebyla prokázána nefunkčnost prototyp, že by výrobek nešlo vyrobit, že by nebyl odbyt a poptávka a že by projekt byl nereálný. S odůvodněním, že úvěrové prostředky zaslané na účet úvěrového dlužníka na účtu zůstaly a že měly být použity na zadaný účel, obžalovaný uzavřel, že u tohoto skutku žádná škoda nevznikla.

32. K subjektivní stránce činu obžalovaný vyzdvihl, že u něho z konkrétně popsanych důvodů není dána subjektivní stránka činu s tím, že poté souhrnně zopakoval zásadní námitky týkající se výroku, o jeho vině.

33. K výroku o uložení souhrnného trestu obžalovaný poznamenal, že vzhledem k okolnostem věci, povaze trestného činu, jednání obžalovaného týkajícímu se pouze specifického úvěru č. 8, k osobě obžalovaného, k druhu a výši již uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody, rozpětí trestní sazby a vzhledem k tomu, že nevznikla žádná škoda, uložený souhrnný trest odnětí svobody, který nebyl přesvědčivě soudem odůvodněn, je nepřiměřeně přísný, přičemž v případě uznání viny mělo být podle § 44 trestního zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu, protože již uložený trest je dostatečný. Za formální vadu obžalovaný označil uložení trestu podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku, přesto, že byl uznán vinným trestným činem podle § 220 odst. 3 trestního zákoníku.

33. Závěrem obžalovaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 tr. ř. v celém rozsahu u něj zrušil a podle § 226 písm. a) tr. ř. ho obžaloby zprostil.

34. [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], který odvolání podal bezprostředně po vyhlášení napadeného rozsudku, podle jeho stručného odůvodnění z 24. 1. 2020 vyhotoveného obhájcem Mgr. [jméno] [příjmení] svůj opravný prostředek zaměřil proti výroku o vině a trestu, jestliže úvodem konstatoval zrušující důvody rozsudku soudu prvního stupně podle § 258 odst. 1 písm. a), b) c) tr. ř. s ohledem na porušení ustanovení trestního zákoníku ve vztahu k výroku o vině, pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, vady rozsudku týkající se nejasnosti nebo neúplnosti skutkových zjištění, nevyřádkování se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí s tím, že v tomto směru poukázal na nepřezkoumatelnost, formální chyby napadeného rozsudku a podstatné vady rozsudku (viz § 125 tr. ř.), jakož i porušení ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. při hodnocení provedených důkazů, výslovně znaleckých posudků.

35. Závěrem [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 tr. ř. a poté rozhodl podle § 259 odst. 3 tr. ř. tak, že ho zproští obžaloby z důvodů uvedených v § 226 tr. ř.

36. [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], který výslovně vyjádřil přesvědčení o svém působení v představenstvu MSD, že postupoval obezřetně a s náležitou péčí a že provedeným dokazováním nebyl prokázán opak, písemné odvolání doplnil a především detailně rozvedl podáním z 27. 4. 2020, v němž úvodem zopakoval stanovisko o skutkových vadách rozsudku, kterému vyčetl nerespektování zákonným požadavkům vyplývajícím z § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., jestliže se podle tohoto odvolatele především jednalo o nesprávnost skutkových zjištění (skutečnosti tvrzené v rozsudku nevyplývají z provedených a zhodnocených důkazů); nejasnost skutkových zjištění (není zřejmé, o které důkazy jsou zjištěné skutečnosti opřeny či z kterých důkazů vyplývají skutková zjištění); rozpornost skutkových zjištění (ohledně stejné skutečnosti jsou v rozsudku protichůdná a vnitřně rozporná tvrzení, jejichž současná existence je vyloučena). Na podkladě vlastního hodnocení zejména výsledků provedeného dokazování, obžalovaný

zdůraznil, že nic neučinil pro zamezení vyvádění finančních prostředků z MSD, neboť o něm nevěděl.

37. Obžalovaný vyjádřil rovněž nesouhlas s právním posouzením svého jednání soudem prvního stupně, pokud po předchozím rozboru důkazní situace, kritice části důkazních prostředků a osobní charakteristiky zákonných znaků skutkových podstat trestných činů porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku a porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 trestního zákoníku vyloučil, že by se trestné činnosti dopustil.

38. Závěrem [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] opět navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 tr. ř. a poté rozhodl podle § 259 odst. 3 tr. ř. tak, že ho zproští obžaloby z důvodů uvedených v § 226 tr. ř.

39. Podáním z 15. 11. 2021 obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] doplnil odvolání o část závěrů Městského soudu v Praze ze zamítavého rozsudku z 19. 8. 2020, č. j. 9 Af 7/2014 – 249, kterým soud rozhodoval o správní žalobě MSD proti ČNB, jestliže podle stanoviska obžalovaného jimi byla zpochybněna správnost závěrů soudu prvního stupně o nereálnosti návratnosti poskytnutých úvěrů, významu zjištění o schvalování poskytování úvěrů SPV, převodů finančních prostředků na bankovní účty dlužníků, splatnosti jistiny úvěrů a neúčelovosti poskytovaných úvěrů. Poté obžalovaný na podkladě zevrubné argumentace kritizoval námitky ČNB stran míry podstupovaného rizika u MSD a oddělené posuzování SPV od zástavce a zprostředkovatele soudem prvního stupně a znalcem [příjmení] PLUS, spol. s r. o. odporující legislativě České republiky a bankovním zvyklostem.

40. [jméno] [příjmení], který písemné odvolání proti napadenému rozsudku předně zaslal soudu prvního stupně v podáních z 14. 1., 16. 1., 31. 1., 4. 2. a v nedatovaném podání po předchozí výzvě soudu prvního stupně k odstranění vad podaného odvolání podle § 251 odst. 1 tr. ř., svůj opravný prostředek vyhotovený obhájci JUDr. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] zaměřil proti všem výrokům napadeného rozsudku.

41. Ve stručných odůvodněních odvolání vyčetl odůvodnění napadeného rozsudku, že odporuje zásadám uvedeným v § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., že rozsudek je zcela nepřezkoumatelný, vykazuje formální nedostatky a trpí podstatnými vadami. V navazující argumentaci opírající se o prezentaci konkrétních důkazů vyloučil, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.

42. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně sám rozhodl, že se zprošťuje obžaloby.

43. Obžalovaný v doplnění odvolání z 23. 6. 2020 úvodem po doslovné prezentaci skutkových závěrů soudu prvního stupně odmítl, že by se dopustil jednání, která mu jsou v napadeném rozsudku kladena za vinu, a že by jimi spáchal trestné činy. Vyčetl zde soudu prvního stupně, že ignoroval ty důkazy obsažené v trestním spisu, které jsou v jeho prospěch, přičemž trestní věc nebyla řádně vyšetřena, neboť z jím specifikovaných příloh trestního spisu plyne, že skuteční organizátoři nebyli pravděpodobně vyšetřováni, natož obžalováni.

44. Těžiště argumentace obžalovaného odmítající skutkové závěry v napadeném rozsudku o jeho vině je především obsažena v podrobné kritice hodnocení výpovědí obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], samostatně stíhaného [titul]. [jméno] [příjmení] a svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], závěrů písmoznaleckých posudků [titul]. [jméno] [příjmení] a RNDr. [jméno] [příjmení] soudem prvního stupně a odůvodnění skutkových závěrů v napadeném rozsudku, a dalších zjištění, zejména pokud jde o účast jeho společností DELSACO TRADE s.r.o. a INGURON Invest, s.r.o., jakož i podíl obžalovaného na obstarávání účastníků úvěrových procesů v MSD a převodech prostředků na účty vedené v Hongkongu a jinde.

45. Po závěrečném shrnutí odvolacích námitek obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že napadený rozsudek je zcela nepřezkoumatelný, vykazuje formální chyby a trpí podstatnými vadami, jestliže se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, zejména nepostupoval důsledně při hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 tr. ř., neboť nehodnotil veškeré důkazy po pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu, a učinil tak nesprávná skutková zjištění. Na základě takto učiněných nesprávných skutkových zjištění pak přijal nesprávné právní závěry o vině obžalovaného. Závěry, k nimž soud prvního stupně dospěl, jsou tak spíše odrazem jeho domněnek a spekulací než skutečně zjištěného skutkového stavu, o němž by nebyly důvodné pochybnosti.

46. [příjmení] [jméno] [příjmení] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně sám rozhodl, že se zprošťuje obžaloby.

47. [jméno] [jméno], dříve [příjmení], který odvolání podal proti výrokům napadeného rozsudku o své vině a jemu uloženém trestu, v odůvodnění opravného prostředku vyzdvihl, že mu nebylo prokázáno, že by si byl vědom toho, že se v Hongkongu úmyslně nebo z nedbalosti dopouštěl trestné činnosti, pokud ve věku 22 let mu byla nabídnuta lákavá práce [jméno] [příjmení] spočívající v zakládání ready made společností a v tlumočnických službách pro klienty jmenovaného, kterému při plnění své činnosti důvěřoval a vše považoval za normální postup. Z ostatních znal pouze [jméno] [příjmení], o jehož zapojení nevěděl.

48. Závěrem obžalovaný [jméno] [jméno] navrhl, aby ho Vrchní soud v Praze obžaloby zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. a eventuálně při splnění podmínky, aby byl uznán vinným trestným činem legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti a byl mu uložen přiměřený trest.

49. [příjmení] [příjmení], jenž podal odvolání proti všem výrokům napadeného rozsudku, opravný prostředek po úvodní parafrázi skutkového děje, který se ho týkal, odůvodnil prostřednictvím obhájce JUDr. [jméno] [jméno], Ph.D. předně nesouhlasem se závěrem, že by se měl trestné činnosti dopustit po předchozí dohodě s dalšími osobami a že by pro dané trestní řízení mělo relevanci zjištění, pod jakou identitou vystupoval.

50. Poté vysvětlil časové a skutkové okolnosti zakládání bankovních účtů a jejich účel, na základě čehož odmítl související skutkové závěry soudu prvního stupně s tím, že dále s poukazem na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu odmítl právní posouzení jednání, kterým byl uznán vinným, a to zejména s ohledem na jím tvrzené neprokázané zavinění a nerespektování zásady in dubio pro reo, které ani nebylo v napadeném rozsudku odůvodněno. Vyjádřil v tomto směru přesvědčení, že na podkladě spisového materiálu při nezbytném naplnění všech znaků skutkové podstaty pro uznání viny pachatele nelze učinit jednoznačný závěr o vině obžalovaného a dospět tak k odsuzujícímu rozsudku.

51. Závěrem se souhrnným odůvodněním, že právní závěr soudu prvního stupně o naplnění subjektivní stránky zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku je v extrémním rozporu se skutkovými zjištěními, čímž se vymyká z mezí ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. a je současně i v rozporu se zásadou in dubio pro reo, pokud závěr nemá oporu v provedeném dokazování a jako takový je v přímém rozporu se základními zásadami trestního řízení uvedenými v § 2 odst. 2, odst. 5 tr. ř., čl. 36 a 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, obžalovaný [příjmení] [příjmení] rovněž s poukazem na nepřiměřeně vysoký trest odnětí svobody, kterým mu byl uložen, a jenž označil jako téměř likvidační, navrhl, aby byl podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby.

52. [jméno] [příjmení], jenž svůj opravný prostředek zaměřil proti výrokům napadeného rozsudku o vině a o jemu uloženém trestu úvodem navrhl, aby rozsudek byl odvolacím soudem zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b) – d) tr. ř.

53. Předně s poukazem na výpověď svědka [titul]. Arch. [jméno] [příjmení] odmítl skutkový závěr soudu prvního stupně, že by nikdy neměl v úmyslu vyvíjet deklarovanou podnikatelskou činnost s tím, že mu dále nelze klást za vinu, že měl spolu s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] využít ke společnému postupu a rozdělení účasti na dílčích převodech finančních prostředků osobu [jméno] [příjmení], který nehodlal a ani nebyl schopen deklarovaný úmysl realizovat, neboť ho nikdy neviděl a spolu se nesetkali. Obžalovaný rovněž nesouhlasil se závěrem soudu prvního stupně, že cena zástav – nemovitostí byla záměrně vysoce nadhodnocena, s odůvodněním, že znalkyně [titul]. [jméno] [příjmení] zde nebyla za vyhotovení znaleckého posudku trestně stíhána, přičemž správnost závěru soudu také vyvrátili svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] ve výpovědích o obvyklé ceně pozemků v té době a lokalitě a o spokojenosti prodávajícího s prodejní cenou za pozemky.

54. Obžalovaný také odmítl závěr soudu prvního stupně, že by Tahoee, s. r. o. byla založena účelově, a to pro svou tehdejší činnost a s poukazem na současné jednání a postavení jediného společníka této společnosti, závěr o fiktivním předmětu plnění smluv s odůvodněním, že úvěry byly zajištěny státním zastupitelstvím a úroky z úvěrů byly před zajištěním řádně spláceny. S přihlédnutím k tomu, že nebyla předložena pracovní smlouva o jeho zaměstnání, nesouhlasil obžalovaný ani se závěrem, že by byl zaměstnancem [jméno] [příjmení]. Poté vysvětlil své stanovisko o porušení zásady in dubio pro reo soudem prvního stupně s tím, že skutková zjištění jsou v extrémním nesouladu s provedenými důkazy.

55. Závěrem obžalovaný navrhl, aby po zrušení vadného výroku o jeho vině byl podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby.

56. V doplnění odvolání vyhotoveném současným obhájcem JUDr. [příjmení] [jméno] obžalovaný nad rámec vpředu popsanych odvolacích námitek vyčetl postupu orgánů činných v trestním řízení naprosto nepřiměřenou dobu trestního řízení, které drasticky ovlivnilo jeho rodinu, neboť mu bylo znemožněno dále podnikat, díky čemuž přišel o veškeré finanční prostředky. Za podstatnou vadu výroku rozhodnutí v bodě III/3 označil právní posouzení podle § 216 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jestliže § 216 odst. 1 neobsahuje žádná písmena, respektive § 216 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku neexistuje, a proto výrok rozhodnutí je stížen vadou, jež ho činí nepřezkoumatelným a zmatečným a měl by být nadřízeným orgánem zrušen.

57. Dále obžalovaný na podkladě podrobné argumentace zdůraznil, že u něj nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu, jestliže se především zaměřil na problematiku vztahu účastníka na trestném činu a hlavního pachatele, pokud v napadeném rozsudku není uvedeno, kdo byl hlavním pachatelem, kterému měl pomoci. V tomto směru obžalovaný vyloučil, že by jednal v úmyslu komukoliv pomoci ke spáchání trestného činu úvěrového podvodu a obdobně vyzdvihl, že nemohl být nápomocen jako člen organizované skupiny, neboť se nejednalo o plánovanou činnost více osob, které měly mít rozděleny úkoly, a jejich činnost nebyla koordinována s tím, že o existenci nějaké organizované skupiny nevěděl.

58. Po prezentaci osobního jednání obžalovaný rovněž s přihlédnutím k původním odvolacím námítkám ve vztahu k problematice trestného činu úvěrového podvodu připomenul osobní názor, že podnikatelský plán byl v pořádku a cena zajištěných nemovitostí odpovídala výši půjčené částky, přičemž zde zdůraznil, že MSD nepředložil nepravdivé a ani hrubě zkreslené údaje a ani nepomohl k hlavnímu pachateli takové údaje získat a předložit, a proto také naplnit skutkovou podstatu pomoci k trestnému činu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku. K odmítnutí, že by naplnil zákonné znaky trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 2 trestního zákoníku, obžalovaný uvedl, že neznal obsah úvěrové smlouvy a nemohl tak vědět, že prostředky získané účelovým úvěrem byly použity na jiné než určené účely.

59. Nesouhlas vyjádřil obžalovaný také s výrokem o vině potud, jestliže byl uznán vinným trestným činem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku s odůvodněním, že mu nebylo prokázáno ukrytí,

převedení nebo užívání věcí, které jsou výnosem z trestné činnosti, přičemž naplnění kvalifikovaných skutkových podstat podle odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c), § 216 trestního zákoníku nepřicházelo v úvahu s ohledem na to, že nedošlo k naplnění zákonných znaků základní skutkové podstaty podle § 216 trestního zákoníku.

60. V souvislosti s tím, že díky zásahu policie přišel o veškeré úspory, zůstal bez prostředků a nijak se neobohatit, obžalovaný, který jinak zdůraznil, že jeho jednání není trestným činem, i v případě, že by toto jednání naplňovalo skutkovou podstatu trestného činu, bylo by zanedbatelné společenské škodlivosti a v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe byla vyloučena trestní odpovědnost obžalovaného. S poukazem na tvrzený škodlivý postup orgánů činných v trestním řízení, v důsledku kterého nebylo možné uskutečnit podnikatelský plán, následné zasíťování a prodej pozemků a nárůst cen pozemků v posledních deseti letech, obžalovaný dospěl k závěru, že svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu a ani nejednal v takovém úmyslu.

61. S přihlédnutím k osobní interpretaci skutkových závěrů stran svého jednání obžalovaný zaujal názor, že mu byl uložen nepřiměřeně vysoký trest, pokud soud dále nezohlednil délku trestního řízení a to, že byl dostatečně potrestán za své neuvážené jednání probíhající trestním řízením.

62. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výrocích o vině a trestu podle § 258 odst. 1 tr. ř. a sám rozhodl podle § 259 odst. 3 tr. ř. ve spojení s § 226 tr. ř. o zproštění obžaloby, případně podle § 260 tr. ř. o vrácení věci státnímu zástupci k došetření nebo podle § 259 odst. 1 tr. ř. o vrácení věci soudu prvního stupně.

63. [titul]. [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], která odvolání podala proti všem výrokům napadeného rozsudku, jež se jí týkají, vyčetla v jeho odůvodnění odkazujícím na závěrečnou řeč obžalované soudu prvního stupně hodnocení provedených důkazů, pokud nepřihlédl k důkazům předloženým obhajobou prokazujícím to, že hodnota poskytnuté zástavy (areál Molitorov a přilehlé pozemky) odpovídala poskytnutému úvěru. Dále obžalovaná zdůraznila, že zcela věřila projektu, ve kterém pomáhala svému otci [jméno] [příjmení].

64. Závěrem obžalovaná [titul]. [jméno] [příjmení] navrhla, aby Vrchní soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

65. [jméno] [jméno], který odvolání podal proti všem výrokům o vině a o trestech, jež se ho dotýkaly, po úvodním konstatování, že od počátku trestního řízení uváděl, že po výdělečném prodeji nemovitostí chtěl zkusit obchod s nemovitostmi, a že nebylo provedeným dokazováním vyvráceno, že nechtěl podnikat, obsáhle vysvětlil osobní obhajobu polemizující se závěry soudu prvního stupně stran jeho vědomého podílu na páčání trestné činnosti včetně podílu na činnosti organizované skupiny, u níž upozornil na neúplnost provedeného dokazování.

66. Dále obžalovaný vyčetl soudu prvního stupně, že se nezabýval použitelností výpovědi [titul]. [jméno] [příjmení] jako svědka, ačkoliv jeho trestní věc byla vyloučena ze společného řízení s ohledem na obsah lékařské zprávy, podle které trpí duševní nemocí nebo poruchou. Neúplným shledal obžalovaný také dokazování ohledně možné manipulace s účty, ze kterých byly vyváděny peněžní prostředky, a to především stran účtu [jméno] [příjmení].

67. [příjmení] [jméno] [jméno] navrhl, aby rozsudek prvoinstančního soudu byl zrušen ve všech výrocích, které se ho týkají a aby věc byla vrácena k došetření s tím, že teprve poté by bylo rozhodnuto.

68. [jméno] [příjmení] odvolání podané proti výroku o jeho vině a uložení trestu napadeného rozsudku odůvodnil v části týkající se viny obžalovaného nesouhlasem se souvisejícími skutkovými závěry, pokud předně popřel, že by v zastoupení Galbani Capital, s.r.o. uzavřel rámcovou smlouvu o nákupu nemovitostí s Inguron Invest, s.r.o. s vědomím, že tato nebude plněna, pokud vyjádřil přesvědčení, že závěry soudu prvního stupně, že nehodlal zakoupit

jakékoliv pozemky, nemá dostatečnou oporu v provedeném dokazování. Dále zde připomenul, že Inguron Invest, s.r.o. ovládal jeho dlouholetý kamarád a zaměstnavatel [jméno] [příjmení], se kterým strávil celý svůj profesní život a neměl v předmětné době důvod mu nedůvěřovat a pochybovat o nabízené spolupráci, nebo dokonce se domnívat, že by mohl jeho důvěry zneužít. K podkladům pro čerpání předmětného úvěru obžalovaný zdůraznil, že jejich vypracování svěřil na doporučení Jana Vinše Redstone Advisory, a.s., na jejichž profesionalitu zcela spoléhal a očekával, že tato společnost za kvalitu své práce odpovídá, a proto nevěděl, že podklady jsou nedostatečné, zkreslené a nesprávné a že nebudou přezkoumávány i s dostatečnou péčí. Zaujal zde také stanovisko, že po obžalovaném nelze spravedlivě požadovat, aby přezkoumával závěry soudního znalce, který by měl být zárukou potvrzující erudici osoby v daném oboru. Obžalovaný s poukazem na to, že 184 000 000 Kč bylo použito v souladu s podmínkami pro čerpání úvěru, co by neopodstatněný odmítl závěr soudu prvního stupně, že bez souhlasu věřitele použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel, neboť prakticky v plné výši je převedl na účet Inguron Invest, s.r.o., přičemž zbývající část ve výši 1 000 000 Kč použil ke splátce úroku z poskytnutého úvěru.

69. Na svou obhajobu obžalovaný rovněž uvedl, že neměl ze svého jednání jakýkoliv prospěch, přičemž v uvedené souvislosti za zcela absurdní označil tvrzení [jméno] [jméno], který měl slyšet, že obdržel od mladého [příjmení] částku 100 000 – 150 000 Kč s tím, že takové tvrzení nebylo potvrzeno ani výsledkem osoby, která mu měla údajnou finanční hotovost předat, přičemž k osobě [jméno] [jméno] upozornil, že se jedná o osobu pravomocně odsouzenou za zvláště závažnou trestnou činnost, jejíž věrohodnost snižuje zjištěná snaha zavděčit se orgánům činným v trestním řízení. Obžalovaný vyjádřil také nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně, že se trestné činnosti dopustil jako člen organizované skupiny, jestliže takový závěr není dostatečně podpořen provedeným dokazováním, k čemuž zdůraznil, že k naplnění této přítěžující okolnosti se musí vztahovat i úmysl obžalovaného a s ním minimálně spojené vědomí o existenci takové skupiny.

70. [příjmení] [jméno] [příjmení] vyzdvihl, že důkazy provedené v trestním řízení u něj nespĺňují kritéria konstantní judikatury, podle níž může být výrok o vině založený jen na takových důkazech, které zcela vylučují pochybnost, že se stal skutek, který je předmětem trestního řízení, proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek u něj zrušil ve výroku o vině a trestu a sám ve věci rozhodl tak, že se podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštuje obžaloby.

71. [jméno] [příjmení] odvolání podané proti výroku napadeného rozsudku o jeho vině, jemu uložených trestech a o zabránění peněžních prostředků ve výši 180 000 000 Kč zajištěných Tapping Group SE, odůvodnil podáním vyhotoveným obhájcem Mgr. [jméno] [příjmení] podáním z 31. 1. 2020, v jehož úvodu vyčetl postupu soudu prvního stupně porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, pokud u něj s ohledem na změnu právního posouzení jeho jednání z pomoci u trestného činu zpronevěry, pro kterou bylo trestní stíhání vedeno během vyšetřování a v obžalobě, na jiný trestný čin úvěrového podvodu, pokud došlo k porušení ustanovení § 225 odst. 2 tr. ř. tím, že soud prvního stupně jej neupozornil na možnost přísnějšího posouzení a neposkytl mu procesní podmínky k reakci na změnu posuzování.

72. Obsáhle obžalovaný dále odůvodnil námitky proti věcné správnosti a zákonnosti výroku napadeného rozsudku o zabránění peněžních prostředků ve výši 180 000 000 Kč zajištěných Tapping Group, SE, k čemuž ovšem již v této části odůvodnění rozhodnutí Vrchní soud v Praze poznamenává, že podle § 246 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. obžalovaný není na rozdíl od posledně uvedené obchodní korporace v postavení zúčastněné osoby v trestním řízení osobou oprávněnou podat odvolání proti výroku o zabránění věci, a proto se touto částí odvolání věcně nezabýval.

73. Odmítavé stanovisko k věcným závěrům soudu prvního stupně o jeho vině obžalovaný obsáhle odůvodnil po předchozí prezentaci jednání, jež je mu kladeno za vinu, jakož i specifik

tzv. dílčího útoku č. 8 prezentovaných v obžalobě a v odůvodnění napadeného rozsudku, vysvětlil kritizujícím názorem vůči hodnoticímu postupu soudu spočívajícímu v pochybnostech v interpretaci v neprospěch obžalovaného. V jednotlivostech především upozornil na význam zajištění veškerých prostředků poskytnutých MSD na projekt, což jemu a svědku [jméno] [příjmení] znemožnilo ve spojení se zničující mediální kampaní během čtyř let splatit úvěr, a proto vyjádřil přesvědčení, že nebyl součástí zpronevěry nebo úvěrového podvodu.

74. Poté zopakoval v původním řízení prezentovaný, a to podrobně rozvedený poukaz na soudem opomíjené okolnosti hovořící ve prospěch obžalovaného, jestliže se soustředil na časovou rovinu postupu jednotlivých osob spojených s projektem, na nejzásadnější skutkové rozpory v odůvodnění rozsudku, na způsob, jakým se soud prvního stupně vypořádal se subjektivní stránkou činu kladeného mu za vinu.

75. Závěrem obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v části jím napadených výroků zrušil a zprostil ho obžaloby.

76. [jméno] [příjmení] v odůvodnění odvolání podaném proti výrokům o vině tohoto obžalovaného a o jemu uloženém trestu nesouhlas s výrokem o vině předně vysvětlil nejasnostmi a neúplnostmi související argumentace odůvodnění napadeného rozsudku s tím, že současně upozornil, že závěry soudu prvního stupně zde nenacházejí oporu v provedeném dokazování, pokud vyzdvihl, že mu nebyl prokázán podvodný úmysl, neboť pouze v naivitě podepsal úvěrové smlouvy, aniž by za jejich podepsání obdržel jakoukoli finanční hotovost. Dále obžalovaný, který soudu prvního stupně vyčetl vadné hodnocení provedených důkazů, v tomto směru zaujal podrobně vysvětlené stanovisko, že u něj došlo k porušení zásady presumpce neviny, a dovozoval proto také nelogičnost napadeného rozsudku.

77. Na podkladě charakteristiky vlastní osobnosti spočívající v neschopnosti uspořádat si myšlenky před soudem a reprodukovat je s ohledem na vzdělání zakončené výučním listem, bolestmi hlavy v důsledku dříve provozovaného boxu, omezeného zapojení obžalovaného do kauzy jako osoba uvedená v omyl [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [příjmení], jimž věřil, jakož i důvěryhodného působení procesu sjednávání úvěrů a ohodnocení pozemků obžalovaný odmítl u sebe závěr soudu prvního stupně o naplnění subjektivní stránky trestného činu.

78. Obžalovaný nesouhlasil také s uložením nepřiměřeně přísného trestu odnětí svobody, které nebylo v napadeném rozsudku blíže odůvodněno, a to s odůvodněním, že s ohledem na okolnosti případu měly být tresty ukládané jednotlivým obžalovaným odstupňovány, což se nestalo. Vyzdvihl zde svou takřka nulovou nebezpečnost pro společnost s tím, že se u něj jedná o osobu zneužitou k trestněprávnímu jednání ve věku padesáti osmi let, pro kterou má trest uložený ve výměře šesti let devastující účinky, přičemž se na obžalovaného, který má rodinu, hledí jako na osobu netrestanou. Konečně k problematice významu výše škody pro výměru uloženého trestu obžalovaný připomněl, že je nezbytné zkoumat závažnost jeho podílu na jejím vzniku.

79. Po konečném shrnutí předchozího odůvodnění opravného rozsudku obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 tr. ř. a poté podle § 259 odst. 3 tr. ř. rozhodl, že ho podle § 226 tr. ř. zprošťuje obžaloby.

80. [jméno] [příjmení] v opravném prostředku zaměřeném proti výroku o vině obžalované a výroku o trestu po úvodním připomenutí skutkových a právních závěrů soudu prvního stupně, provedených důkazů a jejich hodnocení soudem prvního stupně tomuto vyčetla nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu, jestliže s poukazem na výpovědi obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zdůraznila, že se za ni zjevně vydávala jiná osoba, což nebylo orgány činnými v trestním řízení zkoumáno, kupříkladu v tom směru, kdo jednotlivé smlouvy uzavřel a zda to byla obžalovaná, kdo otevřel bankovní účet u LBBW bank a kdo měl k dispozici přístupové údaje do elektronického bankovníctví a jakým způsobem se do

jeho dispozice dostaly. Obdobně obžalovaná vyloučila, že by disponovala finančními prostředky na bankovním účtu Milson, s.r.o. a že by se vědomě podílela na nelegální činnosti organizované skupiny, pokud neměla znalost o existenci jakékoli organizované skupiny a již vůbec ne o existenci organizované skupiny působící ve více státech a stejně tak neměla znalost o rozsahu trestné činnosti, na které se podle napadeného rozsudku měla podílet.

81. Za odporující realitě označila obžalovaná závěr soudu, že by vydání smluvní dokumentace zpochybňovalo její obhajobu, neboť smluvní dokumentaci vydával její obhájce jako právní zástupce Milson, s.r.o. a stejně tak učinil za tuto společnost reklamaci její právní zástupce a nikoliv obžalovaná. Obžalovaná pouze připustila, že po dobu dvou měsíců roku 2013 byla společníkem a jednatelem Milson, s.r.o., a proto závěry soudu o její vině byly podle názoru obžalované založeny na domněnkách, které navíc jsou v příkrém rozporu s provedenými důkazy.

82. Závěrem obžalovaná [jméno] [příjmení] navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině a trestu obžalované zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

83. [jméno] [příjmení], který odvolání zaměřil proti výrokům napadeného rozsudku o své vině a o uloženém trestu, úvodem vyčetl napadenému rozsudku, že se nevyrovnal s jeho snahou všemi dostupnými prostředky zabránit převodu finančních prostředků z dispozice obžalovaného na jiný účet. Dále poukázal na vlastní naprosto odlišné chování oproti modu operandi jednání všech ostatních obžalovaných, kupříkladu [jméno] [příjmení], což podle jeho stanoviska ukazuje, že nepostupoval v úmyslu peněžní prostředky, které mu byly svěřeny, převést mimo působnost finanční instituce. U hodnocení nepřímých důkazů soudem prvního stupně obžalovaný vyzdvihl, že tyto ve skutečnosti ukazují na to, že byl osobou poškozenou.

84. V doplnění argumentace opravného prostředku obžalovaný na podkladě konkrétních vysvětlení týkajících se především jeho dobré víry, že u obdržené částky 38 650 000 Kč se jedná o plnění smlouvy mezi společnostmi Rexiva a Milson, dále jeho postupů k omezení výše volného nakládání s prostředky na účtu nastavením denního limitu, trestního oznámení na neznámého pachatele a oznámení ztráty dvojice autorizačních karet, a časové rekapitulace rozhodných událostí podrobněji rozvedl nesouhlas s hodnotícím postupem soudu prvního stupně s tím, že soudem prvního stupně současně vyčetl neúplná skutková zjištění s odůvodněním, že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.

85. Poté obžalovaný vyloučil, že by jakkoliv spolupracoval na vyvedení peněžních prostředků mimo oblast běžného podnikání, přičemž bylo naopak prokázáno, že zabránil vyvedení prostředků ze svého účtu na účet, který byl pravděpodobně užíván skupinou k legalizaci výnosů z trestné činnosti. Pozdější pokus o převedení peněžních prostředků z účtů Rexiva na účet své obchodní partnerky obžalovaný vysvětlil obavami, které mu působily opakované útoky na účet Rexiva, v důsledku čehož v naději na příznivější posouzení svých kroků obžalovaný [jméno] [příjmení] podal odvolání.

86. [jméno] [příjmení] v odůvodnění odvolání zaměřeného proti všem výrokům napadeného rozsudku, jež se ho týkaly, tj. výroků o vině i o trestu, úvodem v obecné rovině rozsudku vyčetl vady spočívající v nejasnosti a neúplnosti skutkových zjištění, neprovedení některých důkazů, nesprávné posouzení zjištěného skutkového stavu a nepřiměřenost uloženého trestu.

87. Ve vztahu k výroku o vině obžalovaný v návaznosti na výsledky provedeného dokazování zdůraznil, že k trestné činnosti byl zneužit svým tehdejší známým [jméno] [jméno], aniž by znal detaily celé věci a mohl tak včas pochopit jejich nezákonné pozadí, přičemž úmyslem obžalovaného bylo legální podnikání a zlepšení své životní úrovně, a proto z jeho strany nedošlo k naplnění úmyslného jednání směřujícího ke spáchání úvěrového podvodu a legalizace výnosů z trestné činnosti. S poukazem na to, že s výjimkou [jméno] [jméno], na základě jehož instrukcí jednal, se s ostatními obžalovanými neznal, a nemohl proto s nimi uzavírat nějaké dohody. Obžalovaný zopakoval vlastní obhajobu z předchozího řízení, podle které jeho jedinou chybou

bylo, že naivně důvěřoval [jméno] [jméno] a nedopustil se tak trestné činnosti. Dále za neprokázaná tvrzení označil v souvislosti s nepravdivými nebo si vzájemně protirečícími údaji [jméno] [jméno] to, že by od něj dostával měsíčně částku 20 000 Kč a po získání úvěru jednorázovou platbu 500 000 Kč, přičemž připustil, že pod jeho vlivem vypovídal o údajné existenci pana [jméno] a pana [jméno], ale v řízení před soudem již vypovídal popravdě.

88. Nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně o naplnění subjektivní stránky zločinu úvěrového podvodu a výměrou trestu odnětí svobody obžalovaný odůvodnil tím, že v rozhodné době nikdy nepřekročil podřízené postavení osoby vykonávající instrukce [jméno] [jméno], neměl odpovídající rozhled, zkušenosti znalosti, jakým způsobem funguje praktické podnikání, a přesto mu byl uložen obdobně vysoký trest odnětí svobody jako u těch obžalovaných, kteří měli mnohem větší profesionální znalosti a společenskou odpovědnost, a proto také považoval svůj trest za nepřiměřeně přísný.

89. Obžalovaný zcela odmítl, že by jednal vědomě jako člen organizované skupiny, že by byl v postavení „dobrovolné“ loutky, neboť nejednal dobrovolně, nýbrž pod tlakem [jméno] [jméno] a zároveň v dobré víře v platnost příslušných znaleckých posudků s tím, že obdržena odměna za jeho činnost ve výši 50 000 Kč byla vzhledem k celkovému charakteru jednání pouze symbolická a nemohla tak založit dobrovolnost takového jednání. Obžalovaný poté vyjádřil přesvědčení, že mezi polehčující okolností je třeba zařadit i spáchání trestného činu pod tlakem závislosti nebo podřízenosti a předchozí vedení řádného života, rovněž poukázal na řadu svých závažných onemocnění, což také představuje mimořádnou okolnost pro snížení trestu pod hranici trestní sazby podle § 58 trestního zákoníku.

90. Závěrem obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, eventuálně, aby ho podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostil obžaloby.

91. [příjmení] [příjmení], který podal odvolání proti výrokům napadeného rozsudku o své vině a jemu uloženém trestu, vyčetl soudu prvního stupně, že nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že nehodnotil důkazy po pečlivém uvážení všech okolností případu s tím, že podle jeho stanoviska nebyla obhajoba před soudem vyvrácena, čímž oponoval závěru soudu, že jeho výpověď je nevěrohodná.

92. V jednotlivostech obžalovaný zdůraznil, že nebylo prokázáno, že by provedl převod částky 38 000 000 Kč z účtu společnosti L do advokátní úschovy, že by věděl o připsání zmíněných finančních prostředků na účet společnosti L, že by s těmito prostředky osobně nakládal, nebo že by s jeho vědomím s těmito prostředky nakládala jiná osoba. Obžalovaný dále vyzdvihl nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně o jeho údajném podpisu smlouvy o výhradní spolupráci v oblasti nemovitostí, který popřel, jakož i podpisy na dalších listinách s tím, že je zapotřebí v tomto směru přibrat znalce z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo za účelem vypracování znaleckého posudku k posouzení sporných podpisů obžalovaného na listinách založených na č. l. 17 478 – 17 528, a aby bylo znaleckým posudkem doplněno dokazování v předmětné věci. Obžalovaný rovněž zdůraznil, že žádný z provedených důkazů neprokazuje dostatečným způsobem, že by chtěl svým jednáním zastříti, ztížit nebo znemožnit zjištění původu finančních prostředků pocházejících z úvěru poskytnutého společnosti CENTOM TRADE. Závěr o absenci alespoň nepřímého úmyslu obžalovaný opřel o vztah ke spoluobžalovaným, z nichž znal pouze [jméno] [příjmení], jehož výpověď stran informovanosti obžalovaného o podstatě věci označil za zcela nedostatečnou a neprůkaznou, neboť neprokazuje vědomost o tom, že se podílí na trestné činnosti jiných osob. Stejně tak nemohl mít obžalovaný povědomí o tom, že se na uvedeném jednání vědomě podílí jako člen organizované skupiny, neboť znal pouze spoluobžalovaného [jméno] [příjmení].

93. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] na základě toho, že v řízení před soudem prvního stupně bylo v souvislosti s hodnocením důkazů výlučně v jeho neprospěch porušeno právo na

spravedlivý proces, což v konečném důsledku našlo svůj odraz také ve výrokové části napadeného rozsudku, kterým byl v rozporu se zásadou in dubio pro reo uznán vinným ze spáchání zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti, závěrem navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

d)

Odvolání zúčastněných osob

94. TAPPING Group SE, § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku 1719, vyčetla v úvodním podání pochybení v postupu soudu prvního stupně, jestliže nerespektoval její postavení zúčastněné osoby a ani jí nedoručil napadený rozsudek. V doplnění opravného prostředku podáním z 12. 5. 2020 na podkladě zevrubné argumentace zúčastněná osoba vyjádřila nesouhlas se skutkovými závěry a na ně navazujícími právními vývody, které u ní vedly k rozhodnutí o zabránění částky 180 000 000 Kč, a závěrem navrhla, aby Vrchní soud v Praze tento výrok napadeného rozsudku podle § 258 tr. ř. zrušil.

95. Varoxa, s.r.o., IČO: 29148341, Casa Company, s.r.o., IČO: 29147981, INGURON Invest, s.r.o., IČO: 24163503, Moladen, s.r.o., IČO: 29149215, MORTESS TRADE, s.r.o., IČO: 29258219, a DELSACO TRADE, s.r.o., IČO: 24767565, ve shodně formulovaných odvoláních, v nichž vyčetly soudu prvního stupně pochybení v jeho postupu, neboť nerespektoval jejich postavení zúčastněné osoby a ani jim nedoručil napadený rozsudek.

96. Závěrem tyto zúčastněné osoby navrhly, aby výroky napadeného rozsudku o zabránění věcí byly zrušeny, a věc vrácena soudu prvního stupně.

97. V souvislosti s návrhem státní zástupkyně ve veřejném zasedání, aby při aplikaci zásady beneficia cohaesionis byly zrušeny pravomocné výroky napadeného rozsudku o zabránění věcí i u těch zúčastněných osob, které proti napadenému rozsudku nepodaly odvolání, považuje Vrchní soud v Praze za potřebné zdůraznit, že vzhledem k zákonným podmínkám vymezeným v § 261 tr. ř., podle kterého, „Prospívá-li důvod, z něhož rozhodl odvolací soud ve prospěch některého obžalovaného, také dalšímu spoluobžalovanému nebo zúčastněné osobě, rozhodne odvolací soud vždy též v jejich prospěch. Stejně rozhodne ve prospěch obžalovaného, kterému prospívá důvod, z něhož rozhodl ve prospěch zúčastněné osoby“, postup navržený státní zástupkyní v řízení o odvolání nepřichází v úvahu. V přezkoumávané trestní věci u zúčastněných osob, ohledně kterých rozsudek soudu prvního stupně nabyl právní moci, by proto přicházelo v úvahu rozhodnutí odvolacího soudu též v jejich prospěch výhradně za předpokladu, že by jim prospíval stejný důvod, pro který by tento rozhodl ve prospěch některého z obžalovaných, k čemuž však nedošlo. Citovaná právní úprava neumožňuje aplikaci zásady beneficia cohaesionis v situaci, kdyby této skupině zúčastněných osob prospíval stejný důvod jako zúčastněné osobě, která proti rozsudku podala odvolání s tím, že případný extenzivní výklad zákonných podmínek ve prospěch zúčastněných osob je podle pravidel analogie v trestním řízení na rozdíl od obžalovaných vyloučen.

e)

Odvolání poškozených

98. Poškozená insolvenční správkyň MSD v likvidaci, IČO: 25571150, [ulice a číslo], [obec a číslo] – [část obce], PSČ [PSČ], JUDr. [jméno] [příjmení], LL.M. (dále jen poškozená insolvenční správkyň) v odvolání zaměřeném proti výroku o povinnosti k náhradě škody, jenž se jí dotýkal, úvodem jeho odůvodnění vyčetla formální nedostatek výroku spočívající v označení poškozeného, jestliže v něm bylo v postavení poškozeného uvedeno MSD v likvidaci namísto insolvenční správkyň, která jako jediná je po prohlášení konkurzu oprávněna disponovat majetkovou podstatou včetně případné pohledávky na náhradu škody.

99. Nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně, že pro rozhodnutí o náhradě škody nejsou dostatečné podklady ve zjištěních o tom, zda v době rozhodování uplatněné nároky trvají a pokud ano, v jaké výši, poškozená na podkladě zevrubné argumentace vysvětlila rozpory mezi výrokem o náhradě škody a výrokem o vině, ve kterém soud nade vší pochybnost zjistil, v jaké výši byla MSD v likvidaci způsobena.

100. Závěrem poškozená insolvenční správkyne navrhla, aby odvolací soud po zrušení výroku napadeného rozsudku o náhradě škody ve vztahu k poškozené rozhodl tak, že 1. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 82 605 000 Kč; 2. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 154 765 000 Kč; 3. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 157 410 000 Kč; 4. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 179 385 000 Kč; 5. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku 2011; 6. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit škodu poškozené ve výši 170 520 000 Kč; 7. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], a [jméno] [jméno], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 183 570 000 Kč a 8. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 180 000 000 Kč.

101. Poškozený Garanční systém finančního trhu, IČO: 49710362, Týn 639/1, Praha 1 – Staré Město, PSČ 110 00 (dále jen poškozený Garanční systém finančního trhu), který zaměřil odvolání proti výroku napadeného rozsudku, jímž byl podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, předně tomuto výroku vyčetl nesprávný název označení poškozeného, „Fond pojištění vkladu“. K věcnému závěru odůvodňujícímu výrok o náhradě škody stran absence dostatečného podkladu pro zjištění, zda a případně v jaké výši nároky poškozeného trvají, jakož i závěru o náročnosti dalšího dokazování, jež by výrazně přesáhlo potřeby trestního řízení, poškozený připomněl, že na základě oznámení České národní banky z 27. 12. 2013 o neschopnosti MSD v likvidaci dostát závazkům vůči oprávněným osobám od 27. 1. 2014 vyplatil v souladu se zákonem č. 21/1992 Sb. za pojištěné pohledávky z vkladů částku 12 014 978 737,80 Kč, čímž s poukazem na odůvodněné podání z 17. 12. 2017 dospěl k závěru, že mu v této výši vznikla škoda skutky obžalovaných uvedenými v obžalobě státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze. Závěr o povinnosti soudu prvního stupně rozhodnout o jeho nároku poškozený opřel předně o znění § 228 odst. 1 tr. ř., podle kterého měla být v návaznosti na závěr soudu, že jednáním obžalovaných byla záložně způsobena škoda ve výši 1 206 055 000 Kč, poškozenému přiznána náhrada nejméně v této výši. Přesto s přihlédnutím ke škodě, která byla poškozenému způsobena ve výši 12 014 978 737,80 Kč, setrval na její náhradě v této výši.

102. Závěrem poškozený Garanční systém finančního trhu navrhl, aby Vrchní soud v Praze změnil ve vztahu k němu výrok o náhradě škody tak, že rozhodne o povinnosti všech obžalovaných v odsuzujícím rozsudku nahradit mu škodu ve výši 12 014 978 737,80 Kč.

103. Úvodem k napadeným výrokům o náhradě škody Vrchní soud v Praze přisvědčuje odvoláním obou poškozených potud, že v nich byli v napadeném rozsudku soudem prvního stupně chybně označeni. Opodstatněnost nesouhlasu poškozené insolvenční správkyne s napadeným výrokem, v němž jako poškozené bylo uvedeno MSD v likvidaci, nachází oporu v souvislosti s prohlášením konkurzu na majetek tohoto družstva (tj. dlužníka) usnesením Městského soudu v Praze z 23. 12. 2014, č. j. MSPH 98 INS 36628/2013-A-11 ve znění § 229 odst. 3 písm. c) a § 246 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), podle kterých je v období od prohlášení konkurzu pouze insolvenční správce osobou oprávněnou s dispozičními oprávněními ve vztahu k majetkové podstatě, na něhož tak přecházejí oprávnění nakládat s majetkovou podstatou dlužníka. Obdobně se Vrchní soud v Praze zde ztotožnil s odvolací námitkou Garančního systému finančního trhu, jestliže dříve k podání adhezního návrhu aktivně legitimovaný Fond pojištění vkladů mylně uvedený v napadeném výroku byl v mezidobí s účinností od 1. 1. 2016 změněn podle § 198 odst. 1 zákona č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu právě v Garanční systém finančního trhu.

104. Vrchní soud v Praze se avšak věcně nezabýval odvoláním poškozené insolvenční správkyne, která z dále popsaných důvodů nastalých po prohlášení konkurzu, již při analogické aplikaci § 43 odst. 2 tr. ř. není osobou oprávněnou k podání adhezního návrhu podle § 43 odst. 3 tr. ř. a ani osobou oprávněnou podat odvolání podle § 246 odst. 1 písm. d) tr. ř., a proto její odvolání podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl.

105. V tomto směru bylo především v návaznosti na informace předchozího insolvenčního správce [titul]. Mgr. [jméno] [příjmení] obsažené v trestním spisu odvolacím soudem doplněno dokazování ve veřejném zasedání podle § 263 odst. 6 tr. ř. a § 213 odst. 1 tr. ř. smlouvou o postoupení pohledávek uzavřenou mezi insolvenčním správcem MSD a AB – CREDIT, a.s. 19. 3. 2015, přílohami č. 1 a 2. smlouvy a potvrzením o splnění odkládacích podmínek a nastání dne postoupení z 15. 4. 2015, ze kterých bylo zjištěno, že součástí vpředu specifikované smlouvy o postoupení pohledávek jsou také pohledávky za dlužníky ze všech smluv o úvěru uvedených v přezkoumávané trestní věci ve výroku o vině obžalovaných a že odkládací podmínky smlouvy byly splněny a den postoupení tak nastal 1. 4. 2015. V souvislosti s uzavřením smlouvy o postoupení pohledávek a splněním odkládacích podmínek proto došlo podle právního názoru Vrchního soudu v Praze v souladu s § 1879 a násl. občanského zákoníku nejen ke změně v osobě věřitele ke dni 1. 4. 2015, tj. z insolvenčního správce na AB – CREDIT, a.s., jenž v souladu s § 1880 odst. 1 občanského zákoníku nabyl nejen pohledávky za dlužníky z úvěrových smluv popsaných ve smlouvě, které tak přestaly být součástí majetkové podstaty MSD v likvidaci, ale také jejich příslušenství a s nimi spojená práva, a to včetně práva podat adhezní návrh podle § 43 odst. 3 tr. ř.

106. Vrchní soud v Praze proto zdůrazňuje, že v rozsahu smluvně postoupených pohledávek, které přestaly být součástí majetkové podstaty MSD v likvidaci, poškozená insolvenční správkyne pozbyla dnem 1. 4. 2015 oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkonu práv a plnění povinností, které do prohlášení konkurzu příslušelo dlužníku (MSD v likvidaci), pokud souvisel s touto částí majetkové podstaty, jak má na mysli § 246 odst. 1 insolvenčního zákona.

III.

107. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání státní zástupkyne, obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zúčastněných osob TAPPING Group SE, Varoxa, s.r.o., Casa Company, s.r.o., INGURON Invest, s.r.o., Moladen, s.r.o., MORTESS TRADE, s.r.o., DELSACO TRADE, s.r.o. a

poškozeného Garančního systému finančního trhu přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku o vině obžalovaných (tj. s výjimkou [jméno] [jméno] a zemřelých [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) a jim uložených trestech, o zabrání věci výše uvedených zúčastněných osob a o povinnosti obžalovaných (s výjimkou zemřelých [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) k náhradě škody vůči poškozenému Garančnímu systému finančního trhu, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad, pokud přihlédl i k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, neboť měly, respektive mohly mít vliv na správnost přezkoumávaných výroků, proti nimž byla podána odvolání, a poté dospěl k následujícím závěrům.

a)

k zákonnosti postupu orgánů činných v trestním řízení

108. S výjimkou postupu orgánů činných v trestním řízení vůči zúčastněným osobám ve stadiu řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku nezjistil Vrchní soud v Praze žádné podstatné vady řízení, jež by odůvodňovaly zrušení napadené části rozsudku soudu prvního stupně podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

aa)

109. Vrchní soud v Praze se zde ztotožnil toliko s odvolacími námitkami zúčastněných osob TAPPING Group, SE, Varoxa, s.r.o., Casa Company, s.r.o., INGURON Invest, s.r.o., Moladen, s.r.o., MORTESS TRADE, s.r.o., a DELSACO TRADE, s.r.o. potud, že orgány činné v trestním řízení (zejména soud prvního stupně) nezákonným postupem nerespektujícím znění § 42 odst. 1, odst. 2 tr. ř. v zásadě vyloučily realizaci jejich oprávnění směřujících k ochraně majetkových práv plynoucích zejména z čl. 11 Listiny základních práv a svobod.

110. K právní úpravě postavení zúčastněné osoby v trestním řízení je zapotřebí připomenout, že podle § 42 odst. 1 tr. ř., „Tomu, jehož věc nebo část majetku byla zabránena nebo podle návrhu má být zabránena (zúčastněná osoba), musí být poskytnuta možnost, aby se k věci vyjádřil; může být přítomen při hlavním líčení a veřejném zasedání, činit při nich návrhy, nahlížet do spisů (§ 65) a podávat v případech tímto zákonem stanovených opravné prostředky“, o čemž podle § 42 odst. 2 tr. ř., „Orgány činné v trestním řízení jsou povinny zúčastněnou osobu o jejích právech poučit a poskytnout jí možnost jejich uplatnění“.

111. V přezkoumávané trestní věci podle stanoviska odvolacího soudu pochybily ve vztahu k zúčastněným osobám již orgány činné v přípravném řízení poté, co bylo rozhodnuto usneseními policejního orgánu a státní zástupkyně o zajištění peněžních prostředků, respektive nemovitostí podle § 79a odst. 1 tr. ř. a § 79d tr. ř. v tehdy účinném znění, pokud s přihlédnutím ke zcela konkrétní možnosti, že rozhodnutím soudu budou v pozdějším stadiu řízení zajištěné věci zabráněny, odepřely dotčeným právníkům osobám realizaci zákonem předpokládaných oprávnění spočívajících v tomto stadiu řízení především v právu se k věci vyjádřit a nahlížet do spisů, jestliže zde nesplnily ani svou poučovací povinnost zakotvenou v § 42 odst. 2 tr. ř. Obdobného závažného pochybení se nevyvaroval soud prvního stupně, před kterým přicházelo v úvahu napravit vadný postup orgánů činných v přípravném řízení, neboť oprávnění se k věci vyjádřit mohly zúčastněné osoby realizovat jak v písemných podáních, tak i při účasti v hlavním líčení s tím, že při nich by byly oprávněny činit návrhy včetně návrhů na zrušení zajištění a doplnění důkazního řízení, i v tomto stadiu řízení by byly oprávněny nahlížet do spisů a dále podávat opravné prostředky. Rovněž soud prvního stupně předem znemožnil realizaci zákonných oprávnění zúčastněných osob, pokud vůči nim nesplnil svou poučovací povinnost a přestože rozhodl o zabránění věci, teprve až po urgencích jim doručil opis napadeného rozsudku za účelem případného podání opravného prostředku. S ohledem na povahu a význam procesních oprávnění zúčastněných osob, spočívajících v řízení před soudem v možnosti se k věci vyjádřit (tj. i k jednotlivým důkazům) v písemných podáních, tak i v hlavním líčení, při kterém by byly

oprávněny klást dotazy obžalovaným, svědkům a znalcům a dále činit návrhy, bylo vyloučeno je účinně napravit ve veřejném zasedání v řízení o odvolání, zvláště pokud nebyly o nich ani dodatečně soudem prvního stupně poučeny a s výjimkou zmocněnkyně TAPPING Group SE nebyly u veřejného zasedání zúčastněné osoby přítomny.

ab)

112. Přestože strany trestního řízení s výjimkou obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a zúčastněných osob v podaných odvoláních výslovně nenamítaly podstatné vady řízení předcházejícího vyhlášení napadeného rozsudku, se Vrchní soud v Praze v rámci své přezkumné povinnosti zákonností postupu orgánů činných v trestním řízení zabýval, a to především s přihlédnutím k výhradám části obžalovaných v odvolacím řízení vůči postupu orgánů činných v přípravném řízení při výslechu svědků z řad zaměstnanců MSD odůvodněným nesprávným způsobem zbavení jejich povinnosti mlčenlivosti a při vydání listinných důkazů MSD.

113. Úvodem je zapotřebí konstatovat, že především v řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku byla důsledně respektována obhajovací práva obžalovaných, a to nejen jejich právo osobní obhajoby specifikované v § 33 odst. 1 věta první a druhá tr. ř. a v hlavním líčení kupříkladu v § 214 tr. ř., ale dále i právo zvolit si obhájce a s ním se radit, přičemž potřebnou právní pomoc obžalovaným v průběhu trestního stíhání aktivně poskytovali zvolení, případně ustanovení obhájci. Dále ve vší stručnosti lze připomenout, že obdobně od počátku trestního stíhání bylo oběma poškozeným umožněno aktivně realizovat svá oprávnění předpokládaná v § 43 odst. 1, odst. 3 tr. ř. a § 50 tr. ř.

114. Vrchní soud v Praze se dále neztotožnil s námitkou obžalovaných z odvolacího řízení vůči postupu orgánů činných v přípravném řízení v souvislosti s výslechy svědků z řad zaměstnanců, v němž bylo podle obžalovaných spatřováno porušení pravidel zproštění povinnosti mlčenlivosti těchto svědků popsanych v § 25c odst. 1 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého, „Zaměstnanci a členové orgánů družstevní záložny jsou povinni zachovávat mlčenlivost ve služebních věcech dotýkajících se zájmů družstevní záložny a jejich členů. Z důvodů uvedených v § 25b odst. 2, 3, 4 a 6 je představenstvo této povinnosti zproští“, pokud zaměstnanec povinnosti mlčenlivosti nezprostito představenstvo družstva, ale insolvenční správce. Obžalovaní si zde totiž zjevně neuvědomili, že prohlášením konkurzu na majetek MSD v likvidaci usnesením Městského soudu v Praze z 23. 12. 2014, č. j. MSPH 98 INS 36628/2013-A-11 ve znění § 229 odst. 3 písm. c) a § 246 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) je v období od prohlášení konkurzu insolvenční správce nejen jedinou osobou oprávněnou s dispozičními oprávněními ve vztahu k majetkové podstatě, na něhož tak přecházejí oprávnění nakládat s majetkovou podstatou dlužníka, ale také osobou oprávněnou k výkonu práv a plnění povinností, jež by jinak příslušely dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Za nakládání s majetkovou podstatou se podle § 228 odst. 1 písm. f), h) insolvenčního zákona rozumí kromě jiných oprávnění a povinností výkon práv a povinností zaměstnavatele ohledně zaměstnanců dlužníka a rozhodování o obchodním tajemství a jiné povinnosti mlčenlivosti, a proto orgány činné v přípravném řízení nepochybily, jestliže zde v období po prohlášení konkurzu aplikovaly speciální zákonnou úpravu vylučující ve výše uvedeném rozsahu kompetence kolektivního statutárního orgánu spořitelního družstva vymezené v § 25c odst. 1, věta druhá zákona č. 87/1995 Sb., které přešly na insolvenčního správce.

115. K námitce obžalovaných z odvolacího řízení vůči postupu orgánů činných v přípravném řízení týkajících se použití listin vydaných podle § 78 odst. 1 tr. ř. zástupci poškozeného [příjmení] policejnímu orgánu při prohlídce jiných prostor 3. 5. 2013 jako důkazu v řízení před soudem považuje Vrchní soud v Praze za vhodné předně připomenout, že se jedná o opakování

argumentace obsažené v podání poškozeného z 13. 5. 2013 zastoupeného též současným obhájcem obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] [jméno] [jméno] [příjmení], [příjmení], který se osobně prohlídky účastnil, a odůvodněné výkladem zákonné úpravy postupu v 8 odst. 2, odst. 5, § 78 odst. 2 a § 99 odst. 2 tr. ř. a § 25b zákona č. 87/1995 Sb., na niž již reagovala státní zástupkyně vyrozuměním o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a tr. ř.

116. K právnímu rámci postupu orgánů činných v trestním řízení je zde zapotřebí zdůraznit, že povinnost toho, kdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení, ji podle § 78 odst. 1 tr. ř. předložit nebo vydat na výzvu soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, se podle § 78 odst. 2 tr. ř. nevztahuje na listinu, jejíž obsah se týká okolnosti, o které platí zákaz výslechu, ledaže došlo k zproštění povinnosti zachovat věc v tajnosti nebo k zproštění povinnosti mlčenlivosti (§ 99 tr. ř.). V této souvislosti povinnost mlčenlivosti zaměstnanců a členů orgánů družstevní záložny se v přezkoumávané trestní věci podle právní úpravy obsažené v § 25c odst. 1 zákona č. 87/1995 Sb. týkala služebních věcí stran zájmů družstevní záložny a jejich členů, ovšem a priori s výjimkou obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], členů představenstva, neboť by jinak byli zbaveni oprávnění osobní obhajoby v trestním řízení pro případ, že by nebyli zbaveni povinnosti mlčenlivosti. Nad rámec argumentace státní zástupkyně z vyrozumění o přezkoumání postupu policejního orgánu Vrchní soud v Praze zdůrazňuje, že v mezidobí od vydání listin poškozeným 3. 5. 2013 zanikla krátce po zahájení trestního stíhání obžalovaných podmínka vylučující vydání listin uvedená v § 78 odst. 2 tr. ř. a v důsledku toho i jejich použitelnost jako důkazu v řízení před soudem tím, že insolvenční správce informované zaměstnance MSD v likvidaci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinnosti mlčenlivosti zbavil, a proto soud prvního stupně nepochybil, pokud vydané listiny, u jejichž obsahu byli zaměstnanci MSD původně vázáni povinností mlčenlivosti, v hlavním líčení provedl k důkazu.

ac)

117. Vrchní soud v Praze se neztotožnil ani s odvolací námitkou obžalovaného [jméno] [příjmení] spočívající v nerespektování zákonných podmínek uvedených v § 225 odst. 2 tr. ř. soudem prvního stupně v souvislosti se změnou právního posouzení jeho jednání v napadeném rozsudku oproti žalobnímu návrhu obžaloby, pokud na onu možnost nebyl upozorněn před vyhlášením rozsudku.

118. K vymezení zákonných podmínek odůvodňujících povinnost soudu prvního stupně upozornit obžalovaného v hlavním líčení na možnost změny právního posouzení skutku oproti obžalobě je zapotřebí připomenout, že podle § 225 odst. 2 tr. ř., „Uznat obžalovaného vinným trestným činem podle přísnějšího ustanovení zákona, než podle kterého posuzovala skutek obžaloba, může soud jen tehdy, když obžalovaný byl na možnost tohoto přísnějšího posuzování skutku upozorněn podle § 190 odst. 2. Nestalo-li se tak, je třeba obžalovaného na onu možnost upozornit ještě před vynesením rozsudku, a žádá-li o to, poskytnout mu znovu lhůtu k přípravě obhajoby a hlavní líčení k tomu účelu odročit“. Proto také podle právního názoru Vrchního soudu v Praze za situace, kdy jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] v obžalobě státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188 bylo právně posouzeno jako zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě účastenství (pomoc) podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a v napadeném rozsudku byl obžalovaný odlišně uznán vinným zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, za jejichž spáchání pachatel shodně hrozí uložení trestu odnětí svobody od pěti do deseti let, nejednalo se o uznání obžalovaného vinným přísnějším trestným činem odůvodňujícím povinnost soudu prvního stupně upozornit obžalovaného na možnost této změny posuzování skutku podle § 225 odst. 2 tr. ř.

119. Nad rámec výše uvedené argumentace považuje Vrchní soud v Praze zde za vhodné vyzdvihnout tu okolnost, že změna právního posouzení jednání obžalovaného v napadeném rozsudku oproti obžalobě nevedla ani ke zkrácení práva na osobní obhajobu obžalovaného, respektive na poskytování potřebné právní pomoci obhájcem, spočívajícího zejména v nemožnosti korigovat zaměření obhajoby a navrhopat provedení jiných důkazů, než byly v dosavadním řízení provedeny, jestliže popis skutku od počátku trestního stíhání usnesením policejního orgánu z 8. 4. 2014, č. j. OKFK-1998-934/TČ-2013-251301-3 zůstal až do vyhlášení napadeného rozsudku v rozhodujících částech neměnný. Zejména však případně krácení obhajovacích práv obžalovaného vylučuje zjištění, že související důkazní řízení včetně realizované osobní obhajoby [jméno] [příjmení] se týkalo především právě otázek sjednávání úvěru a jeho čerpání za účasti obžalovaného, které jsou součástí zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku.

ad)

120. S přihlédnutím ke stanovisku obžalovaného [jméno] [příjmení], že u něj došlo k závažnému porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě vedoucímu k dlouhodobému vystavení psychického tlaku a závažnému zásahu do profesního a osobního života obžalovaného s poukazem na nerespektování § 2 odst. 4 tr. ř. a rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 5 Tdo 178/2002 a sp. zn. 5 Tdo 1345/2012 a Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 535/03 a odůvodněním, že nelze tolerovat dobu trvání trestního řízení přesahující šest let, je zapotřebí úvodem uvést, že s výjimkou promlčení trestní odpovědnosti pachatele podle § 34 trestního zákoníku je vyloučené zastavení trestního stíhání pro nepřiměřeně dlouhé trestní řízení z důvodu jeho nepřijatelnosti (srovnej § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř.). V tomto směru Vrchní soud v Praze připomíná z ustálené soudní judikatury kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu České republiky z 19. 11. 2013, sp. zn. 4 Tz 52/2013, podle kterého, „Z čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nevyplývá žádný důvod pro zastavení trestního stíhání. Je proto vyloučeno zastavit trestní stíhání podle § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř. z důvodu jeho nepřijatelnosti proto, že v trestním řízení nebyla dodržena přiměřená délka ve smyslu citovaného článku Úmluvy“; a nález Ústavního soudu České republiky z 26. 9. 2017, sp. zn. I ÚS 741/17, podle kterého, „Článek 6 Úmluvy nezaručuje právo na zastavení nepřiměřeně dlouhého trestního stíhání, tudíž z něj neplyne ani povinnost smluvního státu k takovému zastavení přistoupit, a vzhledem ke svým kompetencím nemůže takovou povinnost z Úmluvy vyvodit ani ESLP. Situace, kdy bylo trestní stíhání řízení zastaveno z důvodu jeho nepřiměřené délky, aniž by mohl být učiněn závěr o tom, zda obviněný daný skutek spáchal či nikoliv, je odlišná od situace, kdy byl obviněný již shledán vinným a dostalo se mu beneficie zmírnění trestu odůvodněného nepřiměřenou délkou trestního řízení. Pokud obviněný o zastavení trestního stíhání nepožádal, a neměl ani možnost trvat na projednání věci, nemůže být takové zastavení považováno za kompenzaci nepřiměřené délky řízení.“. Proto také případná nepřiměřená délka trestního řízení by mohla být naopak zohledněna při rozhodování o druhu a výměře trestu, kupříkladu aplikací § 58 odst. 1 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, nebo za splnění dalších podmínek (kupříkladu při zjištění nedostatečného či laxního postupu orgánů činných v trestním řízení) majetkovým zadostiučiněním.

b) K úplnosti a zaměření důkazního řízení a k hodnocení provedených důkazů soudem prvního stupně

121. K problematice úplnosti důkazního řízení v přezkoumávané trestní věci je úvodem za potřebné připomenout, že její právní rámec v trestním řízení je vyjádřen v zásadě skutkových závěrů bez důvodných pochybností podle § 2 odst. 5 tr. ř. (materiální pravdy), podle kterého, „Orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezabavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné

okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezabývá soud povinností, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí“. Především v souvislosti s návrhy části obžalovaných na doplnění dokazování specifikované v odvoláních Vrchní soud v Praze proto ze znění citované zásady vyzdvihuje, že s přihlédnutím k jejímu skutečnému významu nebylo ani v přezkoumávané trestní věci povinností soudu prvního stupně provést všechny důkazy navržené stranami trestního řízení, ale pouze ty z nich, které byly nezbytné pro zjištění skutkového stavu, o jehož správnosti by poté nevznikly důvodné pochybnosti. Rozsah dokazování byl současně limitován tím, zda za účelem věcně správného a spravedlivého rozhodnutí soudu prvního stupně o vině obžalovaných, jim uložených trestech a o povinnosti k náhradě majetkové škody, jakož i o zabrání věcí bylo provedení jednotlivých důkazů nezbytné či nikoliv.

122. Vrchní soud v Praze po doplnění dokazování ve veřejném zasedání za podmínek § 263 odst. 6 tr. ř. dospěl k následujícím závěrům stran úplnosti důkazního řízení provedeného v řízení před soudem prvního stupně a v návaznosti na to správnosti jeho skutkových zjištění popsanych v tzv. skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku:

ba)

123. U první skupiny skutkových zjištění soudu prvního stupně označených v tomto rozhodnutí pro zjednodušení, nesporná“, se jedná o zjištění, jež nacházejí podle odvolacího soudu jednoznačnou oporu ve výsledcích provedeného dokazování (aniž by zde bylo třeba jednotlivé důkazní prostředky blíže specifikovat), ale také současně nejsou ani při výkladu jejich významu pro rozhodnutí o vině obžalovaných odmítána stranami trestního řízení.

124. Jedná se předně o postavení obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] coby předsedy a [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] coby členů představenstva MSD právě v období od 1. 11. 2012 do 23. 4. 2013, ve kterém se podíleli v rozsahu popsaném ve výroku o vině napadeného rozsudku pod bodem I. na uzavření smluv o úvěrech specifikovaných v bodech III., 1. – 7. a VI. po jejich předchozím schválení představenstvem, a to za současného uzavření smluv o zřízení zástavního práva především k nemovitostem a dalších smluvních dokumentů. Obdobně správně soud prvního stupně popsal ve výroku o vině napadeného rozsudku u obžalovaných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a zemřelých [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jejich postavení statutárních orgánů obchodních korporací z řad dlužníků, zajišťovacích dlužníků a subjektů uzavírajících s dlužníky Rámcové smlouvy o zprostředkování nákupu nemovitostí, o investicích do nemovitostí, o zprostředkování v oblasti nemovitostí a o zřízení zástavního práva k akciím (III., 1. - 7., VI.), zúčastněných na úvěrovém procesu. Konečně soud prvního stupně nepochybil ani svými závěry o postavení samostatně trestně stíhaného [titul]. [jméno] [příjmení] a obžalovaných [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]) a [jméno] [příjmení] (alias [jméno] [příjmení]) v rozhodném období, jak v rámci úvěrového procesu, tak i v navazujícím stadiu nakládání s peněžními prostředky z poskytnutých úvěrů MSD.

125. Vrchní soud v Praze dále u této skupiny nesporných skutkových zjištění se s jedinou výjimkou ztotožnil se specifikací období a míst uzavření smluvních dokumentů a jejich smluvních stran v rámci úvěrového procesu, jakož i výši poskytnutých úvěrů a dále detailní specifikací úzce časově navazujících především bezhotovostních převodů peněžních částek z poskytnutých úvěrů, ale také hotovostních výběrů z koncových účtů, ve skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku. V rámci přezkumné činnosti zjistil toliko ojedinělý chybný údaj o výši úvěru

poskytnutého Tapping Group, SE částkou 180 000 Kč namísto správných 180 000 000 Kč ve výroku o vině obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] napadeného rozsudku pod bodem I. Opravu tohoto chybného údaje postupem podle § 131 tr. ř. avšak v aktuálním řízení o odvolání vylučují zákonné podmínky vymezené v tomto zákonném ustanovení, podle kterého, „Předseda senátu může zvláštním usnesením kdykoli opravit písařské chyby a jiné zřejmé nesprávnosti, k nimž došlo ve vyhotovení rozsudku a jeho opisech, tak, aby vyhotovení bylo v naprosté shodě s obsahem rozsudku, jak byl vyhlášen. Opravu může nařídít i soud vyššího stupně.“. Z obsahu protokolu o hlavním líčení a z protokolu o hlasování členů senátu soudu prvního stupně v přezkoumávané trestní věci z 29. 11. 2019 po jeho otevření předsedou senátu odvolacího soudu podle § 58 odst. 4 věta druhá tr. ř. totiž bylo zjištěno, že se v nich nachází shodný chybný údaj. Ani ze zvukového záznamu vyhlášení napadeného rozsudku, který nebyl odvolacímu soudu s trestním spisem předložen, a soud prvního stupně jím již nedisponuje, se odvolacímu soudu nepodařilo zjistit, jaký údaj o výši úvěru poskytnutého Tapping Group, SE byl vyhlášen předsedkyní senátu soudu prvního stupně v hlavním líčení konaném 29. 11. 2019, a proto opravu zmíněného chybného údaje lze v případě potřeby provést až v novém rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci.

bb)

126. Vrchní soud v Praze na rozdíl od shora popsané skupiny nesporných skutkových zjištění, jakož i zjištění týkajících se zbývajících obžalovaných, s nimiž se v rozhodujících směrech ztotožnil, zaujal u dalších skutkových zjištění soudu prvního stupně významných pro rozhodnutí o vině obžalovaných diferenciované závěry, pokud u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], a zčásti [jméno] [příjmení] (u něj toliko v části týkající se problematiky trestní součinnosti obžalovaných) se jedná o zjištění přinejmenším předčasná a s vysokou mírou pravděpodobnosti nesprávná.

127. Předně skutkové závěry u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] a na ně navazující právní vývody soudu prvního stupně zde zjevně pomíjejí stěžejní význam části důkazů, které soudu byly známy již v době rozhodování, jež zcela konkrétně odůvodňovaly věcnou správnost závěrů popsaných v obžalobě státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] o vědomém úmyslně zaviněném podílu těchto obžalovaných na vysoce koordinovaném páčání obohacovací trestné činnosti ke škodě MSD a u [jméno] [příjmení] dále na legalizaci výnosů z trestné činnosti, což by v případě jeho prokázání ve shodě s odvoláním státní zástupkyně vylučovalo u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] správnost právního posouzení jejich jednání pouze jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku (srovnej právní argumentaci v odst. 150. – 151. tohoto rozhodnutí).

128. Současně si je Vrchní soud v Praze vědom toho, že až v řízení o odvolání byly provedeny podle § 263 odst. 6 tr. ř. další dříve neznámé nebo neexistující důkazy, které prohlubují důvodnost takového závěru s přihlédnutím ke zjištění, že podle skutečností obsažených v aktualizovaných přehledných tabulkách o trestních stíháních v trestní věci poškozeného [příjmení] opatřených od Vrchního státního zastupitelství v Praze doplněných o rozhodnutí policejního orgánu o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř., obžaloby, odsuzující rozsudky Městského soudu v Praze a zčásti i rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích ze sběrných spisů Vrchního soudu v Praze, se jeví vysoce pravděpodobné, že u trestné činnosti kladené za vinu těmto obžalovaným se ve skutečnosti jednalo o součást podstatně rozsáhlejší obohacovací trestné činnosti ke škodě MSD páchané v období jejich výkonu funkcí členů představenstva MSD takřka totožným způsobem jako v přezkoumávané trestní věci. Jakkoliv odvolací soud nedisponoval celými trestními spisy, z jednotlivých, a to i pravomocných meritorních rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, totiž plyne, že způsob páčání obohacovací trestné činnosti ke škodě MSD vykazuje nápadně podobné charakteristiky

spočívající v opakovaném vylákání účelových úvěrů poskytovaných především obchodním korporacím, které vznikaly krátce před podáním žádostí o úvěr, popřípadě se tyto dříve nezabývaly v žádostech uváděnou podnikatelskou činností, a jejichž statutární orgány neměly osobnostní předpoklady k výkonu funkce statutárního orgánu obecně, nebo ve vztahu k prezentované podnikatelské činnosti v podaných žádostech. Dále je zde v jednotlivostech zapotřebí upozornit na opakované několikanásobné nadhodnocení nemovitostí a ojedinele cenných papírů v odborných expertízách užitých k zajištění poskytovaných úvěrů, jejichž zpracovatelé byli v jiných trestních věcech stíhaní kupříkladu [titul]. [jméno] [příjmení] a znalecký ústav Sinconsult, s. r. o., kteří vyhotovili znalecké posudky v přezkoumávané trestní věci, ale také v jiných věcech trestně stíhaný znalec [titul]. [jméno] [příjmení], který již byl opakovaně pravomocně odsouzen za jednání spočívající v několikanásobném nadhodnocení nemovitostí v rámci úvěrového řízení, jež bylo právně posouzeno jako zločin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 trestního zákoníku.

129. V této souvislosti soud prvního stupně v hlavním líčení chybně nepřihlédl rovněž ke zjištění, že obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] byl rozsudkem Městského soudu v Praze z 2. 4. 2019, č. j. 49 T 10/2018 – 2907 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze z 14. 8. 2019, č. j. 5 To 41/2019 – 3029 pravomocně odsouzen za zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. b), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaný třemi dílčími útoky z 7. 3. 2012, 27. 6. 2012 a 25. 2. 2013 ke škodě MSD k trestu odnětí svobody v trvání pěti roků se zařazením do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. K problematice významu tohoto zjištění považuje Vrchní soud v Praze za potřebné zdůraznit, že všechny tři dílčí útoky v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 49 T 10/2018 byly podle výsledků dokazování doplněného v řízení o odvoláních spáchané před jednáním popsáním pod bodem VI. výroku o vině napadeného rozsudku, u něhož se obžalovaný osobně podílel na poskytnutí úvěru, vykazují z pohledu způsobu jejich spáchání nápadnou podobnost s přezkoumávanou trestnou činností, a to kupříkladu u zásadního vědomého nadhodnocení zástav poskytnutých úvěrů, kupříkladu i na základě nepravdivého znaleckého posudku znaleckého ústavu Sinconsult, s. r. o., a to nejen nemovitostí, ale také akcií, což přinejmenším u tohoto obžalovaného zcela zásadním způsobem zpochybňuje správnost skutkových závěrů o jeho vině a právního posouzení trestné činnosti soudem prvního stupně.

130. Ve světle dále popsaných skutkových zjištění již v tomto stadiu trestního řízení prokazujících koordinovanost bezprostředně časově a věcně navazujících kroků zbývajících obžalovaných a dalších osob směřujících k neoprávněnému poskytnutí peněžních prostředků ke škodě MSD, jejich následnou legalizaci, ale se vši pravděpodobností současně ztížení odhalení trestné činnosti, nespátřuje Vrchní soud v Praze aktuálně pádné důvody pro přecenění významu tvrzení obhajoby obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], ale také svědků z řad dalších statutárních orgánů a zaměstnanců MSD a kupříkladu Redstone Advisory, a. s. stran údajného odpovědného nastavení a realizace pravidel kontrolních postupů při rozhodování o poskytování úvěrů, jakož i především stran vlastního nezaviněného postupu.

131. Konkrétně výsledky provedení dokazování prokazují u jednání popsaného ve výroku o vině napadeného rozsudku zejména pod body II., III. 1. – 7. a VI., že v období bezprostředně předcházejícím podání žádostí o poskytnutí úvěru docházelo vždy k předem organizovanému vzniku nových obchodních korporací, jež se účastnily úvěrového řízení v postavení žadatelů o úvěr, účastníků rámcových a dalších smluv odůvodňujících tvrzenou podnikatelskou činností a manipulace s peněžními prostředky poskytnutými MSD a v postavení zástavců, respektive ke změně osob jejich statutárních orgánů, přičemž se u nových statutárních orgánů jednalo zejména o osoby známé dalším obžalovaným (především [jméno] [příjmení]), které zpravidla nedisponovaly potřebnými odbornými a ani zkušenostními předpoklady k výkonu funkce statutárního orgánu obchodní korporace, jež by se zabývala podnikáním s nemovitostmi, a

současně se často nacházely ve složité majetkové situaci. Ve stejném období byly opatřeny s výjimkou odlišností u žádosti o úvěr u jednání popsaného pod bodem VI. takřka shodně formulované žádosti o úvěr, smluvní dokumenty odůvodňující jejich schválení a znalecké posudky nepravdivě několikanásobně navyšující ceny zástav. Samotný, byť po formální stránce kvalitně nastavený, proces schválení úvěru u MSD, se jeví rovněž odvolacímu soudu, ryze formální, a to nejen pro nebývalou krátkost jeho trvání od tří do jedenácti dnů a v jediném případě dvacet dnů, ale právě pro kumulaci skutečností, které při odpovědném přístupu vedení a odpovědných zaměstnanců MSD by nutně vedly až k neschválení žádostí o úvěr. Zde je zapotřebí ve vší stručnosti upozornit právě na rizika související s obdobnou negativní charakteristikou žadatelů o úvěr, zástavců a účastníků podnikatelských smluv a jejich statutárních orgánů, respektive věcných nedostatků podnikatelských záměrů podle závěrů znaleckých posudků A-Consult plus, spol. s r. o. s tím, že současně se vedení MSD předem zbavilo jakékoli možnosti zamezit neoprávněným manipulacím s poskytnutými peněžními prostředky tím, že účty dlužníků byly vedeny u LBBW bank CZ. O zcela konkrétní úzké časové a věcné koordinovanosti postupu obžalovaných a dalších spolupracujících osob také svědčí strukturované manipulace s poskytnutými peněžními prostředky včetně bezdůvodných převodů na účty v zahraničí, jež bezprostředně časově navazovaly na poskytnutí peněžních prostředků MSD. Proto také Vrchní soud v Praze za shora vysvětlené důkazní situace stran koordinovanosti jednotlivých kroků při přípravě a realizaci obohacovací trestné činnosti včetně rychlosti a způsobu schválení žádostí o úvěr u MSD považuje za vysoce pravděpodobný až jednoznačně správný závěr o vědomém podílu členů představenstva na jejím spáchání, neboť si lze jen stěží představit, že by tak stěžejní předpoklad realizace obohacovací trestné činnosti spočívající v rozhodnutí o poskytnutí úvěru představenstvem MSD nebyl předem garantován.

132. Za předpokladu, že u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] by v novém řízení obdobně, jak se již stalo u obžalovaného [jméno] [příjmení], došlo k prokázání vědomého úmyslně zaviněného podílu na vysoce koordinovaném páčání obohacovací trestné činnosti ke škodě MSD, je zapotřebí současně věnovat zvýšenou pozornost problematice případného naplnění zákonných znaků nejvyšších forem trestní součinnosti, jak má na mysli § 107 odst. 1 trestního zákoníku u spáchání trestného činu ve prospěch organizované zločinecké skupiny s tím, že dále přichází v úvahu, že obžalovaní v souběhu se zločinem úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku a u obžalovaného [jméno] [příjmení] dále se zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku spáchali zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku (srovnej blíže právní argumentaci v odst. 152. – 160. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

133. Vrchní soud v Praze avšak nebyl oprávněn v tomto řízení o odvolání rozhodnout pravomocně o vině obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení], jestliže předně podle § 259 odst. 5 písm. b) tr. ř., odvolací soud nemůže uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně (§ 225 odst. 2)“, neboť teprve v tomto rozhodnutí odvolacího soudu jsou obžalovaní poprvé upozorněni na možnost, že oproti právnímu posouzení skutku v obžalobě budou uznáni vinnými trestným činem nebo trestnými činy podle přísnějšího ustanovení zákona.

134. Vedle vpředu specifikovaného zákonného důvodu vylučujícího rozhodnutí Vrchního soudu v Praze rozsudkem ve veřejném zasedání ani dokazování doplněné odvolacím soudem za podmínek § 263 odst. 6 tr. ř. prozatím neumožňuje učinit konečný závěr o vině zmíněných obžalovaných bez toho, aby v rozporu s § 259 odst. 3 tr. ř. učinil nové rozhodnutí o jejich vině na podkladě odlišného hodnocení důkazů, než učinil soud prvního stupně v napadeném rozsudku, a jež byly provedeny pouze v řízení soudem prvního stupně. Nadto by zde ve spojení s potřebou

provést další důkazy jednalo o rozsáhlé doplnění dokazování za aktivní účasti stran trestního řízení, jež by znamenalo nahrazení činnosti soudu prvního stupně.

135. V novém řízení za předpokladu, že se změní složení senátu (nikoliv však s ohledem na delší dobu, která uplynula od vyhlášení napadeného rozsudku), bude povinností soudu prvního stupně, aby postupoval důsledně podle § 219 odst. 3, věta druhá tr. ř. a za předpokladu souhlasu státního zástupce a obžalovaných předseda jeho senátu přečte podstatný obsah protokolů o hlavním líčení, včetně v nich provedených důkazů, pokud souhlas některá z těchto stran trestního řízení nedá, bude hlavní líčení v části týkající se obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] provedeno znovu.

136. K rozsahu a zaměření důkazního řízení před soudem prvního stupně Vrchní soud v Praze považuje i v případě, že výše uvedené strany trestního řízení by souhlasily s přečtením podstatného obsahu protokolů o hlavním líčení, včetně v nich provedených důkazů, za potřebné upozornit na vhodnost postupu předsedy senátu podle § 196 odst. 4 tr. ř., který při důsledném respektování principu zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností podle § 2 odst. 5 tr. ř. a dále principů práva na obhajobu obžalovaných, kontradiktornosti, ale i rychlosti řízení, vyzve strany trestního řízení, aby včas sdělily návrhy na provedení důkazů u hlavního líčení a současně uvedly okolnosti, které mají být těmito důkazy objasněny. Nepochybně avšak i za zmíněné procesní situace bude povinností soudu prvního stupně, aby v novém řízení znovu, a to co nejpodrobněji, především za užití relevantních informací z listinných důkazů, osobně vyslechl obžalované a umožnil jim tak realizovat právo osobní obhajoby, zejména v reakci na hodnocení skutkových závěrů a navazujících právních vývodů soudu prvního stupně odvolacím soudem, včetně problematiky vyšších forem trestní součinnosti, zejména pokud se lišila od závěrů soudu prvního stupně s tím, že opodstatněně lze očekávat i jejich vyjádření k souvisejícím závěrům odvolacího soudu stran pravomocně odsouzených obžalovaných.

137. Vrchní soud v Praze dále u výše uvedených obžalovaných přisvědčuje odvolacím námitkám a dřívějším námitkám státní zástupkyně vůči postupu soudu prvního stupně, jestliže tento usnesením z 31. 8. 2018 rozhodl podle § 23 odst. 1 tr. ř. o vyloučení trestní věci původně spoluobžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] ze společného řízení, přičemž vyloučená věc je u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 45 T 8/2018, s odůvodněným záměrem urychlit řízení. K zákonným podmínkám rozhodnutí soudu o vyloučení trestní věci ze společného řízení § 23 odst. 1 tr. ř., podle kterého, „K urychlení řízení nebo z jiných důležitých důvodů lze řízení o některém z trestných činů nebo proti některému z obviněných vyloučit ze společného řízení.“, Vrchní soud v Praze poznamenává, že se u něj jedná o výjimku z jinak obligatorní zákonné úpravy povinnosti orgánů činných v trestním řízení konat společné řízení vymezené v § 20 odst. 1, věta první tr. ř., podle které, „Proti všem obviněným, jejichž trestné činy spolu souvisí, o všech útocích pokračujícího nebo hromadného trestného činu a o všech částech trvajících trestného činu se koná společné řízení, pokud tomu nebrání důležité důvody.“ s tím, že náležité objasnění podílu této skupiny obžalovaných na spáchání trestné činnosti kladené jim za vinu v souladu s principem zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností podle § 2 odst. 5 tr. ř. má nepochybně přednost před principem rychlosti řízení. Jedná se sice o vadu řízení v postupu soudu prvního stupně předcházející vyhlášení napadeného rozsudku, kterou ale samu o sobě je s ohledem na její povahu vyloučeno napravit zrušujícím rozhodnutím odvolacího soudu podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť v mezidobí byl zcela správně v hlavním líčení učiněn pokus o osobní výslech [titul]. [jméno] [příjmení] v postavení svědka, který odepřel vypovídat, a dále Městským soudem v Praze podle protokolu o hlavním líčení byl u něj 23. 4. 2021 v trestní věci vedené pod sp. zn. 45 T 8/2018 vyhlášen odsuzující rozsudek, jenž v době rozhodování odvolacího soudu nebyl vyhotoven. S přihlédnutím k tomu, že v souvislosti s důkazní situací v přezkoumávané trestní věci obsah spisu vedeného v trestní věci [titul]. [jméno] [příjmení], včetně rozsudku z 23. 4. 2021 ve věci sp. zn. 45 T 8/2018, se týká primárně obžalovaných [titul].

[jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení], ohledně kterých bylo v řízení o odvolání podle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. b) tr. ř. rozhodnuto o vrácení věci soudu prvního stupně, dospěl Vrchní soud v Praze k závěru o nadbytečnosti provedení těchto důkazů v řízení o odvolání. V novém řízení proto soud prvního stupně k důkazu provede trestní spis Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 8/2018 a osobně vyslechně [titul]. [jméno] [příjmení], respektive se opět pokusí o jeho detailní výslech, neboť z dosud provedeného dokazování plyne zcela konkrétní podezření, že z původně spoluobžalovaných právě on se rozhodující měrou podílel v postavení statutárního orgánu Redstone Advisory, s. r. o. nejen na přípravě a realizaci předem naplánované koordinované obohacovací trestné činnosti ke škodě MSD, a to za součinnosti s členy představenstva MSD, dalšími obžalovanými a jinými osobami, ale rovněž na obdobně koordinované manipulaci s peněžními prostředky získanými úvěrovými podvody popsány především pod body III. 1. – 7. výroku o vině napadeného rozsudku za užití nepravdivých smluvních dokumentů o podnikatelské činnosti směřujícími k zastření původu peněžních prostředků.

138. Soud prvního stupně dále s přihlédnutím k zásadním pochybám o hodnověrnosti obhajoby obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] vysvětleným v odůvodnění tohoto rozhodnutí (srovnej argumentaci v odst. 127. – 131.) opatří předně od Vrchního státního zastupitelství v Praze nově aktualizovaný přehled souvisejících trestních věcí vedených pro obohacovací trestnou činnost ke škodě MSD v různých stádiích trestního řízení a v návaznosti na jeho obsah za součinnosti policejního orgánu (§ 183 odst. 1 tr. ř.), Vrchního státního zastupitelství v Praze a soudů prvního stupně, odvolacího, případně dovolacího a Ústavního (§ 7 odst. 1 tr. ř.) sdělení o stavu řízení, rozhodnutí ve věci a z trestních spisů především ty části, z nichž bude zjištěn podíl obžalovaných na rozhodování o poskytnutí úvěru (především úvěrové složky). Vhodným se jeví, aby při posouzení hodnověrnosti obhajoby obžalovaných soud prvního stupně věnoval v důkazním řízení zvýšenou pozornost trestním věcem vedeným podle výsledků dokazování provedeného v řízení o odvolání proti [titul]. [jméno] [příjmení], Sinconsult, s. r. o., [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] [příjmení], kteří vystupovali v přezkoumávané trestní věci v postavení znalců a svědků.

139. Se zjištěními týkajícími se zejména dalších trestních věcí vedených pro obohacovací trestnou činnost ke škodě MSD budou seznámeni v rámci opakovaných výslechů již dříve vyslechnutí svědci z řad statutárních orgánů a zaměstnanců MSD a Redstone Advisory, a.s., kteří se podíleli na úvěrovém řízení přezkoumávaném v tomto trestním řízení, a v návaznosti na to se k zákonnosti a věcné správnosti jeho průběhu, nevyjímaje z toho k jejich vlastní činnosti, detailněji vyjádří.

140. Soud prvního stupně samozřejmě v případě potřeby náležitého objasnění věci není omezen vpředu specifikovaným výčtem důkazů, které bude jinak povinen v novém řízení podle § 264 odst. 1 tr. ř. provést.

bc)

141. Jak již Vrchní soud v Praze konstatoval v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí (srovnej odst. 126., 131. a 132.), soud prvního stupně nepochybil svými stěžejními skutkovými závěry o vině obžalovaných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a zemřelých [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přičemž tyto závěry v zásadní shodě s výsledky provedeného dokazování a zákonnými požadavky na odůvodnění rozsudku podle § 125 odst. 1 tr. ř. přiléhavě vysvětlil.

142. Proto také odvolací soud v rozhodujících směrech odkazuje na věcně správnou argumentaci soudu prvního stupně v příslušné části odůvodnění napadeného rozsudku, a pouze z ní

především v reakci na stěžejní odvolací námitky obžalovaných vyzdvihuje, že hodnověrnost obhajoby všech obžalovaných s výjimkou [jméno] [jméno], který se k osobnímu podílu na spáchání trestné činnosti opakovaně přiznal a současně část spoluobžalovaných, především [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a zemřelé [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], z vědomého podílu na spáchání trestné činnosti usvědčoval, rovněž vyvracejí listinné důkazy prokazující věcně a časově bezprostředně navazující koordinované vědomé kroky těchto obžalovaných směřující k vytvoření předpokladů a realizaci obohacovacího jednání ke škodě MSD a k zastírání původu vylákaných peněžních prostředků prostřednictvím jejich nelegálních manipulací, zejména bezhotovostními převody, a současným uváděním nepravdivých důvodů spočívajících v předstíraných podnikatelských aktivitách. U listinných důkazů se jedná především o úvěrovou dokumentaci, listiny zajištěné při domovních prohlídkách u obžalovaných nebo jimi a právními zástupci vydaných na výzvu orgánů činných v přípravném řízení a zajištěných při prohlídkách prostor MSD, dokumentaci manipulací peněžními prostředky, opatřenou od peněžních institucí, a to i prostřednictvím mezinárodní justiční spolupráce v Hongkongu, včetně podílu jednotlivých obžalovaných při jejich realizaci. Orgány činné v přípravném řízení a soud prvního stupně, který v souladu se zásadami bezprostřednosti a ústnosti podle § 2 odst. 11 a odst. 12 tr. ř. osobně v hlavních líčeních vyslechl jejich zpracovatele, bezchybně závěry o vině obžalovaných dále opřely o odborné závěry znaleckých posudků A- Consult Plus, s. r. o., jež se věcně správně zabývaly posouzením cen zajišťovacích institutů, případně charakteristikami podnikatelských projektů uvedených v žádostech o úvěr.

143. Proto ve shodě se stanoviskem soudu prvního stupně uvěřil i Vrchní soud v Praze usvědčující výpovědi obžalovaného [jméno] [jméno], který také blíže v zásadním souladu s listinnými důkazy vysvětlil způsob přípravy a realizace páchaní trestné činnosti, byť nepochybně jeho motivaci dosáhnout tak co nejpříznivějšího výroku o trestu, jakož i zjištění, že byl pravomocně odsouzen pro vysoce škodlivou trestnou činnost násilné povahy, neboť v rámci svého doznání na rozdíl od ostatních obžalovaných zásadně nesnižoval význam svého podílu na spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku, a jako jediný nevyužil při své obhajobě úmrtí [jméno] [příjmení] k přenášení rozhodující odpovědnosti za spáchání trestné činnosti na jmenovaného. Obžalovaný, jehož výpovědi nejsou v rozporu s listinnými důkazy, nadto ve shodě s výpověďmi zjevně nezaujatých svědkyň [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyloučil, že by s přihlédnutím ke svému vážnému zdravotnímu stavu a omezeným schopnostem byl [jméno] [příjmení] v rozhodném období vůbec schopen podnikatelské činnosti a řídicích úkonů souvisejících se žádostí o úvěr, jak tvrdili spoluobžalovaní.

144. U těch výše uvedených obžalovaných, kteří byli uznáni vinnými trestnou činností popsanou ve výroku o vině napadeného rozsudku pod body II. – V., prokazují správnost konkrétních skutkových závěrů soudu prvního stupně v rozdílném rozsahu vyplývajících u jednotlivých obžalovaných z podílu na spáchání trestné činnosti, rovněž zjištění, že si byli v rozhodném období vědomi nereálnosti, respektive nepravdivosti podnikatelských záměrů, schopnosti splatit úvěry v krátkých termínech a účelů užití úvěrů tvrzených v žádostech o úvěr, několikanásobná nadhodnocení cen zástav, zvláště pokud byli obeznámeni s řádově nižšími cenami, za které byly nemovitosti pro účely získání úvěrů opatřeny, a nepravdivosti údajů v přiložených smluvních dokumentech odůvodňujících následné použití peněžních prostředků poskytnutých MSD. Soud prvního stupně opodstatněně neuvěřil pravdivosti obhajoby těch obžalovaných, kteří zpochybňovali svou informovanost o páchaní trestné činnosti, pokud své stanovisko vedle výše specifikovaných důkazů opřel kupříkladu o závěry znaleckých posudků z oboru písmoznalectví a technické zkoumání listin prokazující jejich podpisy na rozhodujících smluvních dokumentech a zčásti i na platebních dokumentech a v zásadě jednotně vytvářenou dokumentaci pro účely úvěrového řízení a následného užití peněžních prostředků poskytnutých MSD. Výstižně

v odůvodnění napadeného rozsudku upozornil, že i ti obžalovaní, kteří zde na svou obhajobu uváděli, že se již na užití peněžních prostředků nepodíleli, nesou trestní odpovědnost za své jednání, jestliže byli přinejmenším v souvislosti s tím, že přenechali jiným osobám kontrolu nad peněžními prostředky z poskytnutých úvěrů a tím i nad údajnou výdělečnou podnikatelskou činnost způsobilou ke splácení úvěru, byli přinejmenším srozuměni s jejich použitím pro účely v rozporu se smlouvami o účelovém úvěru. U obžalovaného [jméno] [příjmení] nadto soud prvního stupně zcela správně zjistil, že v rozporu s jeho obhajobou peněžní prostředky převedené na účet Lovrenta, s. r. o. měly být ve skutečnosti použity na nákup pozemků určených pro zajištění dalšího úvěru ve výši 199 000 000 Kč, o který hodlal tento obžalovaný požádat MSD za Astamir, s. r. o., a následně tuto částku převést podle Rámcové smlouvy o investicích v oblasti nemovitostí uzavřené 15. 4. 2013 s Milson, s. r. o. zastoupenou obžalovanou [jméno] [příjmení] na její účet, což současně vylučuje pravdivost obhajoby obžalované.

145. V reakci na odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] v části, ve které v řízení o odvolání zpochybňoval závěry o ceně nemovitostí určených k zajištění úvěru podle znaleckého posudku znaleckého ústavu A- Consult Plus, s. r. o., odůvodněné poukazem na pozdější vysoký nárůst cen nemovitostí, považuje Vrchní soud v Praze za potřebné ve vztahu ke všem znaleckým posudkům tohoto znaleckého ústavu k ocenění nemovitostí v přezkoumávané trestní věci zdůraznit, že oproti odvolacím námitkám obžalovaného, ale rovněž nesouhlasným stanoviskům spoluobžalovaných, znalecký ústav zde důsledně respektoval zákonné podmínky stanovení výše škody podle § 137 trestního zákoníku, podle kterého, „Při stanovení výše škody se vychází z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku, v době a v místě činu obvykle prodává. Nelze-li takto výši škody zjistit, vychází se z účelně vynaložených nákladů na obstarání stejné nebo obdobné věci nebo uvedení věci v předešlý stav.“. S přihlédnutím ke specifickým přezkoumávaného případu odvolací soud poznamenává, že výše škody způsobená trestným činem úvěrového podvodu proto odpovídá rozdílu mezi výší poskytnutého úvěru a cenou, za kterou by se nemovitosti tvořící zajištění úvěrů obvykle prodávaly v období, kdy by došlo ke zpeněžení zástavy ve prospěch věřitele jako poskytovatele úvěru, coby náhrady peněžního plnění ve formě pravidelných splátek ze strany dlužníka, a nikoliv v období, které s delším časovým odstupem následuje po termínu splatnosti úvěru. Vzhledem k tomu, že poskytnutím úvěrů se peněžní prostředky dostaly z dispozice věřitele a až na ojedinělé výjimky nebyly úvěry od počátku spláceny, spolehlivé odborné závěry znaleckého ústavu A- Consult Plus, s. r. o. o ceně nemovitostí v blízkém období po poskytnutí úvěrů na rozdíl od expertíz použitých obžalovanými v úvěrovém řízení korespondují se zákonnou úpravou vymezenou v § 137 věta první trestního zákoníku, přičemž zpracovatelé posudků znaleckého ústavu současně vysvětlili rozdíly mezi jejich odbornými závěry a závěry původních posudků opírající se o zjištěné nepřesnosti a až nepravdivé věcné údaje především o povaze oceňovaných nemovitostí, na základě kterých byly hodnoty nemovitostí obdobně jako v dalších i pravomocně skončených trestních věcech neoprávněně několikanásobně nadhodnoceny. Nad rámec výše uvedeného dokonce přicházel v úvahu závěr o vyšší škodě způsobené MSD, jestliže ve skutečnosti podmínky efektivního splnění účelu zástavy nejsou vázány na cenu, za kterou se věc představující zástavu v daném místě a čase obvykle prodává, nýbrž na cenu, která je neodolatelná pro prvního kupce (vyjádřeno terminologií obchodníků s nemovitostmi). Je totiž logické, že taková cena je zpravidla nižší než tzv. obvyklá cena ve smyslu citovaných ustanovení, neboť právě snížení ceny činí zástavu natolik atraktivní, že je způsobilá efektivně splnit svůj účel. Pokud by se aplikovaly uvedené zásady na posuzovaný případ, je zřejmé, že námitky obžalovaných by nemohly obstát.

146. Vrchní soud v Praze s přihlédnutím k odlišnostem trestné činnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] popsané pod bodem VI. samostatně konstatuje, že ani obžalovaný ve světle provedených důkazů nemohl zpochybnit správnost skutkových závěrů soudu prvního stupně stran nepravdivých údajů o vlastnictví průmyslových patentů a s tím souvisejícího objemu objednávek na výrobu větrných turbín v roce 2013 v podnikatelském záměru, který byl součástí

žádosti o úvěr o poskytnutí úvěru 180 000 000 Kč z 18. 4. 2013 na nákup 100 kusů akcií Yamba Consulting, u nichž by se ve standardním úvěrovém procesu nepochybně jednalo o údaje stěžejního významu pro rozhodnutí o poskytnutí úvěru, zvláště pokud 20 akcií bylo určeno k zajištění poskytnutých peněžních prostředků. Rovněž zde z obdobných důvodů jako v předchozím odstavci, ale také podrobně vysvětlených důvodů u obohacovací trestné činnosti ke škodě MSD v odůvodnění usnesení Nejvyššího soud České republiky z 28. 4. 2020, č.j. 6 Tdo 429/2020, kterým bylo odmítnuto dovolání obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] proti rozsudku Vrchního soudu v Praze z 14. 8. 2019, sp. zn. 5 To 41/2019, v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 49 T 10/2018, Vrchní soud v Praze se ztotožnil s rozhodnutím soudu prvního stupně stran skutečné ceny zástav a jejího několikanásobného nadhodnocení v posudku znaleckého ústavu SINCONSULT s. r. o., na základě věcně správných závěrů znaleckého ústavu A-Consult plus, spol. s. r. o.

c) K právnímu posouzení jednání kladených za vinu obžalovaným

ca)

147. I při vědomí toho, že s přihlédnutím ke zrušujícímu rozhodnutí odvolacího soudu, kterým u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] bylo rozhodnuto o vrácení věci soudu prvního stupně podle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. b) tr. ř., rovněž vzhledem k neúplnému důkaznímu řízení, je u jmenovaných obžalovaných vyloučeno činit konečné závěry o jejich vině, považuje Vrchní soud v Praze úvodem již v tomto stadiu trestního řízení za potřebné zdůraznit, že bylo vyloučeno přisvědčit právnímu posouzení jednání kladeného jim a obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], zemřelému [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], zemřelému [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za vinu v obžalobě státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188, jako zločinu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku, respektive účastenství na tomto zločinu.

148. Orgány činné v přípravném řízení si totiž zjevně neuvědomily, že za situace, kdy výše uvedení obžalovaní se způsobem popsaným v žalobním návrhu obžaloby měli podílet na vyvedení peněžních prostředků ke škodě MSD poskytováním účelových podnikatelských úvěrů s vědomím, že se jedná o předem předstírané účely a že peněžní prostředky budou užity k odlišným účelům než k těm, co byly uvedeny v úvěrových smlouvách (zjednodušeně uvedeno), nemůže takové jednání naplnit zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku, ale úvěrového podvodu podle odst. 2, § 211 trestního zákoníku (s výjimkou obžalovaného [jméno] [příjmení]), kterého se dopustí pachatel tak, že, bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použije prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel“, neboť skutková podstata trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 2 trestního zákoníku je ve vztahu speciality ke skutkové podstatě trestného činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku (srovnej přiměřeně R č. 55/2003 Sb. r. tr.).

149. V části týkající se obžalovaného [jméno] [příjmení] se nesouhlas odvolacího soudu s právním posouzením jeho trestné činnosti v obžalobě státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188, jako účastenství ve formě pomoci na zločinu zpronevěry podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 206 trestního zákoníku, opírá o zjištění, že shodně jako u něj i u ostatních výše uvedených obžalovaných z řad statutárních orgánů smluvních dlužníků MSD (jejichž jednání bylo právně posouzeno také jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 2 trestního zákoníku) současně došlo během období pěti měsíců k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, tj. že, při sjednávání úvěrových smluv uváděli nepravdivé údaje“. Za předpokladu, že v případě jejich odsouzení, jednání obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] bude v novém řízení právně posouzeno jako pachatelství trestného činu úvěrového podvodu nebo účastenství na něm

v užším slova smyslu podle § 24 odst. 1 písm. a) nebo b) nebo c) trestního zákoníku, se v prvním případě jedná o pokračování v jediném trestném činu úvěrového podvodu, ale v druhém případě účastenství vzhledem k rozdílným pachatelům z řad statutárních orgánů smluvních dlužníků MSD u jednotlivých skutků je u účastníků vyloučeno pokračování v trestném činu a jednalo by se o několikanásobné účastenství na samostatných trestných činech úvěrového podvodu (srovnej přiměřeně R č. 49/2009 – II. Sb. r. tr.).

cb)

150. Jak již Vrchní soud v Praze vysvětlil v předchozí části tohoto rozhodnutí týkající se skutkových závěrů soudu prvního stupně stran trestné činnosti kladené za vinu obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], jestliže vedle upozornění na neúplnost související části dokazování a kritiku hodnocení provedených důkazů soudem prvního stupně v napadeném rozsudku, se ztotožnil s právními vývody státní zástupkyně o vztahu trestného činu porušení při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku k trestnému činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku, k němuž je ve vztahu subsidiarity. Právní argumentace se opírá kromě jiných zdrojů o přílehavě uplatněnou soudní judikaturu, podle které, Ustanovení o trestném činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku se vztahuje na osoby, jimž bylo svěřeno opatrování nebo správa cizího majetku, a uplatní se tam, kde nebylo prokázáno, že by ve své funkci obohatily sebe nebo jiného, ale prokáže se jen způsobení škody. V tomto smyslu je ustanovení § 220 trestního zákoníku subsidiární k ustanovení o trestném činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku. Jestliže si tedy pachatel přisvojí věc z cizího majetku, který byl povinen opatrovat nebo spravovat, dopustí se trestného činu zpronevěry, a nikoliv trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku.“ (srovnej kupříkladu R č. 48/1951; R č. 21/2002 – I.; R č. 17/2016 Sb. r. tr.). Totožné závěry o vztahu subsidiarity trestného činu porušení při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku k trestnému činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku je podle právního názoru odvolacího soudu na místě přiměřeně uplatnit rovněž na posouzení vztahu prvně uvedeného trestného činu nejen k trestnému činu zpronevěry, ale i k dalším obohacovacím trestným činům, a to za předpokladu, že tyto zde jsou v poměru speciality k trestnému činu zpronevěry, a že jednáním pachatele došlo k naplnění zákonných znaků jejich skutkových podstat (tj. v rozhodovací praxi kupříkladu trestných činů podvodu podle § 209 a v přezkoumávané trestní věci v úvahu přicházejícího úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku).

151. Zároveň zde s přihlédnutím ke vpředu vysvětlenému hodnocení souvisejících skutkových závěrů soudu prvního stupně, o něž soud prvního stupně opřel právní posouzení trestné činnosti kladené za vinu obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, již v tomto stadiu vyjadřuje v zásadní shodě s odvolacími námitkami státní zástupkyně (a nikoliv obžalovaných) zcela zásadní pochyby o správnosti takového právního posouzení, pokud výsledky dosud provedeného dokazování zcela konkrétně naznačují vědomý podíl těchto obžalovaných na koordinované obohacovací trestné činnosti spáchané více osobami popsané ve výroku o vině napadeného rozsudku pod body I. – III. a VI. ve znění výroku o vině rozsudku odvolacího soudu.

cc)

152. Stejně tak u Vrchního soudu v Praze vzbuzuje i vzhledem k neúplnému důkaznímu řízení pochybnosti o své správnosti přinejmenším pro jeho předčasnost právní posouzení trestné součinnosti obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] v obžalobě státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188 (u obžalovaného [jméno] [příjmení] obdobně v napadeném rozsudku), jestliže jim bylo kladeno za vinu, že se podíleli na spáchání zločinu zpronevěry jako členové organizované skupiny podle § 206 odst. 4 písm. a) trestního

zákoníku, a [jméno] [příjmení] také na spáchání zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti jako členové organizované skupiny podle § 216 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku.

153. Výsledky dosud provedeného dokazování doplněného v řízení před odvolacím soudem v tomto směru zcela konkrétně u zmíněných obžalovaných naznačují, že v případě odsouzení za zločin úvěrového podvodu, a obžalovaného [jméno] [příjmení] také za zločin legalizace výnosů z trestné činnosti, přichází v úvahu, že trestný čin páchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny, jak má na mysli § 107 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého, „Pachatelem trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 129) je ten, kdo spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny, nebo ten, kdo takový čin spáchal vědomě se členem organizované zločinecké skupiny anebo v úmyslu organizované zločinecké skupině napomáhat.“. Rovněž nelze vyloučit, že v souběhu s těmito zločiny jmenovaní obžalovaní spáchali zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, „Kdo založí organizovanou zločineckou skupinu, kdo se činnosti organizované zločinecké skupiny účastní, nebo kdo organizovanou zločineckou skupinu podporuje.“, přičemž a priori nelze vyloučit u obžalovaných, že tento zločin spáchali jako vedoucí činitelé nebo představitelé organizované zločinecké skupiny podle odst. 2, § 361 trestního zákoníku.

154. K rozdílu mezi znaky obou forem trestní součinnosti je zapotřebí uvést, že u organizované skupiny, která je ve vztahu subsidiarity k institutu organizované zločinecké skupiny, a jejíž znaky jsou popsány pouze v ustálené judikatuře, se jedná o formu trestné součinnosti, charakterizované jako sdružení nejméně tří osob, v němž je provedeno určité rozdělení úloh mezi jednotlivé členy, a jehož činnost se v důsledku toho projevuje určitou plánovitostí a koordinovaností, jíž se spáchání činu usnadňuje, zvyšuje se pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle a tím se zvyšuje škodlivost činu pro společnost. Organizovaná skupina nemusí mít trvalejší charakter, přičemž v jejím rámci lze spáchat i pouze ojedinělý, jednorázový trestný čin s tím, že všechny znaky musí být naplněny v každém jednotlivém případě současně (R č. 53/1976-II, R č. 45/1986 Sb. r. tr.).

155. Oproti tomu legální definice organizované zločinecké skupiny je vymezena v § 129 trestního zákoníku tak, že, „Organizovaná zločinecká skupina je společenstvím nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti.“. Z výše uvedené definice plynou pojmové znaky organizované zločinecké skupiny, jež musí být naplněny kumulativně, tj. a) jde o společenství nejméně tří trestně odpovědných osob (znak "více osob"), b) vnitřní organizační struktura tohoto společenství (poměry uvnitř společenství, v němž jsou ustálené vztahy nadřízenosti a podřízenosti, a z toho vyplývající respektovaná pravidla pro jeho činnost a řízení), c) rozdělení funkcí - společenství je vybudováno na určité funkční hierarchii, založené na existenci vedení společenství, jejího středního článku a nejnižšího (výkonného) článku, d) dělba konkrétních činností uvnitř společenství při páchání trestné činnosti, kdy plní své přidělené úlohy složky řídicí, koordinační a výkonné, e) zaměření společenství na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti – zpravidla trestné činnosti zjištěného charakteru.

156. Podle její základní skutkové podstaty vymezené v § 361 odst. 1 trestního zákoníku se zločinu účasti na organizované zločinecké skupině se dopustí ten, kdo a) založí organizovanou zločineckou skupinu (alinea první), b) účastní se činnosti organizované zločinecké skupiny (alinea druhá) anebo c) organizovanou zločineckou skupinu podporuje (alinea třetí) s tím, že k trestnosti pachatele postačuje, pokud naplní i jedinou z těchto modalit trestného činu, ale není vyloučeno současné naplnění více modalit. Zároveň je zapotřebí připomenout, že tato skupina se zároveň musí vyznačovat všemi zákonnými znaky uvedenými v předchozím odstavci, jež ji charakterizují jako organizované zločinné spolčení podle § 129 trestního zákoníku. V souladu s obžalovací zásadou, zde konkretizovanou v § 220 odst. 1 tr. ř., bude soud prvního stupně při rozhodování o vině u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] také limitován vymezením skutku v žalobním

návrhu obžaloby státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188.

157. S přihlédnutím k tomu, že obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] mohou být podle výsledků doplněného dokazování uznáni vinnými trestnými činy podle přísnějšího ustanovení zákona, než podle kterého posuzovala skutky obžaloba státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] z 15. 1. 2016, č. j. VZV 9/2014 – 2188, ale i rozsudek soudu prvního stupně napadený rovněž v jejich neprospěch odvoláním státní zástupkyně, Vrchní soud v Praze obžalované [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] analogicky podle § 190 odst. 2 a § 225 odst. 2 tr. ř. na možnost přísnějšího posuzování skutků upozorňuje, a to jako a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1. odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustili jako pachatelé trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, b) zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a c) u obžalovaného [jméno] [příjmení] také jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil jako pachatel trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, vždy v účinnosti v době spáchání činu.

158. Konečně v rámci upozornění obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] na možnost přísnějšího posuzování skutků Vrchní soud v Praze připomíná, že v případě jejich uznání vinnými účastenstvími na zločinu úvěrového podvodu vzhledem k rozdílným pachatelům z řad statutárních orgánů smluvních dlužníků MSD u jednotlivých skutků je u účastníků se vši pravděpodobností vyloučeno jeho posouzení jako pokračování v trestném činu a jednalo by se o několikanásobné účastenství na samostatných trestných činech úvěrového podvodu (srovnej přiměřeně R č. 49/2009 – II. Sb. r. tr.).

159. Smyslem upozornění je, aby především obžalovaným v souvislosti s případnou změnou právního posouzení skutku byla umožněna dostatečná příprava možné změny a doplnění obhajoby v hlavním líčení v rozsahu § 33 odst. 1 a kupříkladu § 214 tr. ř.

160. Bude tak povinností soudu prvního stupně, aby v novém řízení u problematiky trestné součinnosti obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] (u něhož ve shodě s řádně odůvodněným rozsudkem soudu prvního stupně nevznikají vážné pochyby o jeho zaviněném podílu na spáchání trestné činnosti) dokazování důsledněji zaměřil zejména na objasnění vpředu specifikovaných zákonných znaků charakterizujících organizovanou zločineckou skupinu podle § 129 trestního zákoníku skutkových podstat zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle odst. 1, odst. 2, § 361 trestního zákoníku.

cd)

161. S ojedinělými výjimkami se naopak Vrchní soud v Praze ztotožnil s právním posouzením trestné činnosti obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] soudem prvního stupně, jestliže spíše dílčí pochybení zjistil výhradně u obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] při právním posouzení trestné součinnosti těchto obžalovaných.

162. Předně pochybnosti o své správnosti nevzbuzuje právní posouzení trestné činnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] (III., 2., 3.) soudem prvního stupně, jestliže byl uznán vinným pomocí ke zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211

odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku. Na spáchání zločinu úvěrového podvodu se totiž obžalovaný podílel v postavení jednatele obchodních korporací, ve kterém uzavřel smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem určeného k zajištění peněžních prostředků poskytnutých MSD ve prospěch úvěrového dlužníka ve výších § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku 2012 a 129 800 000 Kč, ačkoliv si byl vědom účelu uzavření smluv, výši poskytnutých peněžních prostředků MSD a několikanásobného nadhodnocení cen pozemků určených k zajištění poskytnutých peněžních prostředků znaleckými posudky, pokud kupříkladu byl obeznámen s podstatně nižšími cenami pozemků, za které krátce před uzavřením smluv pozemky zakoupil. Zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti se obžalovaný v postavení jednatele a majitele obchodní korporace dopustil v rámci úzce časově koordinované součinnosti s dalšími osobami, nejméně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], neboť s vědomím, že důvody manipulací s peněžními prostředky prezentované ve fingovaných smluvních dokumentech jsou lživé, peněžní částky, které byly převedeny na účet jeho společnosti, převedl 1 157 000 € zejména na zahraniční účet.

163. Vrchní soud v Praze proto odmítá coby neopodstatněnou odvolací námitku obžalovaného [jméno] [příjmení] spočívající ve zpochybnění právního posouzení jeho jednání jako zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) trestního zákoníku s odůvodněním, že zákonná úprava základní skutkové podstaty neobsahuje žádné písmena. Obžalovaný zde opomněl přihlídnout k tomu, že v souladu s pravidly časové působnosti vymezenými v § 2 odst. 1 trestního zákoníku se trestnost činu zásadně posuzuje podle zákona účinného v době spáchání činu s tím, že pouze za předpokladu, že je to pro pachatele příznivější, posuzuje se trestnost činu podle pozdějšího zákona. Odpovídá sice proto skutečnosti, že aktuální právní úprava trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti v odst. 1, § 216 trestního zákoníku neobsahuje členění zákonných znaků základní skutkové podstaty podle písmen, ale zákonná úprava účinná v době spáchání činu, konkrétně ve znění účinném až do 31. 5. 2015, takové členění obsahovala.

164. Společně k právnímu posouzení v zásadě shodným způsobem páchané trestné činnosti obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] Vrchní soud v Praze připomíná, že s výjimkou [titul]. [jméno] [příjmení], u které rovněž v návaznosti na její výpověď z odvolacího řízení doplnil u skutkových zjištění údaje o podílu svědka [jméno] [příjmení] na páchání trestné činnosti, nezjistil důvody ke změně popisu skutku ve výroku o vině s tím, že avšak v zásadní shodě s odvolacími námitkami státní zástupkyně dospěl u [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] k závěru o porušení ustanovení trestního zákona, jak má na mysli § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř., spočívajícího v částečně chybném právním posouzení jejich trestné činnosti.

165. V jednotlivostech právě s přihlédnutím na takřka totožný způsob spáchání trestné činnosti těmito obžalovanými jako u [jméno] [příjmení] postačuje u nich ve vší stručnosti odkázat na související argumentaci soudu prvního stupně a v předchozí části tohoto rozhodnutí týkající se posledně uvedeného obžalovaného. Pouze soud prvního stupně zčásti dokonce v rozporu s odůvodněním napadeného rozsudku opomněl u [titul]. [jméno] [příjmení] její jednání právně posoudit u trestného činu úvěrového podvodu podle odst. 5 písm. a), § 211 trestního zákoníku, jestliže se ho dopustila jako člen organizované skupiny, a dále shodně jako u [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] u jednání řazeného ve výroku o vině napadeného rozsudku pod bodem III./7. také jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku.

166. V návaznosti na bezchybné skutkové závěry soudu prvního stupně a na ně navazující správné právní vývody soudu prvního stupně soud prvního stupně opodstatněně uznal další obžalované zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti, a to [jméno] [příjmení] zločinem

legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, [jméno] [příjmení] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a) – c) trestního zákoníku, [jméno] [jméno] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a) – c) trestního zákoníku, [jméno] [příjmení] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku a [jméno] [příjmení] zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a) – c) trestního zákoníku, vždy ve znění účinném v době spáchání trestné činnosti (viz § 2 odst. 1 trestního zákoníku). Dílčí rozdíly právního posouzení trestné činnosti u obžalovaných souvisejí s odlišnými formami jejich trestní součinnosti, kterou byli uznáni vinnými, tj. zda se na jejím spáchání podíleli jako členové organizované skupiny nebo, zda se jí dopustili ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.

167. Správně soud prvního stupně dále uznal vinným obžalovaného [jméno] [příjmení] zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dopustil při sjednávání úvěrové smlouvy s MSD, pokud uvedl z pohledu návratnosti poskytnutých peněžních prostředků nepravdivé údaje rozhodujícího významu, týkající se skutečností určujících cenu akcií Yamba Consulting, SE, financovaných z poskytnutého úvěru ve výši 180 000 000 Kč, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (srovnej § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku) v této výši převodem na účet Tapping Group SE č. [bankovní účet].

168. Vrchní soud v Praze zde neakceptoval odvolací námitku státní zástupkyně vůči právnímu posouzení trestné činnosti obžalovaného, pokud se domáhala, aby byl uznán vinným zločinem úvěrového podvodu rovněž podle § 211 odst. 2 a dále odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Podle výsledků provedeného dokazování totiž u základní skutkové podstaty podle § 211 odst. 2 trestního zákoníku bylo vyloučeno, že by obžalovaný v rozporu s účelem poskytnutého úvěru použil peněžní prostředky získané od MSD, neboť celá částka z úvěru ve výši 180 000 000 Kč byla zajištěna na počátku trestního řízení 3. 5. 2013 na účtu Tapping Group SE č. [bankovní účet], na který byla převedena z účtu poškozené. Stejně tak se Vrchní soud v Praze neztotožnil se závěrem podaného odvolání, že obžalovaný spáchal zločin úvěrového podvodu jako člen organizované skupiny, jak má na mysli odst. 5 písm. a), § 211 trestního zákoníku. Jakkoliv se jeví vysoce pravděpodobný závěr státní zástupkyně, že i u této části trestné činnosti se na její realizaci koordinovaně podílelo více osob včetně v tomto směru vědomého podílu obžalovaného [jméno] [příjmení], zvláště v situaci, kdy byl obeznámen s dotčenou problematikou úvěrové činnosti spojitelných družstev, jestliže především v období od 10. 5. 2005 do 11. 12. 2017 působil v MSD v postavení člena představenstva MSD s tím, že se dlouhodobě znal nejen s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení], ale kupříkladu s úvěrovou zaměstnankyní MSD [titul]. [jméno] [příjmení], která se také v této pozici podílela na poskytnutí úvěru, přičemž nelze vyloučit, že s vědomím obžalovaného se na spáchání trestné činnosti podíleli i další osoby, jmenovitě svědek [jméno] [příjmení]. Na druhé straně je zapotřebí si uvědomit zásadní odlišnosti tohoto skutku oproti dalším případům úvěrových podvodů popsanych v bodech III./1. – 7. výroku o vině napadeného rozsudku, z nichž relevantní jsou osobní zapojení obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] do úvěrového procesu, účel úvěru a způsob zajištění poskytnuté peněžní částky, jakož i vpředu konstatované zjištění, že u poskytnutých peněžních prostředků nedošlo k použití v rozporu se sjednaným účelem úvěru. Proto při důsledném respektování zásady in dubio pro reo se Vrchní soud v Praze ztotožnil s právním posouzením trestné činnosti obžalovaného [jméno] [příjmení].

d) K rozhodnutí o trestech uložených obžalovaným

169. Úvodem k problematice zrušujícího výroku odvolacího soudu předseda senátu Vrchního soudu v Praze upozorňuje strany trestního řízení, že při vyhotovení rozhodnutí zjistil dílčí neúplnost výroku rozsudku odvolacího soudu u obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], neboť v části navazující na částečné zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 2 tr. ř. a předcházející u nich novému výroku o trestu, na rozdíl od zbývajících obžalovaných nejsou

zde výslovně uvedeny důvody zrušení podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř. a že rozsudek se zrušuje ve výroku o trestu.

da)

170. Předně Vrchní soud v Praze v souvislosti s přezkoumáním výroku o trestech uložených obžalovaným konstatuje ve dvou směrech dílčí porušení ustanovení trestního zákona soudem prvního stupně, jak má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř., jestliže 1. při rozhodování o zařazení obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] do příslušného typu věznice pro výkony nepodmíněného trestu odnětí svobody vždy chybně aplikoval odst. 1, § 56 trestního zákoníku, ačkoliv rozhodování je zde upraveno v odst. 2 a 3. Dále 2. při rozhodování o stanovení délky zkušební doby při podmíněném odsouzení obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] soud prvního stupně vždy chybně aplikoval odst. 2, § 82 trestního zákoníku, ačkoliv rozhodování je zde upraveno v odst. 1.

db)

171. Dále shodně u všech obžalovaných s výjimkou [jméno] [příjmení], u kterých bylo v řízení o odvolání rozhodováno o uložení trestů, přihlédl Vrchní soud v Praze podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku při stanovení jejich druhů a výměry i při vědomí výjimečného rozsahu a složitosti důkazního řízení včetně potřebné mezinárodní justiční spolupráce v jejich prospěch k délce doby mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením rozsudku odvolacího soudu, činící přibližně osm let, což výrazně snižuje stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaných.

dc)

172. S přihlédnutím k obdobným charakteristikám trestné činnosti obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení] shodně dospěl k závěru, že jim přitěžuje, že trestnou činnost spáchali po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. a), b) trestního zákoníku) a s výjimkou [jméno] [příjmení], že spáchali více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku), zde konkrétně dva zločiny.

173. U [titul]. [jméno] [příjmení] Vrchní soud v Praze přihlédl v její prospěch rovněž k tomu, že u trestné činnosti, které se dopustila, šlo o výjimečné vybočení z jinak řádně vedeného života s tím, že jednala pod vlivem svého otce [jméno] [příjmení]. Nejistil ovšem u ní zákonných důvodů pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 trestního zákoníku, k němuž bylo možné potencionálně přistoupit pouze vzhledem k jejím osobním poměrům, jež by odůvodňovaly závěr, že použití trestní sazby odnětí svobody podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku na pět až deset let bylo pro obžalovanou nepřiměřeně přísné (§ 58 odst. 1 trestního zákoníku). V tomto směru totiž odvolací soud doplnil dokazování ve veřejném zasedání především osobním výsledkem obžalované, která sice vypověděla, že má v osobní péči dvouleté dítě, o něž pečuje, ale současně připustila, že v případě jejího uvěznění by o dítě pečoval její manžel. Výhradně za předpokladu, že by osobní péči o dítě tak nízkého věku nebyl schopen zajistit jiný rodinný příslušník, než obžalovaná, by podle závěru odvolacího soudu přicházelo v úvahu uložit obžalované mimořádně snížený trest odnětí svobody, který by dále nebyl spojen s jejím uvězněním. Mimořádné snížení trestu odnětí svobody především tak vylučuje významný, byť nikoliv rozhodující, osobní podíl obžalované na spáchání zdrojového trestného činu úvěrového podvodu se škodou, která podle právní úpravy účinné v období rozhodování odvolacího soudu více než 8 × převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu (§ 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020) s tím, že se poté aktivně podílela na legalizaci výnosů ze zdrojového trestného činu.

174. Vrchní soud v Praze proto poté, co rozhodl vedle výroku o vině o zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku, nově obžalované uložil podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody ještě na spodní hranici výše uvedené zákonné trestní sazby v trvání pěti roků, pro jehož výkon obžalovanou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále obžalované podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na pět let, neboť se trestné činnosti dopustila v přímé souvislosti s činností statutárního orgánu obchodní společnosti.

175. [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] dále při obdobných osobnostních charakteristikách, jestliže nebyli v minulosti pro trestnou činnost odsouzeni, respektive se na ně hledí, jakoby nebyli odsouzeni, jakož i srovnatelných charakteristikách přezkoumávané trestné činnosti spočívající v osobním podílu na spáchání zdrojového trestného činu úvěrového podvodu, jehož nebyli iniciátory a rozhodujícími realizátory, se škodami, které podle právní úpravy účinné v období rozhodování odvolacího soudu převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu u jednotlivých obžalovaných přibližně 15 x až 18 x (§ 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020) s tím, že se poté aktivně podíleli na legalizaci výnosů ze zdrojových trestných činů, dospěl Vrchní soud v Praze zejména s ohledem na intenzitu naplnění zákonného znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle odst. 6, § 211 trestního zákoníku k závěru o nepřiměřené mírnosti trestů uložených obžalovaným soudem prvního stupně podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.

176. Vrchní soud v Praze z výše uvedených důvodů po zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku shodně těmto obžalovaným uložil podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnné tresty odnětí svobody ještě v dolní polovině této zákonné trestní sazby v trvání sedmi roků, pro jejichž výkony obžalované zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Dále obžalovaným podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložil tresty zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na sedm let, neboť se trestné činnosti dopustili v souvislosti s činností statutárních orgánů obchodní společnosti, čímž u [jméno] [příjmení] zde současně napravil zjištěné porušení ustanovení § 73 odst. 1 trestního zákoníku spočívající v neuložení tohoto druhu trestu soudem prvního stupně.

177. Stran výroku o trestu u obžalovaného [jméno] [příjmení] odvolací soud upozorňuje, že mylně ve výroku o trestu tohoto rozsudku uvedl, že obžalovanému ukládá souhrnný trest za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku s tím, že omyl spočívající toliko v záměně zákonných ustanovení § 43 odst. 1 a odst. 2 trestního zákoníku a pojmů úhrnného a souhrnného trestu se obsahově blíží zřejmé nesprávnosti, aniž by však byly splněny zákonné podmínky opravy a vyhotovení rozsudku vymezené v § 131 tr. ř., o čemž svědčí, že kupříkladu výrok neobsahuje část výroku podle § 43 odst. 2, věta druhá trestního zákoníku.

178. Jak již bylo uvedeno výše, [jméno] [příjmení] polehčuje, že vedl před a po spáchání trestného činu řádný život, přičemž na rozdíl od této skupiny obžalovaných mu nepřitěžuje, že by spáchal více trestných činů, ale oproti nim zjevně zneužil k jeho spáchání své odborné znalosti z činnosti peněžních institucí a podnikání a dále osobní kontakty z období působení u MSD v postavení člena představenstva, zejména s [jméno] [příjmení]. Rovněž u tohoto obžalovaného Vrchní soud v Praze při úvahách o druhu a výměře trestu přihlédl zejména k významnému osobnímu podílu obžalovaného na spáchání trestného činu a výši způsobené škody, která podle právní úpravy účinné v období rozhodování odvolacího soudu převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu u jednotlivých obžalovaných přibližně 18 x (§ 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020).

179. Vrchní soud v Praze proto po předchozím zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku nově obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na šest let, pokud i tento obžalovaný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s činností statutárního orgánu obchodní společnosti.

dd)

180. Úvodem u obžalovaného [jméno] [příjmení], jemuž, jak je uvedeno výše, přitěžuje, že spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku), je zapotřebí zdůraznit, že oproti obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] tato okolnost obžalovanému přitěžuje významněji, neboť trest mu není ukládán pouze za dva zločiny v přezkoumávané trestní věci, ale dále za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, dílem dokonáným a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl rozsudkem Krajského soudu v Praze z 20. 6. 2018, č. j. 5T 11/2017 – 2765 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze z 25. 1. 2019, č. j. 3 To 112/2018 – 2815 odsouzen k trestu odnětí svobody na pět let se zařazením do věznice s ostrahou, a k trestu zákazu činnosti výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na pět let.

181. Při rozhodování o druhu a výměře trestu Vrchní soud v Praze vycházel zejména ze zjištění, že obžalovaný se rovněž významným, ačkoliv ne rozhodujícím způsobem, osobně podílel na spáchání zdrojového trestného činu úvěrového podvodu, jehož nebyl iniciátorem a rozhodujícím realizátorem, se škodou, která podle právní úpravy účinné v období rozhodování odvolacího soudu více než 15 × převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu (§ 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, účinného od 1. 10. 2020) s tím, že se poté aktivně podílel na legalizaci výnosů ze zdrojového trestného činu.

182. Vrchní soud v Praze ze shora rozvedených důvodů po předchozím rozhodnutí o zrušení výroku o vině a výroku o trestu napadeného rozsudku, nově obžalovanému uložil podle § 211 odst. 6 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon ho podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému dále uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárních orgánů obchodních společností na sedm let, neboť se trestné činnosti dopustil v přímé souvislosti s činností statutárního orgánu obchodní společnosti. Především s ohledem na intenzitu naplnění zákonného znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle odst. 6, § 211 trestního zákoníku v souvislosti s výměrou trestů uložených obžalovanému soudem prvního stupně se u nich jednalo o tresty nepřiměřeně mírné podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.

183. Současně podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku bylo rozhodnuto o zrušení výroku o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Krajského soudu v Praze z 20. 6. 2018, č. j. 5 T 11/2017 – 2765 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze z 25. 1. 2019, 3 To 112/2018 – 2815, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

de)

184. U obžalované [jméno] [příjmení] se Vrchní soud v Praze ztotožnil s odvoláním státní zástupkyně proti výroku o trestu potud, jestliže v něm vyjádřila nesouhlas s podmíněným odsouzením obžalované k trestu odnětí svobody. Trest odnětí svobody vyměřený obžalované na dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku v trvání tří let, pokud byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let, je z dále vysvětlených důvodů i podle

závěru odvolacího soudu trestem nepřiměřeně mírným ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř., avšak především s přihlédnutím ke vpředu specifikovanému zjištění, že dlouhý časový interval mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením rozsudku odvolacího soudu činí přibližně osm let, což výrazně snižuje stupeň společenské škodlivosti jednání obžalované, dospěl oproti odvolání státní zástupkyně k závěru, že postačuje obžalované uložit sice nepodmíněný trest odnětí svobody, ale opět vyměřený na samé dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku.

185. Obžalované podle zjištění odvolacího soudu nic nepolehčuje, neboť se sice na ní hledí, jako by nebyla odsouzena, ale v minulosti byla dvakrát odsouzena pro úmyslné trestné činy, včetně odsouzení za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 3 trestního zákona trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 z 27. 6. 2008, č. j. 31 T 57/2008 – 120, který nabyl právní moci 18. 7. 2008. Obžalované přitěžuje, že spáchala trestný čin po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. a), b) trestního zákoníku).

186. K závěru o typově vysokém stupni škodlivosti jednání obžalované dospěl Vrchní soud v Praze poté, co bylo zjištěno, že u jednání řazeného ve výroku o vině napadeného rozsudku pod bodem III., 5. spočívajícího v předem připraveném obsahově i časově koordinovaném jednání více osob směřujícím k zakrytí původů peněžních prostředků opatřených trestnou činností ke škodě MSD se ve srovnání s [jméno] [příjmení], který zde byl rovněž uznán vinným trestným činem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku, účastnila významnější měrou, neboť se na trestné činnosti v postavení jednatelky Milson, s. r. o. podílela již ve stadiu opatření úvěru 186 000 000 Kč pro Varoxa, s. r. o., neboť uzavřela ve skutečnosti obsahově nepravdivou Rámcovou smlouvu o investicích v oblasti nemovitostí, přičemž dále způsobem popsaným ve výroku o vině napadeného rozsudku páchala trestnou činnost při bezhotovostních převodech peněžních částek, k čemuž obžalovaná využila právě postavení jednatelky Milson, s. r. o.

187. Vrchní soud v Praze proto poté, co rozhodl o zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku, nově obžalované [jméno] [příjmení] podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon obžalovanou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

df)

188. U obžalovaného [jméno] [příjmení] ve shodě s odvoláním státní zástupkyně dospěl Vrchní soud v Praze při úvaze o druhu a výměře trestu k závěru, že u jmenovaného nebyly splněny zákonné důvody pro uložení trestu odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku v trvání tří let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání čtyř let, neboť jeho uložení došlo zejména k porušení § 43 odst. 2 trestního zákoníku o souhrnném trestu, což u obžalovaného odůvodňuje zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. Dokazováním provedeným za podmínek § 263 odst. 6 tr. ř. v řízení o odvolání ve veřejném zasedání bylo totiž zjištěno, že u obžalovaného v souvislosti s jeho pravomocným odsouzením rozsudkem Krajského soudu v Brně z 23. 5. 2019, č.j. 50 T 3/2018 – 8385 ve spojení se zamítavým usnesením Vrchního soudu v Olomouci z 6. 5. 2021, č. j. 1 To 25/2021 – 8884 podle § 256 tr. ř., kterým byl uznán vinným zločiny legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015 a účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody na čtyři léta se zařazením do věznice s ostrahou, je nutno v přezkoumávané trestní věci při rozhodování o trestu aplikovat § 43 odst. 2 trestního zákoníku o souhrnném trestu.

189. Soud prvního stupně, který chybně u obžalovaného nevyčkal na nabytí právní moci rozsudku Krajského soudu v Brně z 23. 5. 2019, č. j. 50 T 3/2018 – 8385, by byl v souladu se zákonnými podmínkami souhrnnosti uvedenými v § 43 odst. 2 trestního zákoníku povinen

rozhodnout o uložení souhrnného trestu obžalovanému a současně o zrušení výroku o trestu, který byl obžalovanému uložen dřívějším rozsudkem Krajského soudu v Brně z 23. 5. 2019, č.j. 50 T 3/2018 – 8385 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci z 6. 5. 2021, č.j. 1 To 25/2021 – 8884, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Podmínka souhrnnosti, jak má na mysli § 43 odst. 2 věta první trestního zákoníku, byla naplněna proto, že obžalovaný rovněž zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným napadeným rozsudkem, spáchal dříve, než byl Krajským soudem v Brně vyhlášen odsuzující rozsudek z 23. 5. 2019, č. j. 50 T 3/2018 – 8385 za jiné jeho trestné činy.

190. Dále Vrchní soud v Praze dospěl k závěru, že u trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem vyměřeného obžalovanému soudem prvního stupně na samé dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku, nedostatečně odůvodněného pouze tím, že se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen, se jedná bez ohledu na vpředu specifikované hmotněprávní pochybení o trest nepřiměřeně mírný, jak má na mysli zrušující důvod v řízení o odvolání podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. V jednotlivostech je v tomto směru zapotřebí zdůraznit, že obžalovanému nic nepolehčovalo, pokud stupeň společenské škodlivosti tehdy snižovala pouze doba delší šesti let mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením napadeného rozsudku, ale naopak mu přitěžovalo, že spáchal trestný čin po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. a), b) trestního zákoníku). Poměrně vysoký stupeň škodlivosti jeho jednání u něj plyne z vědomého osobního podílu spočívajícího v několika krocích na předem připraveném obsahově i časově koordinovaném jednání více osob směřujícím k zakrytí původů peněžních prostředků způsobem popsaným ve výroku o vině.

191. Oproti okamžiku vyhlášení napadeného rozsudku se sice ve prospěch obžalovaného [jméno] [příjmení] prohloubil význam zjištění týkajícího se délky doby mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením rozsudku odvolacího soudu, která činí přibližně osm let, ale v jeho neprospěch Vrchní soud v Praze zásadně přihlédl k tomu, že je obžalovanému nyní ukládán souhrnný trest za tři zločiny.

192. Ze shora rozvedených důvodů Vrchní soud v Praze po zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku nově rozhodl u obžalovaného [jméno] [příjmení] tak, že ho podle § 361 odst. 1 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku odsoudil k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti roků, pro jehož výkon ho podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Krajského soudu v Brně z 23. 5. 2019, č. j. 50 T 3/2018 – 8385 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci z 6. 5. 2021, č. j. 1 To 25/2021 – 8884, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu, a to podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku.

dg)

193. Vrchní soud v Praze se naopak ztotožnil s výroky napadeného rozsudku o trestech uložených obžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], jestliže byli shodně odsouzeni podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon jim byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř roků.

194. U obžalovaného [jméno] [příjmení] dospěl Vrchní soud v Praze, že mu nic nepolehčuje, neboť se sice na něj hledí, jako by nebyl odsouzen, ale v minulosti byl v letech 2011 a 2013 trestními příkazy Okresního soudu v Berouně dvakrát odsouzen za obohacovací trestnou činnost s tím, že však dlouhodobě nebylo k jeho osobě zjištěno žádných negativních informací. Obžalovanému přitěžuje, že spáchal trestný čin po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. a), b) trestního zákoníku), avšak ve prospěch obžalovaného bylo nutno přihlédnout k délce doby mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením rozsudku odvolacího soudu v trvání přibližně

osm let. Nadto kupříkladu ve srovnání s jednáním obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozsah a intenzita jeho trestné činnosti spočívající především v podílu na zakrytí původu peněžní částky 38 650 000 Kč vyvedené protiprávně z MSD, byly zásadně méně významné.

195. U obžalovaného [jméno] [příjmení] nad rámec jinak v napadeném rozsudku správně uvedené pozitivní osobnostní charakteristiky obžalovaného, pokud před a po spáchání trestné činnosti nebyl trestně stíhán (§ 41 písm. p) trestního zákoníku) a ojedinělé přezkoumávané trestné činnosti se dopustil v mladém věku, Vrchní soud v Praze také v jeho prospěch přihlédl k podřízenému postavení vůči dalším osobám podílejícím se na spáchání trestné činnosti a k délce doby mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením rozsudku odvolacího soudu, která činí přibližně osm let. Odpovídá rovněž skutečnosti závěr soudu prvního stupně, že rozsah a intenzita trestné činnosti, spočívající zejména v založení obchodní společnosti a současně bankovního transakčního účtu v Hongkongu za účelem zakrytí původu a dalšího použití peněžních prostředků vyvedených protiprávně z MSD, jakož i v pozdějších hotovostních a bezhotovostních platbách jiným osobám, je podstatně nižší než u obdobné trestné činnosti obžalovaného [jméno] [příjmení].

196. Proto také Vrchní soud v Praze nedůvodná odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (směřující primárně proti výroku o vině napadeného rozsudku) a odvolání státní zástupkyně podané v jejich neprospěch přes dílčí hmotněprávní vadu výroků napadeného rozsudku o uložení podmíněně odložených trestů odnětí svobody týkající se uvedení § 82 odst. 2 trestního zákoníku při stanovení délky zkušební doby namísto zákonného § 82 odst. 1 trestního zákoníku, podle § 256 tr. ř. zamítl.

dh)

197. U obžalovaného [jméno] [příjmení] vedle shora vysvětleného hmotněprávního pochybení soudu prvního stupně při rozhodování o zařazení do věznice s ostrahou dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že u nepodmíněného trestu vyměřeného obžalovanému při dolní hranici zákonné trestní sazby podle odst. 4, § 216 trestního zákoníku se jedná o trest nepřiměřeně mírný, jak má na mysli § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř.

198. Soud prvního stupně si předně neuvědomil zásadní význam výhradně negativních osobnostních charakteristik obžalovaného, kterému výrazně přitěžují především předchozí opakovaná odsouzení k nepodmíněným trestům odnětí svobody za majetkovou trestnou činnost, naposledy v trestních věcech Městského soudu v Praze vedených pod sp. zn. 1 T 2/1993 a 1 T18/97 (§ 42 písm. q) trestního zákoníku), a to bez ohledu na dlouhé období od posledního odsouzení, jelikož se výkonu postupně uložených trestů vyhýbal dlouhodobým pobytem v zahraničí pod cizí identitou poté, co uprchl z území České republiky. I tomuto obžalovanému, jemuž nic nepolehčuje, přitěžuje, že spáchal trestný čin po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. a), b) trestního zákoníku). Ve prospěch obžalovaného bylo vyloučeno přihlédnout k přibližně osmileté délce doby mezi spácháním trestné činnosti a vyhlášením rozsudku odvolacího soudu, neboť právě postoj tohoto obžalovaného negativně ovlivnil délku trestního řízení, pokud i jemu se vyhýbal pobytem v zahraničí pod cizí identitou, takže celé přípravné řízení v jeho případě bylo nutno konat řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. ř.

199. Dále soud prvního stupně pochybil, že nepřihlédl k podstatně vyššímu stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného oproti těm obžalovaným, kteří se podíleli na trestné činnosti výhradně spočívající v zakrytí původu a dalšího použití peněžních prostředků vyvedených protiprávně z MSD. Obžalovaný, který k trestné činnosti v Hongkongu a na dalších místech zneužil cizí identity, pod kterou vystupoval v zahraničí, kam uprchl, aby se vyhnul trestnímu stíhání, respektive výkonu trestu odnětí svobody v jiné trestní věci, čímž snížil možnost svého odhalení, totiž v souvislosti s ovládnutím tří obchodních společností, které založil, se rovněž podílel na založení transakčních účtů společností, prostřednictvím kterých zajišťoval

bezhotovostní a hotovostní distribuci peněžních prostředků vyvedených z MSD se záměrem zakrytí jejich původu a následné legalizace prostřednictvím předstírané podnikatelské činnosti. Na rozdíl od vpředu specifikované skupiny obžalovaných avšak objem přijatých peněžních prostředků na účty společností ovládaných obžalovaným byl řádově vyšší, pokud činil ve srovnání s typově obvyklou trestnou činností extrémně vysokých 34 800 043,80 €, což právě rozhodující měrou spoluurčuje vysoký stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného.

200. Vrchní soud v Praze z vpředu popsaných důvodů po zrušení výroku o trestu týkajícího se obžalovaného [jméno] [příjmení] v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř., nově rozhodl podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku o uložení trestu odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznic s ostrahou.

e) K odvoláním zúčastněných osob

201. Podle stanoviska Vrchního soudu v Praze souladného s ustálenou soudní judikaturou nepřicházelo v tomto stadiu trestního řízení v úvahu věcně se zabývat rozhodnutím soudu prvního stupně o zabránění věci a souvisejícími odvolacími námitkami TAPPING Group, SE, neboť o zabránění věci konkrétní osobě odlišné od obviněného zásadně není možno rozhodnout, pokud jí nebylo přiznáno postavení zúčastněné osoby, dáno poučení a umožněno uplatnění jejich práv podle § 42 odst. 1, odst. 2 tr. ř., a to především vyjádřit se k možnému rozhodnutí o zabránění věci před jeho učiněním (srovnej kupříkladu usnesení Nejvyššího soudu České republiky z 25. 11. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1147/2020, náleží Ústavního soudu České republiky z 20. 4. 2021, č. j. III. ÚS 1149/2020 – 1). Z výše uvedených důvodů bylo k odvoláním zúčastněných osob TAPPING Group SE, Varoxa, s.r.o., Casa Company, s.r.o., INGURON Invest, s.r.o., Moladen, s.r.o., MORTESS TRADE, s.r.o., a DELSACO TRADE, s.r.o., stran nich nutno rozhodnout podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. o zrušení výroku o zabránění věci ohledně a podle § 259 odst. 1 tr. ř. o vrácení věci soudu prvního stupně.

202. V novém řízení bude na soudu prvního stupně, aby v plném souladu s právními názory vysvětlenými v předchozí části tohoto rozhodnutí po zákonném poučení výše uvedených zúčastněných osob jim umožnil realizaci procesních oprávnění uvedených v § 42 odst. 1 tr. ř. a vytvořil si tak potřebný předpoklad pro rozhodnutí o případném uložení zabránění věci.

f) K odvolání poškozeného Garančního systému finančního trhu

203. Vrchní soud v Praze se neztotožnil s odvolací námitkou poškozeného Garančního systému finančního trhu směřující proti výroku o povinnosti obžalovaných k náhradě škody podle § 229 odst. 1 tr. ř., kterým byl se svým nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, potud, že rovněž podle jeho stanoviska s ohledem na zpeněžení majetkové podstaty v insolvenčním řízení není předně v současnosti zřejmé, zda a v jaké výši uplatněný nárok poškozeného na náhradu škody trvá. Odvolací soud dále v přezkoumávané trestní věci vylučuje výši nároku poškozeného uplatněného částkou 12 [tel. číslo], 80 Kč, neboť sice nezpochybňuje, že v takové výši byly vyplaceny náhrady vkladatelům u MSD v likvidaci, ale zjevně v takové výši poškozenému ani nemohla být způsobena škoda trestnou činností obžalovaných, jestliže podle závěrů soudu prvního stupně v důsledku jednání obžalovaných pod body III., 1. – 7., byla MSD v likvidaci způsobena celková škoda činností obžalovaných, po odečtu skutečné hodnoty zástav a zamezení dokončení trestné činnosti ve výši 1 206 055 000 Kč, přičemž u jednání řazeného v napadeném rozsudku pod bodem VI. částka z úvěru ve výši 180 000 000 Kč byla zajištěna na účtu Tapping Group SE č. [bankovní účet] orgány činnými v trestním řízení podle § 79a odst. 1 tr. ř. Rozhodujícím pro závěr odvolacího soudu o věcné správnosti tohoto výroku je zjištění, že vedle absence důkazů, které by vyloučily být částečnou reparaci výdajů poškozeného vyplacením náhrad vkladatelům u MSD v likvidaci, absentují v trestním spisu rovněž jednoznačné důkazy prokazující jednak všechny v úvahu přicházející příčiny v činnosti MSD v likvidaci vedoucí k potřebě vyplacení náhrad vkladatelům, a jednak zda k takové potřebě došlo právě v příčinné

souvislosti s trestnou činností obžalovaných v přezkoumávané trestní věci. Zároveň rozsah a zaměření doplnění dokazování potřebného pro vydání rozhodnutí o návrhu poškozeného by vedlo k podstatnému prodloužení trestního řízení, jak má na mysli § 229 odst. 1 tr. ř.

204. Z výše uvedených důvodů dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že odvolání poškozeného Garančního systému finančního trhu je nedůvodné.

IV.

205. Z důvodů blíže rozvedených v předchozích částech tohoto rozsudku Vrchní soud v Praze rozhodl způsobem uvedeným v jeho výrocích pod body A., B. I. – III., C. I. – II. a D., přičemž s ohledem na kasační část rozsudku řazenou ve výroku A. upozorňuje soud prvního stupně, že v novém řízení bude podle § 264 odst. 1 tr. ř. vázán právními názory, vyslovenými odvolacím soudem v jeho rozhodnutí, a současně bude povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil. Vrchní soud v Praze avšak s přihlédnutím ke složitě a dílem i vyvíjející se důkazní situaci a priori nevyklučuje potřebu provést rovněž další dosud neprovedené důkazy, a to nejen z vlastní iniciativy, ale rovněž případně za součinnosti stran trestního řízení.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

II. Je proti němu možno podat dovolání u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a tito obžalovaní pro nesprávnost výroků tohoto rozhodnutí, které se jich dotýkají, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 7. prosince 2021

JUDr. Pavel Zelenka
předsedkyně senátu